

Avanç POUM

La Garriga

AVANÇ POUM LA GARRIGA

FASE 2

ANNEXOS

1. ANÀLISI CAPACITAT ECONÒMICA I FINANCERA DE L'AJUNTAMENT

[Ramon Morell, *economista*]

2. ANÀLISI I EVOLUCIÓ POBLACIÓ I NECESSITATS D'HABITATGE

[Anna B.Sánchez, *sociòloga urbana*]

3. INFORME PARTICIPACIÓ CIUTADANA

[EDAS, *Espai d'Anàlisi Social*]

Gener 2019

FERRAN NAVARRO ACEBES, arquitecte

Avanç POUM

La Garriga

AVANÇ POUM LA GARRIGA

FASE 2

1. ANÀLISI CAPACITAT ECONÒMICA I FINANCERA DE L'AJUNTAMENT

[Ramon Morell, *economista*]

Gener 2019

FERRAN NAVARRO ACEBES, arquitecte

DOC 1. ANÀLISI CAPACITAT ECONÒMICA I FINANCERA DE L'AJUNTAMENT**ÍNDEX**

1. INTRODUCCIÓ	1
2. INGRESSOS I DESPESES CORRENTS	5
3. ESTALVI BRUT I ESTALVI NET	13
4. INGRESSOS I DESPESES DE CAPITAL NO FINANCER	15
5. FORMACIÓ BRUTA DE CAPITAL	18
6. AUTOFINANÇAMENT	20
7. CAPACITAT/NECESSITAT DE FINANÇAMENT EXTERN	22
8. VARIACIÓ NETA D'ACTIUS FINANCERS	23
9. ENDEUTAMENT	24
10. SALDO FINANCER	27
11. DÈFICIT O SUPERÀVIT PÚBLIC PRESSUPOSTARI	28
12. COMPTE FINANCER MUNICIPAL	29
13. DEUTE VIU I RÀTIO D'ENDEUTAMENT	30
14. ROMANENT DE TRESORERIA	32
15. CONCLUSIONS	33

1. INTRODUCCIÓ

Dedicarem aquesta anàlisi a estudiar la situació econòmica i financera de l'ajuntament de la Garriga partint, fonamentalment, de les últimes liquidacions d'ingressos i despeses. Per capítols, la sèrie que utilitzarem serà la de 12 anys els que van del 2005 al 2016, últim exercici, a data d'avui, amb liquidació aprovada. L'escollir com a primer any el 2005 obeeix a veure quin o quins han estat els efectes de la crisi econòmica i financera en la hisenda municipal, tanmateix, a l'estudiar algunes magnituds, com els impostos, les taxes i els preus públics, la sèrie serà la que va del 2011 al 2016 ja que la informació detallada per partides al web de la Sindicatura de Comptes de la Generalitat comença, precisament, el 2011, de totes maneres sis anys són suficients per poder saber si la hisenda municipal està estructuralment preparada per poder afrontar amb totes les garanties exigibles els compromisos econòmics que la execució d'un nou Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) comporta. A la vegada pel que fa al deute viu i ràtio d'endeutament la sèrie analitzada comença el 2008 que és el primer any que hi ha informació sobre aquesta magnitud.

De les liquidacions d'ingressos i despeses que es detallen en els quadres 1 i 2 s'observa que l'ajuntament ha entrat en una dinàmica, superats els efectes de la crisi econòmica i financera, on els ingressos superen a les despeses. Dels dotze anys només quatre, 2006, 2007, 2008 i 2011, les despeses totals van superar als ingressos totals. Si deixem de banda el primer d'aquests anys, més endavant en parlarem, els altres tres anys si que evidencien l'impacte de la crisi, tanmateix, les dades demostren que la reacció municipal a la caiguda de l'activitat va ser molt ràpida i positiva perquè els dos anys, 2007 i 2008, coincideixen, precisament, amb l'esclat immobiliari i amb l'inici de la crisi financera amb la fallida del Lehman Brothers.

Tant el 2007 com el 2008 presenten alça d'endeutament, necessitat d'acudir al finançament extern. No és casualitat que aquests dos anys siguin els que presenten majors volums de comprar de diner extern, al marge del 2006 que com hem assenyalat comentarem més tard. El saldo favorable a les despeses del 2011 es deu, bàsicament, a la caiguda de les transferències, tant les corrents com les de capital, la qual cosa ens ve a dir que l'ajuntament va reaccionar més ràpid als possibles efectes de la crisi que no les altres administracions que van començar a reduir les seves transferències al cap de quatre i tres anys, respectivament, de la crisi econòmica i financera.

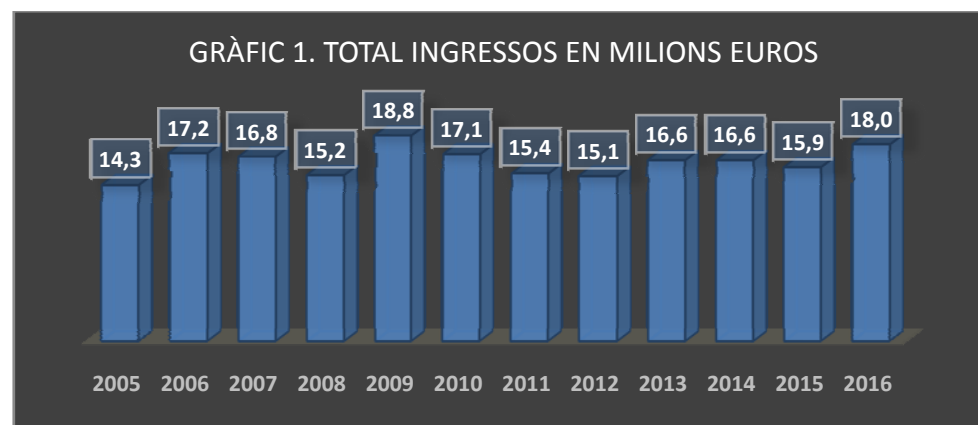
Pel que fa al 2006 va ser una excepció el volum de despeses liquidades superior al dels ingressos. Aquest any hi ha una inversió forta en capital, de llarg la despesa més important, superior als 5,1 milions d'euros, de tota la sèrie, despesa que va obligar a l'endeutament també més alt dels 12 anys. No es pot parlar, doncs, d'un dèficit estructural, sinó d'una inversió puntual i, el que és més important, productiva (inversió en actius reals) que va generar aquest saldo favorable a les despeses.

És evident que la crisi ha comportat una nova forma de gestionar la hisenda municipal. Aquests són moments en què el protagonisme a l'hora de finançar l'activitat local el tenen els recursos propis. D'una banda hi ha la Llei Orgànica 2/2012 de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (LOEPSF), que comporta, entre altres coses, limitacions a l'endeutament però, d'una altra, també les transferències que han entrat en un període d'oscil·lacions on no es pot ser molt optimista a l'hora de pensar en una evolució favorable i continua. Com que també s'ha acabat el temps de la bombolla immobiliària en el que l'urbanisme finançava, via plusvàlues, molta despesa pública municipal, la bona gestió dels recursos propis, repetim, és la via més important de cara al finançament local. A la seva evolució, a la seva bona gestió i sobretot a l'escurçar al màxim l'esquerda entre dret reconegut i finalment cobrat, hi ha la clau de poder atendre les necessitats del municipi i el tenir una hisenda sanejada i forta. L'autofinançament és molt important i la via que ha agafat l'ajuntament de La Garriga en aquests últims anys va, precisament, en aquest mateix camí.

QUADRE 1. LIQUIDACIONS INGRESSOS, PER CAPÍTOLS

ANY	IMPOSTOS DIRECTES	IMPOSTOS INDIRECTES	TAXES I ALTRES INGRESSOS	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	INGRESSOS PATRIMONIALS	INGRESSOS INVERSIONS REALS	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	ACTIUS FINANCERS	PASSIUS FINANCERS	TOTAL INGRESSOS
2005	4.781.120,16	719.560,13	4.548.166,04	3.484.106,40	45.292,07	0,00	139.466,13	0,00	583.066,09	14.300.777,02
2006	4.766.297,97	880.678,74	2.787.330,85	4.101.939,40	56.813,41	1.344.508,20	606.589,87	0,00	2.610.899,72	17.155.058,16
2007	5.094.449,96	563.799,72	2.594.089,91	5.639.099,45	36.876,21	308.737,69	1.761.461,41	0,00	790.482,00	16.788.996,35
2008	5.507.339,11	279.501,63	2.579.050,10	5.042.061,20	36.426,01	0,00	228.824,42	3.832,92	1.506.204,20	15.183.239,59
2009	6.081.312,24	196.495,27	2.645.822,91	5.067.685,00	100.768,00	0,00	2.606.302,61	0,00	2.082.101,42	18.780.487,45
2010	6.968.538,50	178.447,23	2.775.402,18	5.134.598,48	51.121,62	0,00	2.004.582,14	0,00	0,00	17.112.690,15
2011	7.102.757,22	159.010,03	2.793.192,73	3.933.320,18	38.110,49	0,00	958.813,75	0,00	404.450,86	15.389.655,26
2012	7.750.327,61	146.577,86	3.054.933,13	3.751.884,33	51.786,10	0,00	303.207,67	0,00	0,00	15.058.716,70
2013	7.702.823,10	4.638,18	3.035.416,32	4.503.438,98	70.667,77	0,00	951.290,49	1.000,01	300.000,00	16.569.274,85
2014	7.771.608,16	224.480,78	3.107.367,82	4.554.400,68	62.966,18	0,00	655.439,06	4.874,99	172.155,47	16.553.293,14
2015	7.884.581,88	145.792,29	3.304.717,70	4.276.590,45	78.641,06	0,00	183.358,72	0,00	0,00	15.873.682,10
2016	8.498.915,44	381.065,40	3.142.472,85	5.479.723,41	86.205,21	0,00	288.678,89	0,00	100.000,00	17.977.061,20

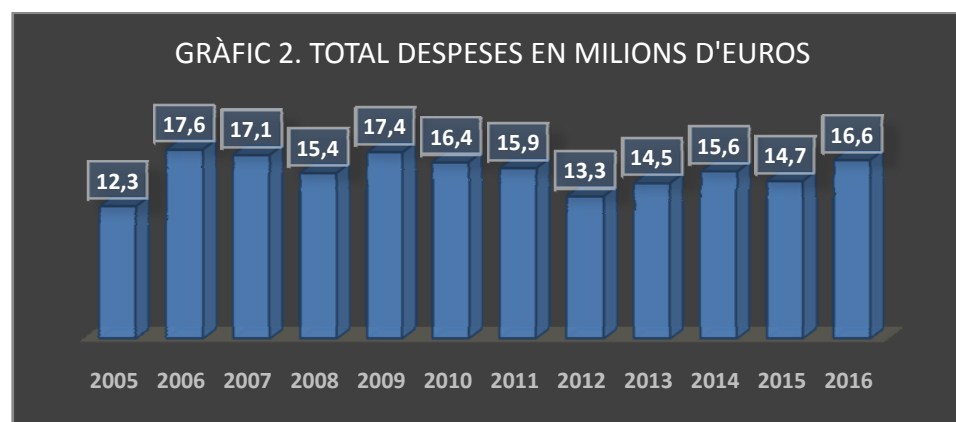
Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública*

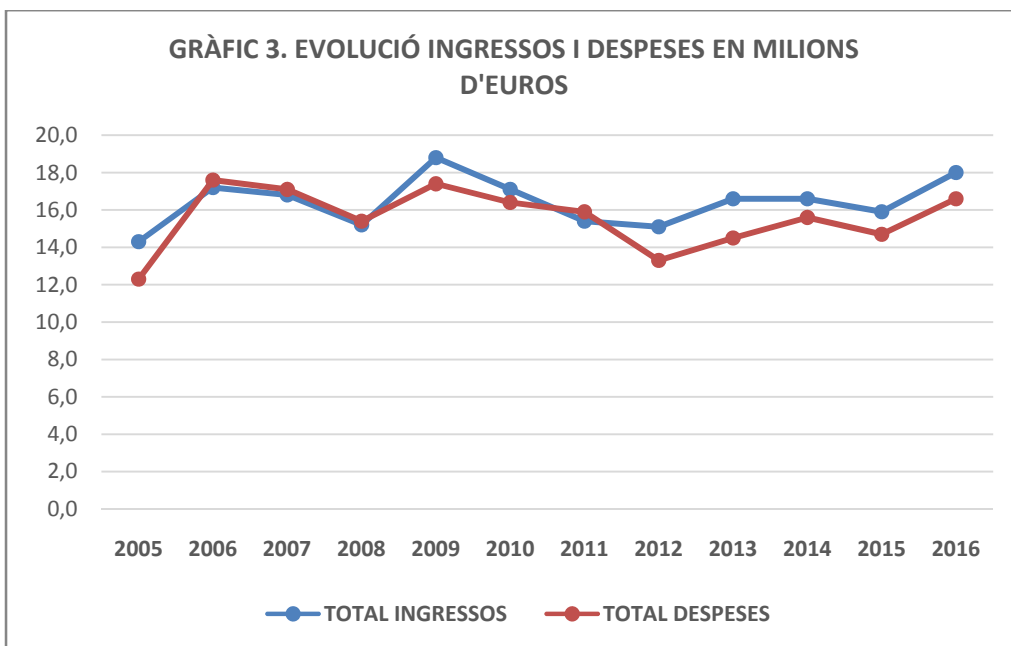

QUADRE 2. LIQUIDACIONS DESPESES, PER CAPÍTOLS

ANY	DESPESES DE PERSONAL	DESPESES CORRENTS	DESPESES FINANCERES	TRANSFERÈNCIES	INVERSIONS REALS	FONS DE	TRANSFERÈNCIES DE	ACTIUS FINANCERS	PASSIUS FINANCERS	TOTAL DESPESES
		EN BÉNS I SERVEIS		CORRENTS		CONTINGÈNCIA	CAPITAL			
2005	5.019.723,45	4.501.100,25	152.617,66	354.768,74	1.630.802,85	-----	0,00	0,00	681.722,54	12.340.735,49
2006	5.707.987,14	5.199.332,91	205.114,79	532.180,50	5.123.335,82	-----	0,00	0,00	842.053,91	17.610.005,07
2007	6.058.348,56	5.490.681,65	347.297,64	534.679,66	3.643.519,72	-----	35.000,00	0,00	1.008.472,80	17.118.000,03
2008	6.695.660,20	5.896.203,58	409.665,07	609.439,33	717.007,03	-----	65.000,00	0,00	997.695,44	15.390.670,65
2009	6.670.287,94	5.394.498,22	206.880,07	540.651,61	3.482.536,05	-----	0,00	0,00	1.125.685,87	17.420.539,76
2010	6.692.050,10	5.397.265,22	116.984,93	743.199,58	2.242.588,12	-----	0,00	0,00	1.173.908,19	16.365.996,14
2011	6.285.249,15	5.161.983,95	146.779,24	623.979,42	2.261.676,80	-----	0,00	0,00	1.437.096,52	15.916.765,08
2012	5.823.471,58	4.977.136,23	140.088,11	616.229,84	399.609,31	-----	0,00	0,00	1.329.492,07	13.286.027,14
2013	6.233.454,56	4.967.012,51	68.075,33	742.389,86	853.634,43	0,00	0,00	1.000,01	1.590.951,75	14.456.518,45
2014	6.438.653,40	5.724.749,75	37.821,60	799.122,80	1.413.567,24	0,00	0,00	4.874,99	1.134.588,70	15.553.378,48
2015	6.673.674,81	5.094.667,95	14.247,44	809.260,01	1.119.999,40	0,00	0,00	0,00	1.010.477,74	14.722.327,35
2016	6.870.719,77	6.436.874,54	1.997,12	1.061.707,78	1.554.949,58	0,00	0,00	0,00	669.812,00	16.596.060,79

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública*

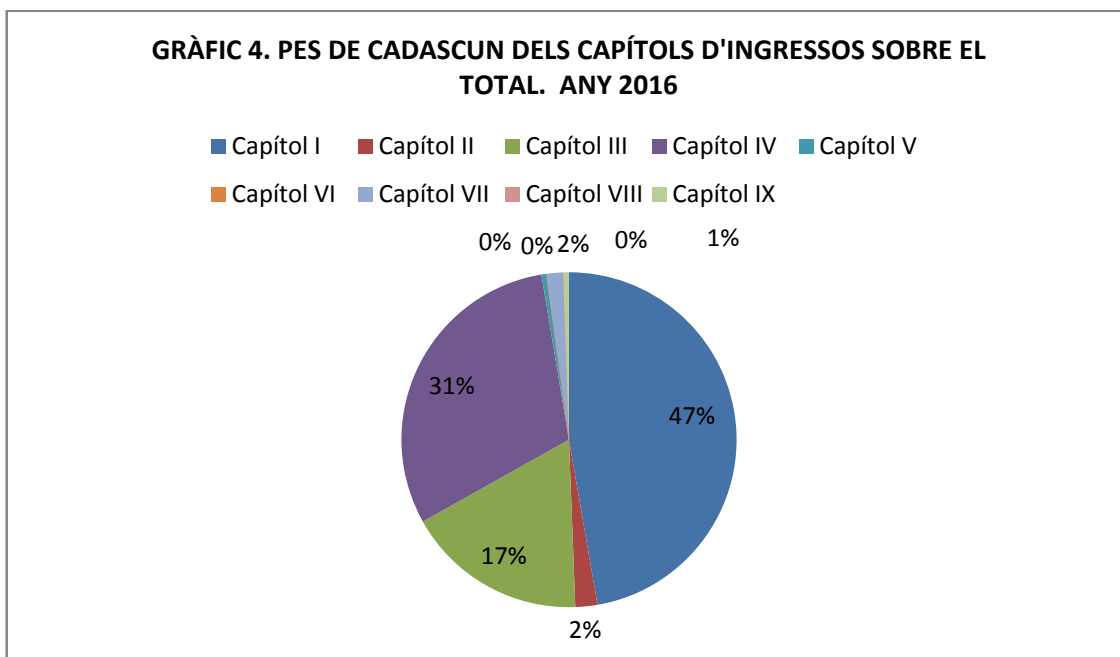

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública

El nivell d'endeutament nou ha baixat considerablement i amb ell, com és natural, baixaran les amortitzacions. A destacar, malgrat que més endavant insistirem en el tema de l'endeutament i la seva amortització, el descens extraordinari dels interessos pagats, precisament, per aquest endeutament. Aquest interessos que resten comptabilitzats en el capítol tres de despeses, Despeses Financeres, ha sofert un descens considerable (veure quadre 2), la qual cosa significa no només una baixada dels crèdits subscrits, sinó uns interessos cada cop més baixos com a cost de la seva amortització, una molt bona dada.

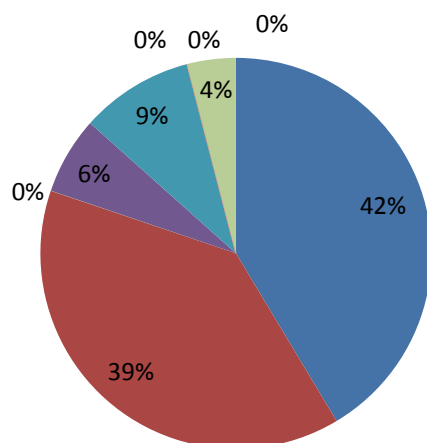
Per comprovar el pes de cada capítol en el total d'ingressos i despeses (quadres 1 i 2), respectivament, hem elaborat els gràfics 4 i 5 on els percentatges són el resultat de considerar els ingressos i les despeses, exclusivament, del 2016, últim any dels dotze de la sèrie que considerem.

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia

**GRÀFIC 5. PES DE CADASCUN DELS CAPÍTOLS DE DESPESES SOBRE EL TOTAL.
ANY 2016**

■ Capítol I ■ Capítol II ■ Capítol III ■ Capítol IV ■ Capítol V
 ■ Capítol VI ■ Capítol VII ■ Capítol VIII ■ Capítol IX

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia

Per acabar amb aquest primer apartat farem breument referència al Fons de Contingència. En el quadre 2 s'observa que el capítol VI, Fons de Contingència, no comença a funcionar fins el 2013 encara que en el cas de l'ajuntament de La Garriga en cap dels quatre anys que fa que està en vigor aquest Fons s'ha utilitzat. Aquest Fons de Contingència es va crear i regular per l'article 31 de la LOEPSF, a la que hem fet ja referència, i es va crear per atendre necessitats de caràcter no discrecional i no previstes en el pressupost inicialment aprovat, que es poden presentar al llarg de l'exercici. Tal com hem dit, l'ajuntament no ha fet ús d'aquest Fons.

2. INGRESSOS I DESPESES CORRENTS¹

Els ingressos corrents estan formats pels capítols I a V dels ingressos menys les contribucions especials, les quotes d'urbanització i els ingressos extraordinaris, i les despeses corrents pels capítols I, II i IV de les despeses. Tenint en compte la nota a peu de pàgina i la no disponibilitat d'informació dels anys 2005 al 2010 de la possible existència de contribucions especials, els ingressos corrents seran els liquidats dels capítols I al V i les despeses corrents les liquidades en els capítols I, II, III i IV. L'evolució d'ambdues xifres, en la sèrie de dotze anys considerats, és la que es detalla en el quadre 3.

Pel que fa als ingressos la línia de tendència es clarament a l'alça, dels dotze anys només quatre presenten una caiguda, la resta presenten una alça. Les possibles explicacions dels descensos són les següents: 1) La caiguda de l'any 2006, d'un -7,3%, es deguda a un fort descens de les taxes, quadre 1, més d'un milió vuit-cents mil euros. Desconeixem a que va ser degut el fort ingrés per aquest mateix concepte l'any 2005 (és possible l'existència de Contribucions Especials?, No ho sabem), els més de quatre milions cinc-cents mil euros de drets reconeguts de taxes és una xifra excepcional no només per la quantitat, sinó perquè no s'ha repetit mai més, ni abans del 2005 ni després, tal qual es pot comprovar en el quadre 1, per tant el descens es del tot conjuntural, més, com hem dit, degut al gens habitual import d'aquest capítol l'any 2005, repetim la possibilitat de l'existència de Contribucions Especial, que no al descens del 2016. 2) Molt probablement la caiguda del -3,5% del 2008 la va causar el primer impacte de la crisi econòmica i financera que deuria incrementar la morositat com també la baixa de la càrrega fiscal. 3) El descens del -7,2% l'any 2011, també es efecte de la crisi, en aquest cas no degut als recursos propis, sinó a les transferències tant corrents com de capital de les altres administracions. És

¹ L'article 53.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, estableix que l'estalvi net és la diferència entre els ingressos dels capítols I, II, III, IV i V, i les despeses dels capítols I, II i IV, minorada aquesta diferència per l'anualitat teòrica d'amortització. Com que desconeixem l'anualitat teòrica d'amortització les despeses del capítol III les considerarem com a corrents i l'estalvi net serà la diferència entre ingressos i despeses corrents, menys les despeses en passius financers.

il·lustratiu al respecte el que s'observa en el quadre 1 pel que fa a ambdós capítols, als de les dues transferències esmentades. 4) El descens del 2015 és quasi insignificant, del -0,2%. També en aquest exercici observem, quadre 1, una baixada de les transferències molt més suau, de totes maneres, que les del 2011. La irrellevància d'aquesta baixada és evident si la relacionem amb el 0,00 del últim capítol d'ingressos (quadre 1) Passius Financers que no són res més que els ingressos d'efectiu via crèdit, doncs bé durant l'any 2015 no es va formalitzar cap nou crèdit i malgrat aquest descens de les transferències esmentat els ingressos corrents quasi van finançar tota la despesa, no només la corrent.

En definitiva, cap problema estructural o de gestió és el que ha provocat aquestes tres baixes dels ingressos corrents en el total de la sèrie que estem analitzant, és a dir, factors conjunturals com els que hem assenyalat són els causants. De cara al futur, almenys tant a curt com a mig termini, res fa suposar que els ingressos corrents no continuïn amb la seva tendència a l'alça.

Si analitzem les despeses corrents, malgrat que l'anàlisi més important i rellevant d'aquestes és el que les relaciona amb els ingressos per saber l'estalvi que s'ha assolit, i al que ens referirem en el pròxim apartat, no deixa de ser curiós que els dos anys amb més creixement d'aquestes despeses siguin el primer i l'últim de la sèrie, quadre 3. La tendència general és a l'augment però amb una línia inferior a la dels ingressos, concretament en la gràfica 6 s'observa que la línia de tendència, segons la mitjana mòbil de cada dos anys, és superior la dels ingressos corrents a les despeses corrents.

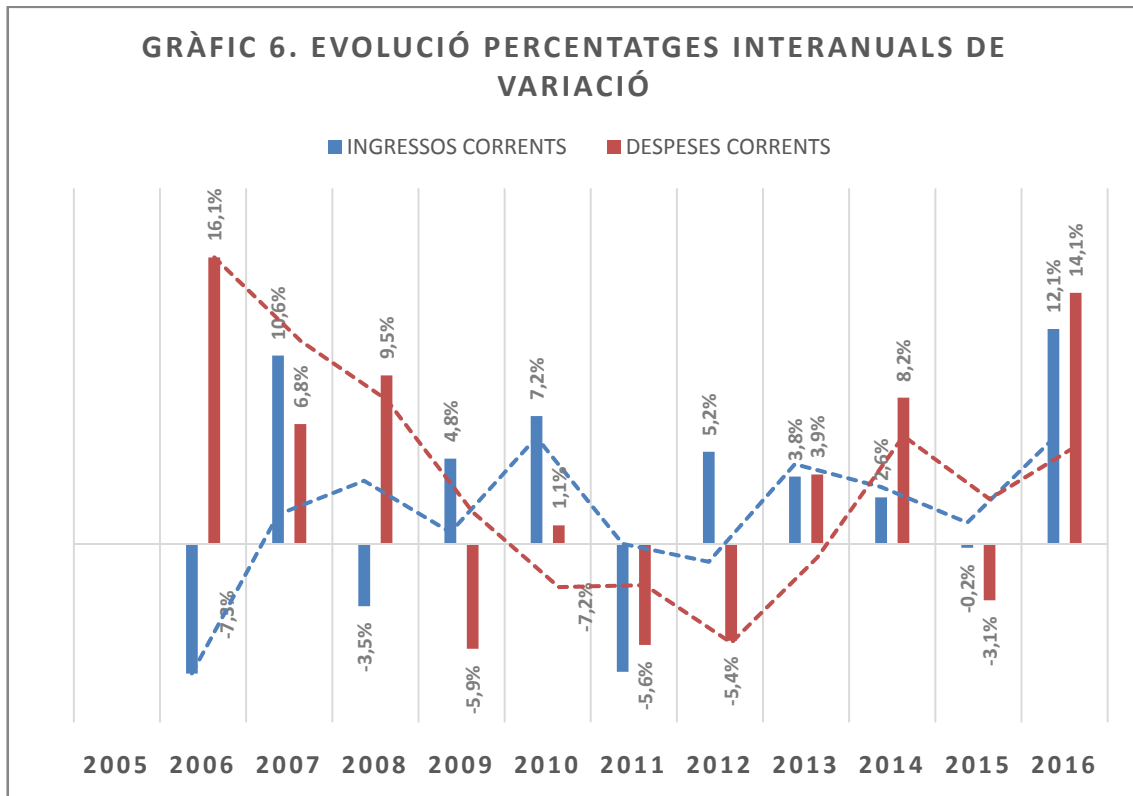
Pel que fa al 2006, hi va haver un increment general als quatre capítols de les despeses corrents, sobretot en personal i compra de béns i serveis, la qual cosa ens ve a dir que hi deuria haver canvis importants en l'estructura organitzativa i/o de funcionament a l'ajuntament, també es van pagar més interessos (capítol III) de crèdits que van ajudar a arribar a aquest increment de les despeses corrents del 16,1%. L'evolució d'aquestes mateixes despeses corrents al llarg dels altres anys treu importància al comentat augment que no ha generat cap tipus de problema en els exercicis posteriors.

A l'any 2016 hi va haver dos capítols amb despeses bastant més altes que en l'any anterior, una la compra de bens i serveis i les transferències corrents. En aquest cas, i aquest és un tema, com hem dit, que en parlarem més endavant, l'increment notable de les despeses quasi resta compensat pel dels ingressos, cosa que no va succeir al 2006. No creiem, tenint en compte els antecedents, que aquest 14,1% d'increment condicioni o tingui efectes negatius en els exercicis posteriors. De totes maneres, nosaltres parlariem de certa normalització de les despeses corrents ja que al 2015 aquesta mateixa magnitud va tenir un descens del -3,1%, per tant en aquest increment del 14,1% hi ha una part important que correspon, com diem, a la normalització de la despesa. Repetim, però, que els efectes d'aquestes dades es veuran amb més transparència quan parlem i quantifiquem l'estalvi municipal.

QUADRE 3. EVOLUCIÓ INGRESSOS I DESPESES CORRENTS I PERCENTATGES VARIACIÓ

ANY	INGRESSOS CORRENTS (IC)	DESPESES CORRENTS (DC)	VARIACIÓ INTERANUAL	VARIACIÓ INTERANUAL
			IC. EN PERCENTATGE	DC. EN PERCENTATGE
2005	13.578.244,80	10.028.210,10		
2006	12.593.060,37	11.644.615,34	-7,3%	16,1%
2007	13.928.315,25	12.431.007,51	10,6%	6,8%
2008	13.444.378,05	13.610.968,18	-3,5%	9,5%
2009	14.092.083,42	12.812.317,84	4,8%	-5,9%
2010	15.108.108,01	12.949.499,83	7,2%	1,1%
2011	14.026.390,65	12.217.991,76	-7,2%	-5,6%
2012	14.755.509,03	11.556.925,76	5,2%	-5,4%
2013	15.316.984,35	12.010.932,26	3,8%	3,9%
2014	15.720.823,62	13.000.347,55	2,6%	8,2%
2015	15.690.323,38	12.591.850,21	-0,2%	-3,1%
2016	17.588.382,31	14.371.299,21	12,1%	14,1%

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

És interessant mesurar la quantitat de despesa corrent per cadascun dels habitants del municipi. El problema d'aquesta ràtio és que no deixa de ser una senzilla mitjana aritmètica i l'afectació a cadascun dels residents molt diversa ja que la distribució de la renda és desigual entre cadascun dels habitants del municipi. Si observem les dades del quadre 4, veurem que la despesa per habitant va augmentant fins el 2008, a partir d'aquest moment inicia un descens continu fins l'exercici de 2013 que es quan es torna a recuperar no havent arribat, fins el 2016, a la xifra assolida el 2008.

Dues qüestions a considerar, la primera és que durant els primers anys de la crisi augmenta la despesa per habitant producte dels increments en les despeses tant de personal com de compra de béns i serveis, i, segona, quan és comença a recuperar l'activitat la ràtio que estem analitzant comença a pujar (amb l'excepció del descens del 2015), malgrat no haver-se arribat al màxim de la sèrie aconseguit a l'any 2008, com hem ja assenyalat.

QUADRE 4. DESPESA CORRENT PER HABITANT

ANY	DESPESES CORRENTS (DC)	DESPESA CORRENT PER HABITANT EN EUROS
2005	10.028.210,10	744,37
2006	11.644.615,34	835,22
2007	12.431.007,51	876,47
2008	13.610.968,18	933,22
2009	12.812.317,84	854,67
2010	12.949.499,83	859,35
2011	12.217.991,76	801,92
2012	11.556.925,76	746,96
2013	12.010.932,26	770,62
2014	13.000.347,55	824,79
2015	12.591.850,21	799,99
2016	14.371.299,21	903,17

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, Idescat i elaboració pròpia

Creiem necessari fer una breu referència a l'evolució que han tingut cadascun dels impostos i també el conjunt de taxes i preus públics perquè en aquesta fase d'urbanisme post crisi, i al marge de les possibilitats que tingui l'ajuntament de La Garriga d'endeutar-se (ja ho analitzarem), la gestió dels recursos propis, insistim, té molta importància.

En aquest cas no podem comptar amb la sèrie d'anys utilitzada fins ara perquè en el web de la Sindicatura de Comptes les liquidacions dels pressupostos per partides no s'incorporen fins a partir de l'exercici de 2011, aquest, doncs, és el motiu que explica el considerar només la sèrie dels últims sis anys enlloc dels dotze fins ara, tal qual hem assenyalat en la introducció.

El quadre 5 mostra l'evolució dels cinc impostos municipals en tres fases diferents. La de drets reconeguts –són els drets de cobrament previstos- la de drets reconeguts nets –són els drets reconeguts menys les liquidacions anul·lades i la devolució d'ingressos- i la de la recaptació neta, que són els drets realment cobrats fins el moment de tancar l'exercici.

El primer que observem és la gran importància que té en els ingressos municipals l'IBI (Impost sobre Béns Immobles). En el gràfic 7 hi ha representats els percentatges de cada impost sobre el total dels mateixos impostos i en tots els sis anys analitzats el percentatge de l'IBI sobrepasa el 60%. Després de la reforma, l'any 2002, de l'IAE (Impost sobre Activitats Econòmiques) les diferències entre l'IBI i la resta d'impostos és notable i una bona gestió d'aquell té una incidència gran en els ingressos percebuts.

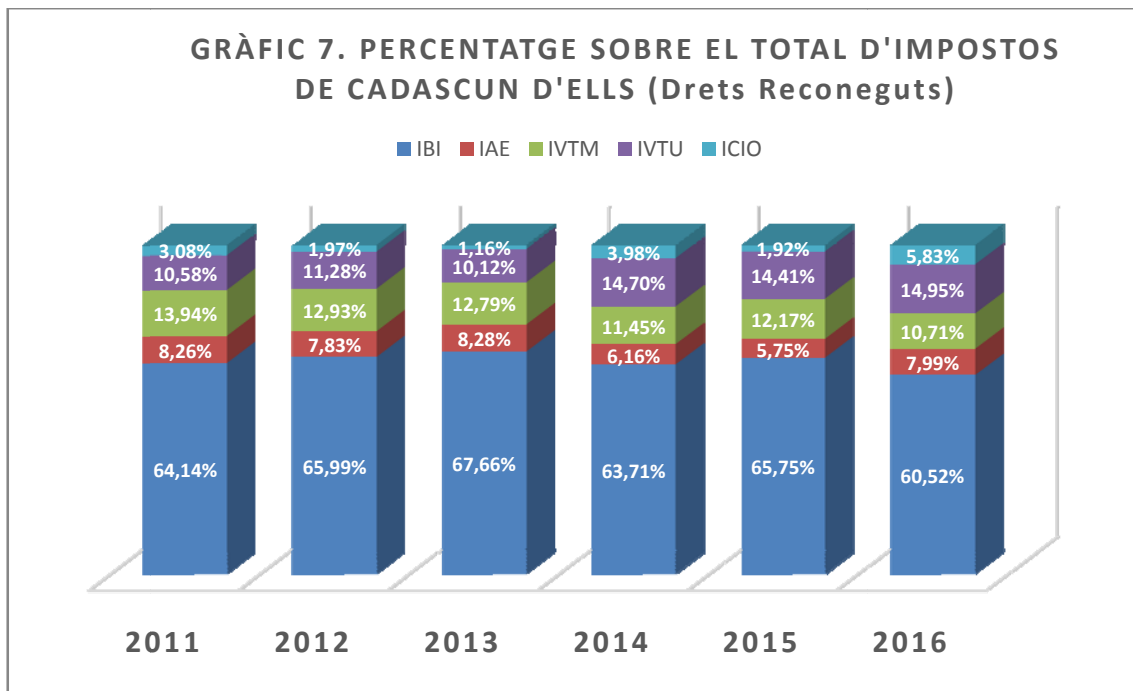
Un petit comentari pel que fa a la reforma de l'IAE apuntada. Per primer cop aquesta reforma introdueix una metodologia de càlcul que, en part, fa dependre la base liquidable, i per, tant, la quota líquida a pagar, de la conjuntura econòmica i del resultat de l'activitat empresarial. Concretament, la quota de tarifa de l'impost es corregeix, entre altres coeficients, pel del volum de negoci de l'entitat, que ve a ser, pràcticament, el volum de vendes, això fa, com és lògic deduir, que la quota que finalment es paga estigui, en part, condicionada, com hem assenyalat, per l'activitat de l'empresa.

Dels tres impostos periòdics, impostos de padró, el de l'IAE és el de més baixos resultats, evidentment, que l'estructura econòmica i productiva del municipi incideix en aquest efecte, però també el fa el menys imprevisible dels tres quan realment l'avantatge d'un impost censal és el de seva estabilitat que el fa més fàcil de preveure i, per tant, de pressupostar.

QUADRE 5. DRETS RECONEGUTS, NETS I RECAPTACIÓ DE CADASCUN DELS IMPOSTOS

ANY, DRETS I RECAPTACIÓ	IBI	IAE	IVTM	IVTU	ICIO
2011					
Drets reconeguts	4.760.997	613.011	1.034.835	785.233	228.530
Drets reconeguts nets	4.723.146	576.532	1.024.791	778.288	159.010
Recaptació neta	4.511.036	538.319	952.226	682.641	144.897
2012					
Drets reconeguts	5.267.960	624.904	1.032.592	900.471	157.558
Drets reconeguts nets	5.222.777	619.374	1.018.652	889.525	146.578
Recaptació neta	4.929.000	524.066	946.684	569.503	116.591
2013					
Drets reconeguts	5.394.745	659.834	1.019.423	806.597	92.790
Drets reconeguts nets	5.340.561	588.274	1.000.092	773.896	-2.329
Recaptació neta	4.870.214	465.783	930.550	540.786	-6.489
2014					
Drets reconeguts	5.541.816	535.700	996.023	1.279.096	346.185
Drets reconeguts nets	5.343.067	534.225	981.509	912.807	218.118
Recaptació neta	4.966.998	439.657	905.757	762.650	208.909
2015					
Drets reconeguts	5.363.546	468.982	992.518	1.175.695	156.551
Drets reconeguts nets	5.289.324	466.298	976.110	1.152.850	138.183
Recaptació neta	5.005.453	427.691	902.557	915.203	125.628
2016					
Drets reconeguts	5.642.761	744.672	998.633	1.393.961	543.496
Drets reconeguts nets	5.484.788	645.179	985.377	1.383.571	368.280
Recaptació neta	5.194.322	585.166	901.458	927.428	204.052

Font: Sindicatura de Comptes de la Generalitat

Font: Sindicatura de Comptes de la Generalitat de Catalunya, i elaboració pròpia

Si hem apostat per elaborar un quadre, el 5, on detallem les diferències entre drets reconeguts i recaptació és perquè ens permet, tal com es veu en el gràfic 8, comprovar l'eficàcia o no de la gestió tributària i del grau de compliment de l'obligació tributària. Un cop més, els impostos periòdics tenen uns percentatges no només més alts, sinó bastant més contundents que els instantanis. Arribar, com en el cas de l'IBI i IVTM (Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica) a un percentatge de recaptació, respecte als drets reconeguts totals, superior, i en alguns anys amb escreix, al 90% és un índex molt significatiu i que diu molt dels avantatges d'aquests impostos de padró en el cas concret dels ajuntaments.

En l'IAE hi ha un descens important al 2013 resultat de la crisi econòmica i financera ja que des del 2011 s'observa un descens en el percentatge de recaptació. Com que des de la reforma l'IAE es paga segons el volum de negoci de dos anys endarrere, el coeficient que per aquest concepte es va aplicar al 2011 va ser el volum de negoci del 2009, any en què la crisi ja va deixar notar tots els seus efectes, amb tot, la irregularitat de l'IAE és molt més alta que la dels altres dos impostos periòdics, IBI i IVTM, i el fa, per tant, menys previsible.

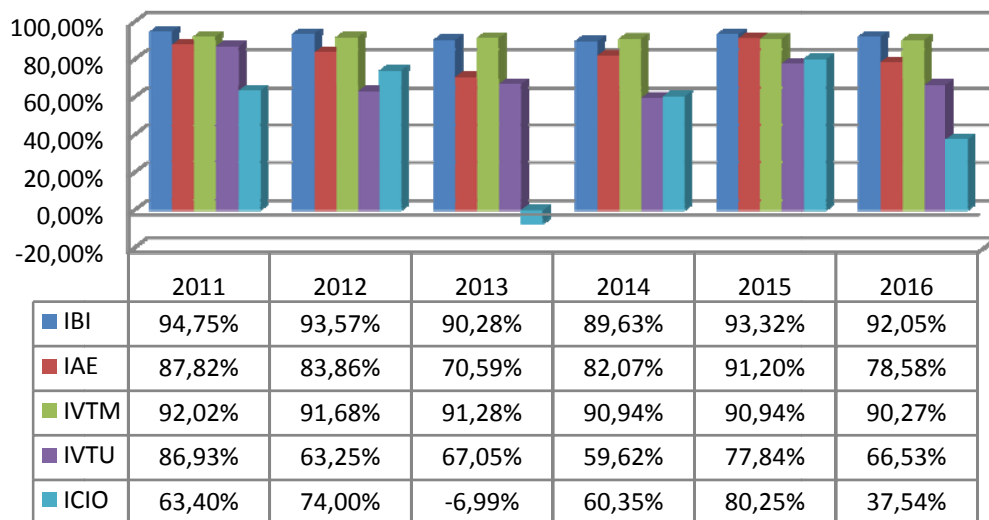
Pel que fa a l'IVTU (Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de naturalesa urbana, més conegut com l'impost de la Plusvàlua) les sentències favorables de molts Tribunals Superiors de Justícia contra les liquidacions perquè els subjectes passius argumentaven que l'impost no gravava la plusvàlua en el supòsit que aquesta hagués existit, sinó que la base imposable era un valor constant, el valor cadastral del sòl de l'immoble que era objecte de transacció, no la diferència entre valor d'adquisició i valor de venda, han generat una situació molt preocupant.

Els ajuntaments es trobaven, i encara ara es troben, en una situació d'inseguretat jurídica perquè els tribunals anul·laven les liquidacions no perquè estiguessin mal fetes, sinó perquè consideraven que la base imposable que determina la llei era incorrecta, en definitiva, l'error estava en la norma. Com que el Ministeri d'Hisenda entenia que la norma era correcta va ser finalment el Tribuna Constitucional el que va fallar contra la norma amb una sentència de l'11 de maig de 2017. En aquests moments la llei no ha estat modificada i continuen els ajuntaments en una situació d'inseguretat. Com que l'obligació de presentar la declaració continua vigent el més normal seria la presentació, per part del subjecte passiu, d'un informe pericial elaborat per tècnic competent on quedés demostrat si hi ha hagut en la transmissió plusvàlua o no i liquidar només aquells casos en que la plusvàlua és positiva, agafant com a base imposable aquesta diferència i no el valor cadastral. En tot cas aquesta situació anòmala es veu en el quadre 5 i es fa també evident al gràfic 8, els drets reconeguts van creixent però el percentatge que es recapten d'aquests no acaba d'arrancar, malgrat la pujada excepcional que s'observa en el 2015.

Comentari a part mereix l'ICIO (Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres). Aquest sí que és un impost que s'ha vist del tot afectat per la crisi econòmica i financera. En aquests moments és difícil saber si el repunt del 2016 (ha estat

l'any en que va tenir més pes en el conjunt dels cinc impostos municipals de tota la sèrie, gràfic 7) continuarà o restarà com una qüestió aïllada. És l'impost amb menys pes de tots i també el que presenta pitjors percentatges de recaptació respecte els drets reconeguts, gràfic 8. Crida l'atenció les dades de l'any 2013, quadre 5, que ja els drets reconeguts nets són inferiors als drets reconeguts totals, la qual cosa significa que ja les devolucions i les liquidacions anul·lades van ser superiors a les liquidacions provisionals (aquest impost té dues meritacions, la provisional quan es presenta el projecte per obtenir la llicència i la definitiva quan s'acaba l'obra projectada). El 2013 també va ser l'any amb menys drets reconeguts de la sèrie de sis anys, però molt probablement aquestes xifres negatives són degudes a què es van anul·lar liquidacions i es van tornar diners d'exercicis anteriors.

GRÀFIC 8. PERCENTATGE RECAPTACIÓ NETA RESPECTE ALS DRETS RECONEGUTS

Font: Sindicatura de Comptes de la Generalitat de Catalunya, i elaboració pròpia

Per acabar amb aquest apartat farem una breu referència a les taxes i preus públics, d'aquesta manera haurem analitzat tots els recursos propis. En el quadre 6 s'observa l'evolució tant d'unes com dels altres, bastant més importants les primeres que els segons, no ens ha d'estranyar aquesta diferència ja que els preus públics, que suposen cobraments per part de l'ajuntament per prestar serveis que també podria prestar el sector privat, tenen una significació menor en la liquidació del pressupost. Les taxes tenen un comportament molt estable, les oscil·lacions que mostren, tant a la baixa com a l'alça, són molt minses, en canvi si que hi ha hagut una alça important i constant dels preus públics fins el 2014 per començar un suau descens a partir d'aquell any fins l'últim del que tenim dades, el 2016. En el període que estem considerant el pes dels preus públics sobre les taxes ha augmentat passant d'un 23,06% l'any 2011 a un 36,66% el 2016.

Un últim apunt pel que fa al caràcter fiscal de les taxes i dels preus públics. Els impostos són universals i les taxes finalistes, és a dir, les taxes, de dret, cobreixen el cost del servei que es presta, per tant, no serveixen per finançar cap altra activitat municipal. Aquesta distinta finalitat hi ha que tenir-la en compte a l'hora de considerar l'impacte en tresoreria d'uns, els impostos o altres, les taxes. Tanmateix, també les taxes, evidentment, ajuden almenys a la liquiditat, restant la consideració que hem fet en un nivell més teòric que no pràctic.

QUADRE 6.

EVOLUCIÓ TAXES

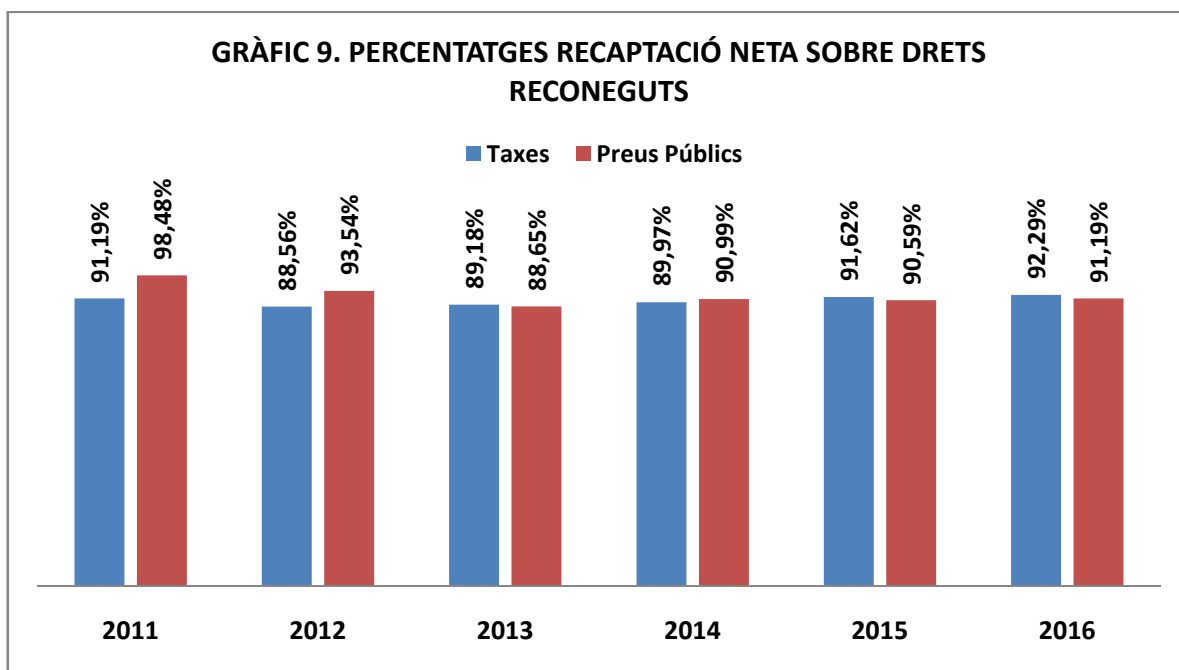
ANY	DRETS		
	DRETS RECONEGUTS	DRETS RECONEGUTS NETS	RECAPTACIÓ NETA
2011	1.859.178	1.848.888	1.695.378
2012	1.962.002	1.944.404	1.737.474
2013	1.986.635	1.972.243	1.771.740
2014	1.994.525	1.974.608	1.794.527
2015	1.945.454	1.935.434	1.782.340
2016	1.945.158	1.931.329	1.795.164

EVOLUCIÓ PREUS PÚBLICS

ANY	DRETS		
	DRETS RECONEGUTS	DRETS RECONEGUTS NETS	RECAPTACIÓ NETA
2011	428.757	428.489	422.229
2012	508.735	503.746	475.894
2013	626.915	623.089	555.775
2014	781.895	777.697	711.415
2015	746.465	743.205	676.192
2016	713.151	706.723	650.299

Font: Sindicatura de Comptes de la Generalitat de Catalunya

El mateix que hem fet amb els impostos farem ara amb les taxes i preus públics, és a dir, veure la relació entre drets reconeguts i recaptació neta per constatar el grau d'eficàcia en la gestió tributària. Aquesta relació s'observa en el gràfic 9 i igual que passava amb els impostos també aquí els percentatges de recaptació són molt alts, res hi podem afegir.

Font:

Sindicatura de Comptes de la Generalitat de Catalunya, i elaboració pròpia

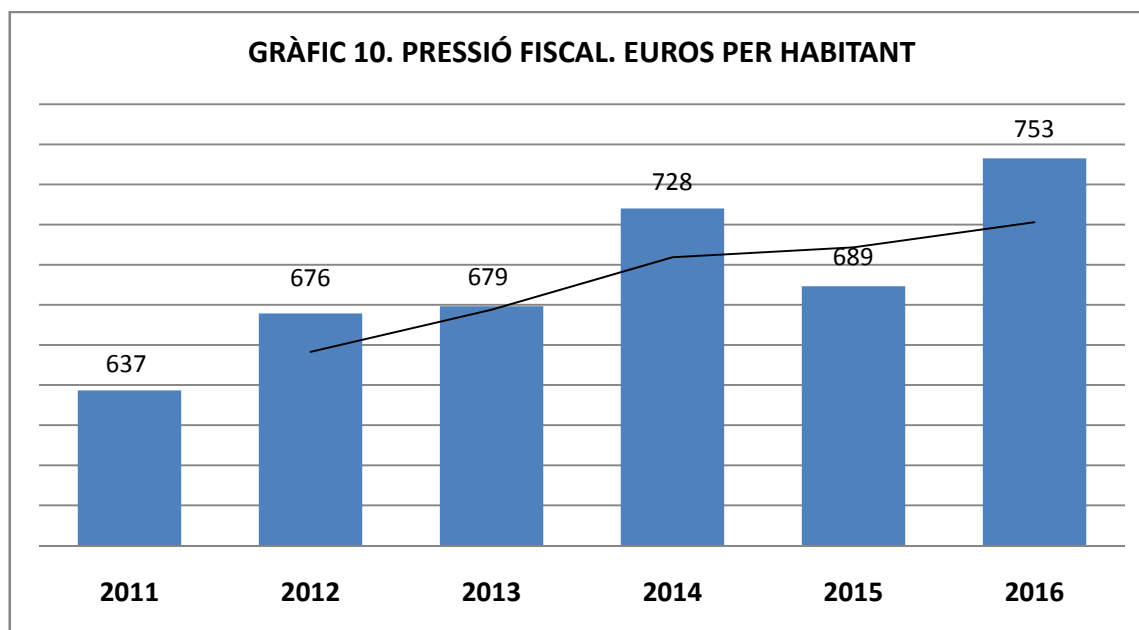
Finalment si relacionem el total d'ingressos fiscals reconeguts, impostos, taxes i preus públics, amb el nombre d'habitants obtindrem la pressió fiscal existent en el municipi. D'acord amb les dades del quadre 7 i gràfic 10 podem dir que la pressió fiscal no es forta, es manté en uns nivells moderats encara que la tendència, en aquests moments, és manté a l'alça. El que si passa és que els habitants de La Garriga no arriben a pagar a l'ajuntament l'import de les despeses corrents. Si comparem les xifres del quadre 4, despeses corrents per habitant i les del 7, pressió fiscal, veurem que són més altes les del primer, la qual ens indica que el finançament de les despeses corrents, una part, el cobreix l'ajuntament amb recursos no a càrrec dels residents, almenys el mateix any.

Regularment la pressió fiscal d'un territori es mesura molt millor respecte a la seva renda que no respecte a la seva població, però en el cas dels ajuntaments és molt millor fer-ho respecte a la població, per què? Doncs perquè els impostos municipals, excepte l'ICIO que és l'únic impost indirecte que es trasllada als preus de la construcció, la resta són tots directes i de caràcter real, és a dir que no tenen en compte el nivell de renda o patrimoni que té el subjecte passiu, és a dir, en els impostos municipals el sol fet de ser propietari suposa convertir-te en obligat tributari. Com a referència, indicar que respecte a la renda familiar disponible la pressió fiscal a La Garriga, amb dades del 2015, és del 3,98 % d'aquella, més baixa que la de la província de Barcelona segons els estudis del Servei d'Informació Econòmica de la Diputació de Barcelona.

QUADRE 7. PRESSIÓ FISCAL

ANY	TOTAL DRETS RECONEGUTS FISCALS	POBLACIÓ	EUROS PER HABITANT
2011	9.710.541	15.236	637
2012	10.454.222	15.472	676
2013	10.586.939	15.586	679
2014	11.475.240	15.762	728
2015	10.849.211	15.740	689
2016	11.981.832	15.912	753

Font: Sindicatura de Comptes de la Generalitat, IDESCAT i elaboració pròpia

Font: Sindicatura de Comptes de la Generalitat, IDESCAT i elaboració pròpia

3. ESTALVI BRUT I ESTALVI NET

L'estalvi brut l'obtindrem, tenint en compte la consideració feta en l'apartat anterior pel que fa als ingressos i despeses corrents, restant dels ingressos corrents (capítols de l'I al V) les despeses corrents (capítols de l'I al IV) i l'estalvi net s'obté restant del brut els passius financers (capítol IX de les despeses). Aquesta magnitud és una primera aproximació a la disponibilitat de recursos interns un cop s'ha fet front a les despeses de manteniment generades, marcant també un primer nivell de liquiditat propi, al marge del que pugui venir de la captació de diner extern.

En el quadre 8 i gràfic 11 s'observa l'evolució d'ambdues magnituds, l'estalvi brut i el net. Amb l'excepció del que va passar l'any 2008 no només l'estalvi net ha estat positiu sinó que sembla haver agafat la senda del seu creixement i tornar als seus màxims que en la sèrie que estem considerant s'aconsegueix el 2005. El primer que hem de destacar és que les xifres de l'estalvi net evidencien que l'ajuntament ha superat els efectes de la crisi econòmica i financera i que els canvis necessaris de gestió dels recursos originats per aquesta i els derivats de l'entrada en vigor de la norma que es desprèn de l'aplicació de la LOEPSF, han estat perfectament aplicats. Recordem que aquells ajuntaments amb estalvi negatiu han de presentar un pla de sanejament per intentar buscar diners en el mercat monetari, no és aquest, ni molt menys, el cas de l'ajuntament de La Garriga que presenta un estalvi net que podrà tenir oscil·lacions en el seu import però el seu signe positiu sembla estar del tot consolidat.

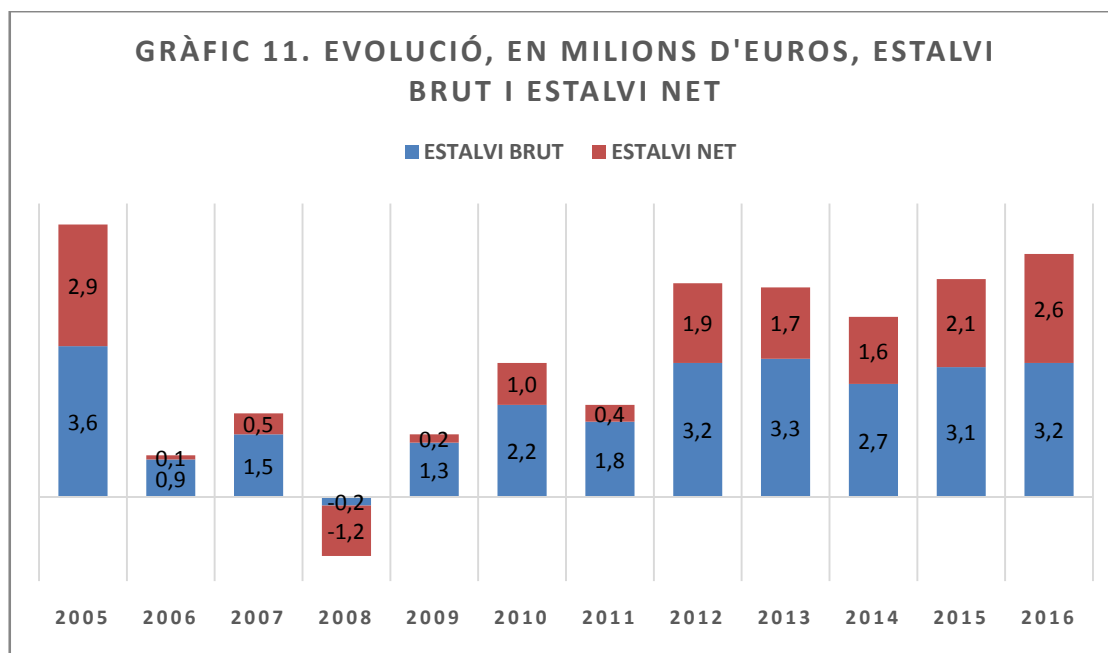
La importància de l'estalvi net va lligada a la caiguda de l'endeutament. L'augment continu d'aquell incrementa la liquiditat, fa augmentar els recursos propis i, per tant, evitar el tenir que acudir a les entitats financeres en forma de sol·licitud de crèdits per cobrir part de les despeses. Un estalvi net positiu i acumulat al llarg dels anys deixa l'endeutament

per situacions exclusivament excepcionals i puntuals, però al mateix temps aquest endeutament excepcional no plantejarà cap problema en el moment de la seva amortització per l'existència d'aquesta regularitat en l'estalvi net.

QUADRE 8. EVOLUCIÓ ESTALVI BRUT I ESTALVI NET

ANY	INGRESSOS CORRENTS	DESPESES CORRENTS	ESTALVI BRUT	PASSIUS FINANCERS	ESTALVI NET
2005	13.578.244,80	10.028.210,10	3.550.034,70	681.722,54	2.868.312,16
2006	12.593.060,37	11.644.615,34	948.445,03	842.053,91	106.391,12
2007	13.928.315,25	12.431.007,51	1.497.307,74	1.008.472,80	488.834,94
2008	13.444.378,05	13.610.968,18	-166.590,13	997.695,44	-1.164.285,57
2009	14.092.083,42	12.812.317,84	1.279.765,58	1.125.685,87	154.079,71
2010	15.108.108,01	12.949.499,83	2.158.608,18	1.173.908,19	984.699,99
2011	14.026.390,65	12.217.991,76	1.808.398,89	1.437.096,52	371.302,37
2012	14.755.509,03	11.556.925,76	3.198.583,27	1.329.492,07	1.869.091,20
2013	15.316.984,35	12.010.932,26	3.306.052,09	1.590.951,75	1.715.100,34
2014	15.720.823,62	13.000.347,55	2.720.476,07	1.134.588,70	1.585.887,37
2015	15.690.323,38	12.591.850,21	3.098.473,17	1.010.477,74	2.087.995,43
2016	17.588.382,31	14.371.299,21	3.217.083,10	669.812,00	2.547.271,10

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública i elaboració pròpia

Advertim, un cop més, que en el cas dels ingressos corrents no hem descomptat les contribucions especials que si descomptarem quan calculem el ràtio d'endeutament. En aquests moments d'anàlisi de les magnituds més importants des d'una perspectiva pressupostària el considerar les contribucions especials no afecta a les consideracions i reflexions que es desprenen de la quantitat i signe de les diferents magnituds.

4. INGRESSOS I DESPESES DE CAPITAL NO FINANCER

Els ingressos de capital no financer són els corresponents als capítols VI i VII (quadre 1) i fan referència als que s'obtenen per venda de béns de capital, en definitiva, venda de patrimoni municipal i les transferències de capital que ens arriben d'altres administracions. Pel que fa a les despeses de capital no financer, capítols V i VII de les despeses (quadre 2), corresponen a les inversions en capital, en patrimoni, i a les transferències de capital que efectua l'ajuntament de La Garriga

El primer que ens crida l'atenció del quadre 9 és la diferència negativa entre ingressos i despeses, però aquest signe té diferent sentit del que tindria en el grup d'ingressos i despeses corrents. En el cas que ens ocupa el signe negatiu és positiu, i ho és perquè les inversions en capital i patrimoni són despeses i, per tant, resten dels ingressos pel mateix concepte, que són pràcticament inexistents, només en dos exercicis 2006 i 2007, (quadre 1) hi va haver ingressos per venda de patrimoni municipal, aquesta venda, però, queda justificada per les inversions que hi va haver en aquests dos mateixos anys. D'altra banda, no és bo que les inversions noves es financin via venda capital i patrimoni municipal, bàsicament actius reals, la qual cosa ens diu que es bona l'evolució, pràcticament inexistente, del que podríem anomenar com a desinversió, és a dir la venda d'actius municipals. En l'apartat que dediquem a la formació bruta de capital serem més explícits en aquest argumentari.

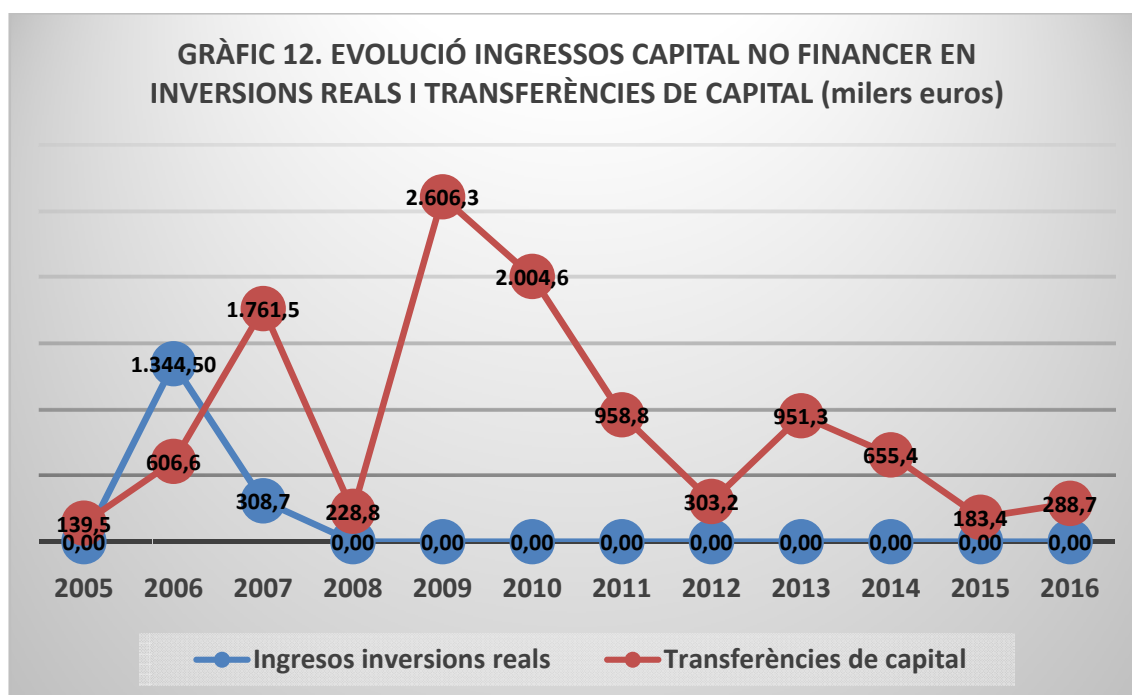
Els gràfics 12 i 13 són molt il·lustratius al respecte. Pràcticament, tant en ingressos com en despeses només hi ha un capítol que té un moviment regular, any rere any. En el cas dels ingressos les transferències de capital i en el supòsit de les despeses les inversions reals. No és res excepcional aquesta evolució. En el cas dels ingressos (gràfic 12) significa que no hi ha desinversió (només en dos dels dotze anys, 2006 i 2007, quadre 1, hi va haver ingressos per aquest concepte), no es ven patrimoni com una manera regular d'obtenir liquiditat, en canvi si que les transferències de capital rebudes (quadre 10) d'altres administracions i institucions són importants per augmentar el capital, no hem d'oblidar que la majoria d'aquestes transferències són obres d'urbanització i de millora dels sistemes.

A les despeses (gràfic 13), passa totalment el contrari, les inversions reals són importants i les transferències de capital només tenen moviments en el 2007 i en el 2008 (quadre 1). És normal que un ajuntament de les dimensions del de La Garriga rebi moltes transferències de capital de les altres administracions i, en canvi, en surtin molt poques de la tresoreria municipal. Aquestes despeses qualificades de transferències de capital normalment van a finançar empreses municipals, organismes autònoms, instituts municipals, que depenen del mateix ajuntament. No és aquest el cas de La Garriga, tal com hem dit, i, per això, en les transferències passa el contrari que en les inversions, allí hi havia un signe clarament negatiu i aquí és positiu i si la diferència total és negativa és que el volum d'inversions en patrimoni supera clarament al de les transferències. El que les diferències negatives més grans es donessin als anys 2006 i 2007 (quadre 9) obeeix a què van ser, aquestes dues anualitats, les que van tenir una despesa més alta en inversió real de tota la sèrie de dotze anys que venim considerant.

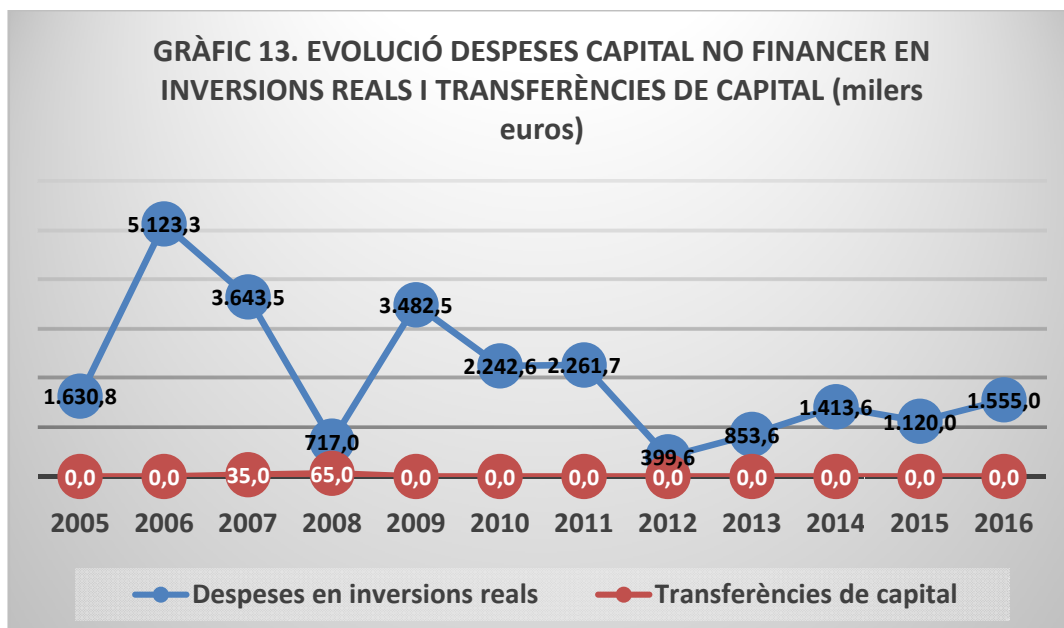
QUADRE 9. EVOLUCIÓ INGRESSOS I DESPESES DE CAPITAL NO FINANCER

ANY	INGRESSOS CAPITAL NO FINANCER	DESPESES CAPITAL NO FINANCER	DIFERÈNCIA
2005	139.466,13	1.630.802,85	-1.491.336,72
2006	1.951.098,07	5.123.335,82	-3.172.237,75
2007	2.070.199,10	3.678.519,72	-1.608.320,62
2008	228.824,42	782.007,03	-553.182,61
2009	2.606.302,61	3.482.536,05	-876.233,44
2010	2.004.582,14	2.242.588,12	-238.005,98
2011	958.813,75	2.261.676,80	-1.302.863,05
2012	303.207,67	399.609,31	-96.401,64
2013	951.290,49	853.634,43	97.656,06
2014	655.439,06	1.413.567,24	-758.128,18
2015	183.358,72	1.119.999,40	-936.640,68
2016	288.678,89	1.554.949,58	-1.266.270,69

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

Com que les transferències de capital (els ingressos per aquest concepte tenen un caràcter finalista) són una bona font de finançament les reproduïm (estan integrades en la columna d'ingressos de capital no financer del quadre 9 i gràfic 12) de nou aquí en el quadre 10 perquè entenem demanen alguns petits comentaris. Si observem la seva evolució en el quadre 10 ràpidament deduirem la seva irregularitat. El efectes de la crisi econòmica i financera i, sobretot, la política estatal de contenció del dèficit públic que ha comportat un control molt escrupolós de les despeses públiques, s'han deixat notar i a partir del 2010, amb un lleuger repunt al 2013, la tendència és a la baixa. Això ens porta a no confiar excessivament en aquesta entrada de diners, sobretot pel que fa a la seva quantia. Aquestes transferències no desapareixeran, però hauran de passar anys per tornar a les més altes del 2007, 2009 i 2010. De totes maneres, el més important és que aquesta irregularitat ens assenyalava, com ja hem dit i continuarem repetint, que el finançament present i futur dels ajuntaments passa per una millor gestió dels recursos propis, són i seran ells els que marcaran les possibilitats econòmiques i financeres dels ajuntaments en general i el de La Garriga en particular.

QUADRE 10.- EVOLUCIÓ INGRESSOS EN CONCEPTE DE TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL

ANY	INGRESSOS TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	VARIACIÓ PERCENTUAL INTERANUAL
2005	139.466,13	-----
2006	606.589,87	334,94%
2007	1.761.461,41	190,39%
2008	228.824,42	-87,01%
2009	2.606.302,61	1.039,00%
2010	2.004.582,14	-23,09%
2011	958.813,75	-52,17%
2012	303.207,67	-68,38%
2013	951.290,49	213,74%
2014	655.439,06	-31,10%
2015	183.358,72	-72,03%
2016	288.678,89	57,44%

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

5. FORMACIÓ BRUTA DE CAPITAL

La formació bruta de capital municipal és el resultat de restar als ingressos procedents de la venda de béns de capital (solars, finques rústiques, habitatges, locals de negoci, immobles en general) les despeses ocasionades per la creació d'infraestructures i adquisició de béns de naturalesa inventariable i que van des de la despesa en reposició, manteniment i formació de nous béns de capital fins a les despeses en inversions de caràcter immobilitzat. Pot ser que parlar de formació bruta de capital sembli una mica exagerat ja que en aquest capítol d'inversions reals es comptabilitzen partides que no són ben bé capital, però com que almenys si que necessiten amortització ben bé podem parlar de formació de capital que no és res més que un concepte més especialitzat i concret que no el genèric d'inversió.

És evident, però, que encara que tot sigui capital urbà (una escola bressol municipal és, per exemple, capital urbà) aquestes inversions de les que estem parlant van més enllà del que són els processos d'urbanització que, lògicament, també és inversió urbana. Fins i tot les mateixes Contribucions Especials poden, en alguns casos, finançar despeses d'urbanització, fonamentalment de reposició. Finalment també és inversió en capital urbà les que en virtut de les cessions gratuïtes i obligatòries que marca la llei d'urbanisme passen a formar part del patrimoni municipal amb cost igual a zero. Aquí, nosaltres, només parlarem d'aquella inversió que fa directament l'ajuntament comprant i que resta comptabilitzada en el capítol cinquè de les despeses, inversions reals, i que nosaltres, potser una mica massa ambiciosos, qualifiquem de formació bruta de capital.

A la vista del quadre 11 el finançament de les inversions (en aquest mateix capítol es comptabilitzen les expropiacions, que no tenen partida pròpia i estan agrupades amb les compres d'actius reals) no es cobreix a través de vendre patrimoni públic, en el punt anterior ja hem comentat aquesta especificitat, la qual cosa significa que l'ajuntament no ha utilitzat la venda de les cessions d'aprofitament urbanístic per finançar-se. No sabem, exactament, que s'ha venut de capital real durant el 2006 i el 2007, tampoc és objecte d'aquesta anàlisi saber-ho, però si almenys hem de destacar el bon grau de finançament intern de l'ajuntament que es complementa amb el crèdit. Més endavant ja analitzarem el deute viu municipal, però és important apuntar aquí que si sumem els passius financers dels setze anys del capítol IX d'ingressos (quadre 1), que són els crèdits subscrits i entrats ja en tresoreria, i la inversió bruta (quadre 11) la diferència és favorable a aquesta última per un valor de 14.240.440,70€, això només es pot donar amb una bona gestió dels recursos propis.

Amb anterioritat ja hem fet referència a les fortes inversions del 2006, les despeses per aquest capítol van representar el 44,00% de les despeses corrents i el 40,68% dels ingressos també corrents de l'esmentat exercici. Es va recórrer a la venda de actius reals per finançar-les per no arribar a ràtios d'endeutament que podien engolir el grau d'autofinançament. A més l'any següent, el 2007, va ser la segona anualitat més important en la despesa en inversions i també es va seguir el mateix procediment.

QUADRE 11. EVOLUCIÓ FORMACIÓ BRUTA DE CAPITAL

ANY	INGRESSOS		
	INVERSIONS REALS	INVERSIONS REALS	INVERSIÓ BRUTA
2005	1.630.802,85	0,00	1.630.802,85
2006	5.123.335,82	1.344.508,20	3.778.827,62
2007	3.643.519,72	308.737,69	3.334.782,03
2008	717.007,03	0,00	717.007,03
2009	3.482.536,05	0,00	3.482.536,05
2010	2.242.588,12	0,00	2.242.588,12
2011	2.261.676,80	0,00	2.261.676,80
2012	399.609,31	0,00	399.609,31
2013	853.634,43	0,00	853.634,43
2014	1.413.567,24	0,00	1.413.567,24
2015	1.119.999,40	0,00	1.119.999,40
2016	1.554.949,58	0,00	1.554.949,58

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

En el quadre 12 el que fem es comparar la inversió bruta del quadre 11 amb els passius financers d'ingressos (quadre 1) i l'estalvi net del quadre 8. Aquestes dades confirmen el que ja hem estat dient, a partir d'assumir els efectes de la crisi econòmica i financera, l'estalvi net, exclusivament, és superior, any rere any, des del 2012, al total de les inversions en capital real realitzades. És evident, com també hem assenyalat, que la LOEPSF ha tingut la seva influència en aquest canvi però hem de distingir entre l'existència d'una norma i el fet que a tu no t'afecti perquè la gestió ja és la correcta.

El tenir un estalvi net superior a les inversions suposa unes possibilitats de finançament no dependents de cap mercat ni tampoc de cap institució financera privada. Si és cert que en aquest estalvi net resten comptabilitzades les transferències corrents que no depenen de la gestió municipal, malgrat tot, l'evolució d'aquesta partida és molt estable (quadre 1) i no ha tingut les mateixes variacions positives que els impostos directes.

Convé, però, tenir en compte que a partir del 2012 hi ha una desacceleració de les inversions, desacceleració que va lligada a la bona marxa de l'estalvi net. Evidentment, un cop aprovat el POUM i ja gestionant-lo, aquest capítol s'incrementarà i les inversions tornaran a tenir una fase de creixement, per dir-ho d'alguna manera tornarem a la tendència dels primers anys de la sèrie. De totes maneres, seria bo saber a què es degut aquesta tendència a la baixa de les inversions. S'ha d'entendre que amb la liquiditat que es té i el poc endeutament contret, aquesta baixa es justifica perquè no hi ha necessitat d'inversions importants.

QUADRE 12. RELACIÓ ENTRE INVERSIÓ BRUTA, ESTALVI NET I PASSIUS FINANCERS

ANY	INVERSIÓ BRUTA (IB)	ESTALVI NET (EN)	PASSIUS FINANCERS (PF)	DIFERÈNCIA ENTRE (EN) I (PF) (1)	DIFERÈNCIA ENTRE (1) I (IB)
2005	1.630.802,85	2.868.312,16	583.066,09	2.285.246,07	654.443,22
2006	3.778.827,62	106.391,12	2.610.899,72	-2.504.508,60	-6.283.336,22
2007	3.334.782,03	488.834,94	790.482,00	-301.647,06	-3.636.429,09
2008	717.007,03	-1.164.285,57	1.506.204,20	-2.670.489,77	-3.387.496,80
2009	3.482.536,05	154.079,71	2.082.101,42	-1.928.021,71	-5.410.557,76
2010	2.242.588,12	984.699,99	0,00	984.699,99	-1.257.888,13
2011	2.261.676,80	371.302,37	404.450,86	-33.148,49	-2.294.825,29
2012	399.609,31	1.869.091,20	0,00	1.869.091,20	1.469.481,89
2013	853.634,43	1.715.100,34	300.000,00	1.415.100,34	561.465,91
2014	1.413.567,24	1.585.887,37	172.155,47	1.413.731,90	164,66
2015	1.119.999,40	2.087.995,43	0,00	2.087.995,43	967.996,03
2016	1.554.949,58	2.547.271,10	100.000,00	2.447.271,10	892.321,52

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

6. AUTOFINANÇAMENT

L'autofinançament és la capacitat que té un ajuntament per poder finançar les seves obligacions amb recursos propis sense tenir que anar a comprar (crèdit) diner en el mercat monetari (bancs i altres institucions financeres), i està format per la suma de l'estalvi net més els ingressos de capital no financer (capítols VI i VII d'ingressos, quadre 1), és a dir, les vendes de patrimoni i les transferències de capital.

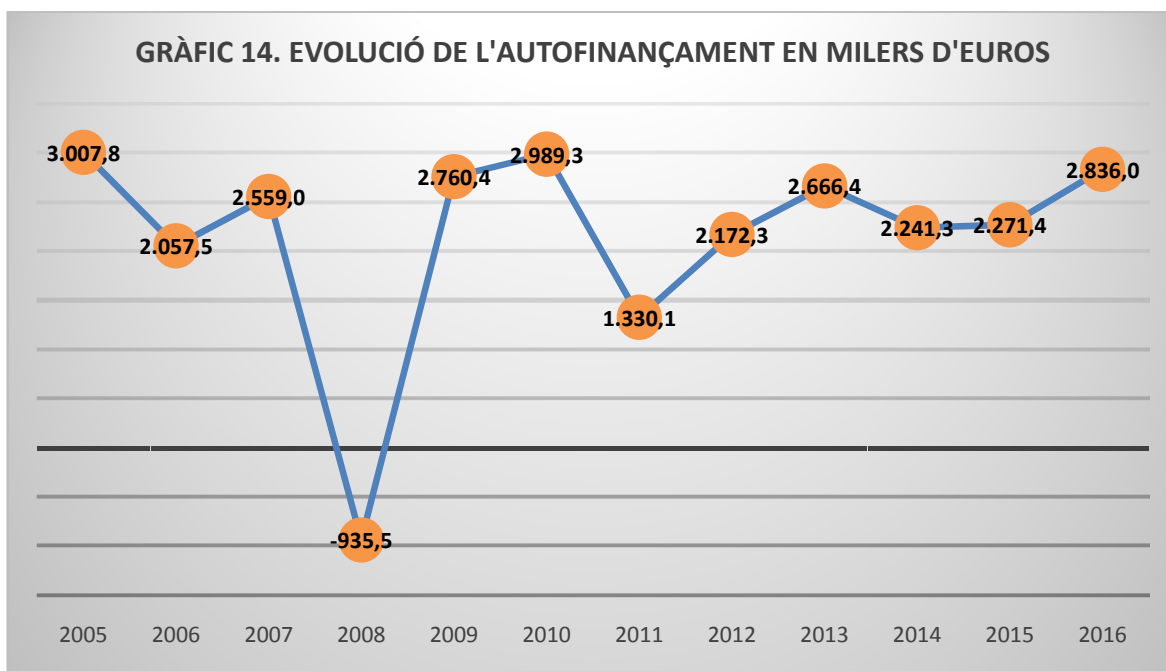
Dues qüestions convé comentar de les xifres del quadre 13 i gràfic 14. La primera, ens tornem a trobar amb els resultats negatius, únics, d'un sol exercici, del corresponent al 2008. Un resultat negatiu de l'estalvi net, ja comentat, implica, lògicament, una necessitat de finançament extern o de superàvits acumulats d'exercicis anteriors i, la segona, la caiguda espectacular de la magnitud de l'exercici del 2005 al del 2006.

Ens aturem un xic en aquesta segona consideració esmentada. Després dels bons resultats de l'exercici de 2005 comença una petita fase de caigudes de l'autofinançament, respecte a aquell any i que acaben amb l'únic estalvi net negatiu, el de l'any 2008 esmentat. Els molt bons resultats del 2005 (en tota la sèrie dels dotze anys la xifra més alta d'autofinançament és precisament la d'aquest any) van permetre dos anys de forta inversió, 2006 i 2007, per caure després, com hem assenyalat, en el primer i únic estalvi net negatiu, es com si els efectes de la despesa en inversions reals s'hagués diferit en el temps. No creiem, tanmateix, que això sigui així, l'any 2008 va ser un exercici on les despeses corrents van arribar a un nivell total molt elevat, tant, que va ser el segon exercici, dels setze que analitzem, en tenir les despeses corrents més altes (quadre 3). Probablement el fort estalvi net del 2005, el més alt de la sèrie, va portar a l'ajuntament a iniciar una sèrie d'inversions i despeses en personal i béns i serveis que s'entenien com a necessàries. Aquets exercicis van coincidir amb el final de la bombolla immobiliària i els inicis de la crisi i aquesta nova conjuntura va fer que l'ajuntament orientés de nou la seva gestió a aconseguir més recursos propis que suposessin tornar a augmentar l'estalvi net i, per tant, millorar l'autofinançament. Una senzilla ullada al quadre 12 corrobora totes aquestes consideracions que acabem de fer. A poc a poc, l'autofinançament es va atansant al màxim del 2005.

QUADRE 13. EVOLUCIÓ DE L'AUTOFINANÇAMENT

ANY	ESTALVI NET	INGRESSOS	
		CAPITAL NO	AUTOFINANÇAMENT
		FINANCER	
2005	2.868.312,16	139.466,13	3.007.778,29
2006	106.391,12	1.951.098,07	2.057.489,19
2007	488.834,94	2.070.199,10	2.559.034,04
2008	-1.164.285,57	228.824,42	-935.461,15
2009	154.079,71	2.606.302,61	2.760.382,32
2010	984.699,99	2.004.582,14	2.989.282,13
2011	371.302,37	958.813,75	1.330.116,12
2012	1.869.091,20	303.207,67	2.172.298,87
2013	1.715.100,34	951.290,49	2.666.390,83
2014	1.585.887,37	655.439,06	2.241.326,43
2015	2.087.995,43	183.358,72	2.271.354,15
2016	2.547.271,10	288.678,89	2.835.949,99

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública i elaboració pròpia

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública i elaboració pròpia

7. CAPACITAT/NECESSITAT DE FINANÇAMENT EXTERN

Mesura aquesta magnitud si l'ajuntament pot finançar-se amb els seus propis recursos o té que acudir al finançament extern i en quina quantitat. S'obté de restar a l'autofinançament (quadre 13) les despeses en capital no financer (capítols V i VII, quadre 2).

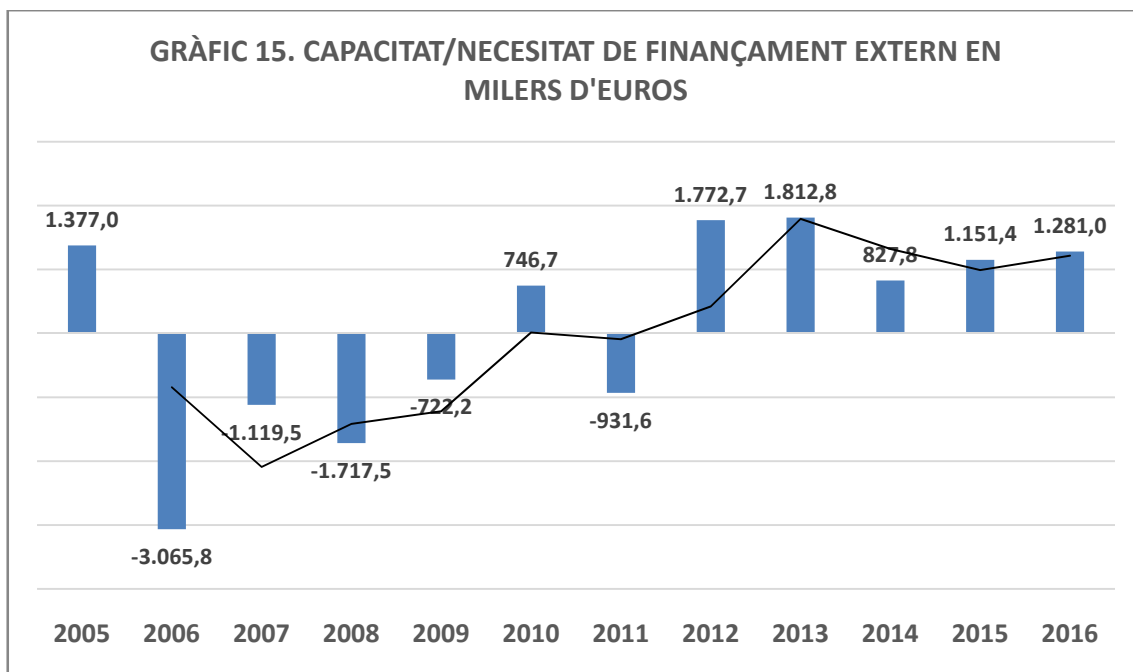
De l'observació del quadre 14 i gràfic 15 se'n dedueix que els efectes de les fortes inversions en els anys 2006 i 2007 que coincideixen a més amb uns increments notables de les despeses de personal i de béns i serveis, tot simultani, a més, amb el final de la bombolla immobiliària i l'inici de la crisi, van originar aquesta necessitat de finançament extern generant, al mateix temps, les contractacions de crèdit més grans de la sèrie de 12 anys (més endavant analitzarem el comportament d'aquests passius financers i la seva incidència en el nivell d'endeutament de l'ajuntament).

Tanmateix, i com venim considerant, es corregeix la tendència en plena crisi, 2012, quan encara, en termes de PIB, el creixement de l'economia era negatiu. A la sortida de la crisi la situació pel que fa a aquesta necessitat de capital extern és totalment diferent a l'existent en els anys d'entrada a la mateixa i excepte la xifra baixa del 2014 tot sembla assenyalar que la tendència a la capacitat suficient per finançar-se està assegurada. En tot cas es podria presentar una excepcionalitat d'un any justificada per una forta inversió o per unes despeses importants totalment imprevisibles.

QUADRE 14. EVOLUCIÓ CAPACITAT/NECESSITAT FINANÇAMENT EXTERN

ANY	AUTOFINANÇAMENT	DESPESES DE CAPITAL NO FINANCER	CAPACITAT/NECESSITAT DE FINANÇAMENT EXTERN
2005	3.007.778,29	1.630.802,85	1.376.975,44
2006	2.057.489,19	5.123.335,82	-3.065.846,63
2007	2.559.034,04	3.678.519,72	-1.119.485,68
2008	-935.461,15	782.007,03	-1.717.468,18
2009	2.760.382,32	3.482.536,05	-722.153,73
2010	2.989.282,13	2.242.588,12	746.694,01
2011	1.330.116,12	2.261.676,80	-931.560,68
2012	2.172.298,87	399.609,31	1.772.689,56
2013	2.666.390,83	853.634,43	1.812.756,40
2014	2.241.326,43	1.413.567,24	827.759,19
2015	2.271.354,15	1.119.999,40	1.151.354,75
2016	2.835.949,99	1.554.949,58	1.281.000,41

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia

8. VARIACIÓ NETA D'ACTIUS FINANCERS

Aquesta variació neta d'actius financers s'obté de restar els ingressos per aquest concepte (capítol VIII d'ingressos, quadre 1) de les despeses del mateix ordre (capítol VIII de despeses, quadre 2). En els ingressos es comptabilitzen els obtinguts per la venda de títols de deute, accions i obligacions, així com també els ingressos procedents de reintegraments de préstecs concedits i els de dipòsits i fiances constituïts, mentre que en les despeses el que es comptabilitza són les realitzades per la compra d'actius financers (títols de renda fixa i variable), així com la constitució de dipòsits i fiances que els hi siguin exigits a les entitats locals i també, si és el cas, les bestretes i préstecs al personal municipal.

Aquesta magnitud és irrellevant i la seva consideració aquí és perquè com intervé en l'elaboració del compte financer municipal que presentarem més endavant és bo poder saber, de bell antuvi, quina ha estat la seva evolució i el signe del seu saldo. S'observa en el quadre 14 que només un any, el 2008, hi ha variació neta i favorable als ingressos. Tal com hem comentat faria innecessari aquest quadre 15 si no fos perquè el seu saldo té incidència directa sobre el financer que és el que determina el dèficit o superàvit públic. En el nostre cas només en un any, 2008, afectarà a canvis en aquell i en una quantitat molt petita.

QUADRE 15. EVOLUCIÓ ACTIUS FINANCERS NETS

ANY	INGRESSOS ACTIUS FINANCERS	PAGAMENTS INGRESSOS FINANCERS	SALDO
2005	0,00	0,00	0,00
2006	0,00	0,00	0,00
2007	0,00	0,00	0,00
2008	3.832,92	0,00	3.832,92
2009	0,00	0,00	0,00
2010	0,00	0,00	0,00
2011	0,00	0,00	0,00
2012	0,00	0,00	0,00
2013	1.000,01	1.000,01	0,00
2014	4.874,99	4.874,99	0,00
2015	0,00	0,00	0,00
2016	0,00	0,00	0,00

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

9. ENDEUTAMENT

L'endeutament ve comptabilitzat en el capítol 9 d'ingressos (quadre 1) i la quantitat anual no és res més que les entrades de diner per crèdits subscrits a l'interior o a l'exterior així com també per l'emissió i venda de títols municipals de renda fixa que no és el cas de l'ajuntament de La Garriga, així que les xifres del quadre 12 són els ingressos anuals entrats via signatura de crèdits.

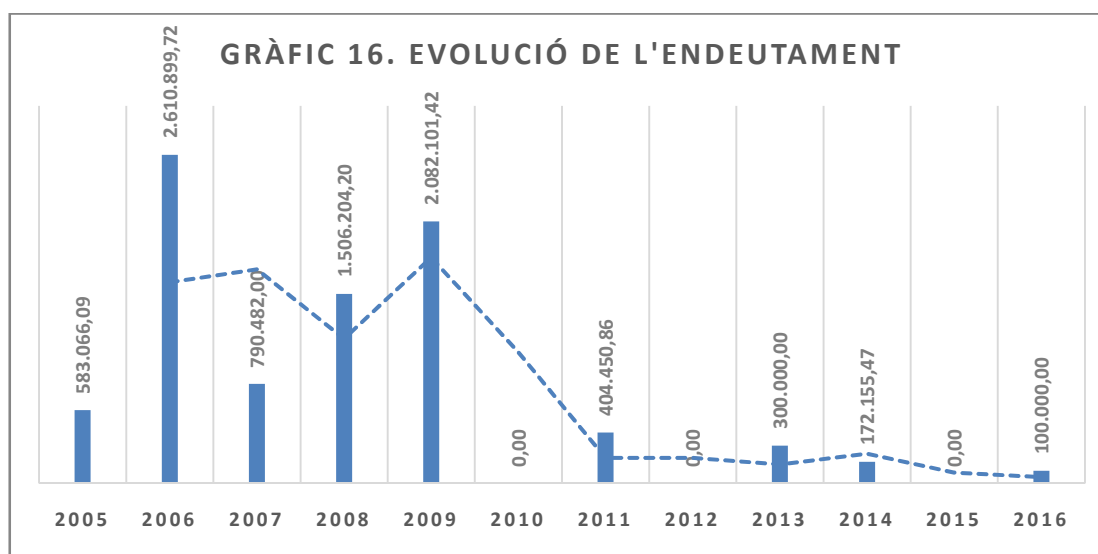
Per una anàlisi molt més real hauríem de saber l'exigibilitat de tot aquest deute, si és a curt, mig o llarg termini, de totes maneres més endavant al parlar del deute viu si que l'anàlisi serà més completa. De fet la ràtio d'endeutament s'obté a partir d'aquest deute viu no d'aquesta magnitud d'endeutament pressupostari que estem comentant.

Ja hem descrit en apartats anteriors que l'evolució d'aquesta magnitud té un descens considerable a partir del 2009, quadre 16 i gràfic 16. En els cinc primers anys de la sèrie coincideixen els majors crèdits amb les majors inversions municipals i també, sobretot les dades dels 2008 i 2009, amb la necessitat de fer front als primeres efectes de la crisi econòmica i financera. Superats aquests efectes amb un major protagonisme dels recursos propis és espectacular la baixa de la compra de diner en el mercat monetari (la línia de tendència del gràfic 17 és molt significativa).

QUADRE 16. EVOLUCIÓ DE L'ENDEUTAMENT I VARIACIÓ PERCENTUAL INTERANUAL

ANY	ENDEUTAMENT	VARIACIÓ PERCENTUAL ANUAL
2005	583.066,09	-----
2006	2.610.899,72	347,79%
2007	790.482,00	-69,72%
2008	1.506.204,20	90,54%
2009	2.082.101,42	38,24%
2010	0,00	-100,00%
2011	404.450,86	404.450,86%
2012	0,00	-100,00%
2013	300.000,00	300.000,00%
2014	172.155,47	-42,61%
2015	0,00	-100,00%
2016	100.000,00	100.000,00%

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública i elaboració pròpia*

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública*

En el quadre 17 el que fem es veure l'evolució dels pagaments d'amortitzacions de capital i interessos, capítols 9 i 3 de les liquidacions de despeses (quadre 2), amb referència als ingressos corrents (capítols 1 a 5 del quadre 1). Advertim que aquests percentatges no es corresponen a la ràtio d'endeutament que veurem més endavant. Aquesta última ràtio és calcula respecte a tot el deute financer i aquí estem parlant de crèdit amortitzat anualment. La lectura d'aquest quadre ens assenyala, simplement, el pes que el pagament del deute té amb referència als ingressos només corrents, un percentatge del tot suportable i que està bastant lluny no només dels dos capítols més importants de les despeses (personal i compra de béns i serveis, quadre 2), sinó també de les mateixes inversions (capítol 5, quadre 2). És significatiu destacar que anualment el pagament del deute se situa per sota de les inversions, la qual cosa significa que els recursos propis cobreixen la major part del cost de finançament de les inversions en capital real.

QUADRE 17. EVOLUCIÓ AMORTITZACIONS I INTERESSOS, AMB REFERÈNCIA ALS INGRESSOS CORRENTS

ANY	AMORTITZACIONS		TOTAL PAGAT	INGRESSOS CORRENTS	% TOTAL PAGAT RESPECTE ALS INGRESSOS CORRENTS
	CAPITAL	INTERESSOS			
2005	681.722,54	152.617,66	834.340,20	13.578.244,80	6,14%
2006	842.053,91	205.114,79	1.047.168,70	12.593.060,37	8,32%
2007	1.008.472,80	347.297,64	1.355.770,44	13.928.315,25	9,73%
2008	997.695,44	409.665,07	1.407.360,51	13.444.378,05	10,47%
2009	1.125.685,87	206.880,07	1.332.565,94	14.092.083,42	9,46%
2010	1.173.908,19	116.984,93	1.290.893,12	15.108.108,01	8,54%
2011	1.437.096,52	146.779,24	1.583.875,76	14.026.390,65	11,29%
2012	1.329.492,07	140.088,11	1.469.580,18	14.755.509,03	9,96%
2013	1.590.951,75	68.075,33	1.659.027,08	15.316.984,35	10,83%
2014	1.134.588,70	37.821,60	1.172.410,30	15.720.823,62	7,46%
2015	1.010.477,74	14.247,44	1.024.725,18	15.690.323,38	6,53%
2016	669.812,00	1.997,12	671.809,12	17.588.382,31	3,82%

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

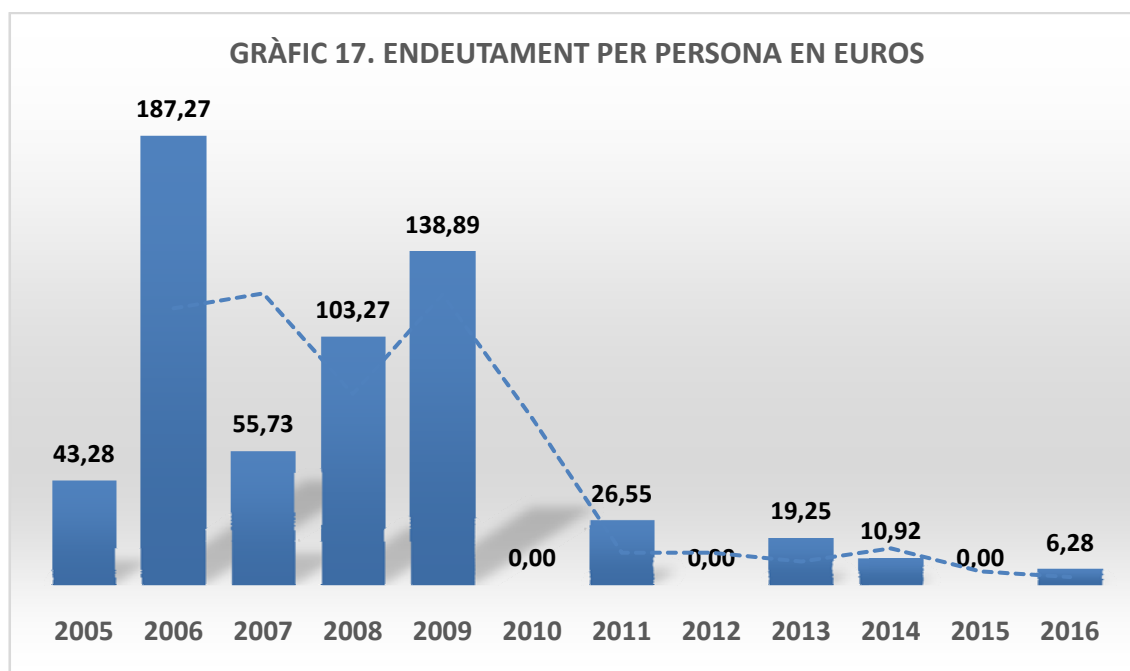
Finalment, relacionarem l'endeutament amb la població (quadre 18 i gràfic 17) per saber la quantitat d'aquell per càpita. Cal, però, anar a poc a poc a l'hora d'interpretar aquesta magnitud de l'endeutament per persona. Dependrà de l'exigibilitat d'aquest endeutament el saber a quina generació o a quines generacions afectarà, de manera individual, aquest deute. Per tant, no és només la quantitat d'aquest, sinó també els anys de venciment els que influeixen a l'hora de saber, amb més exactitud, si serà població futura la que haurà d'assumir el deute o bé població actual. Tanmateix, creiem interessant saber la quantitat de deute per habitant, la seva evolució en els dotze anys de la sèrie, per saber la càrrega que al marge del temps hauran de suportar els ciutadans i ciutadanes de La Garriga.

Evidentment, la caiguda en els últims anys de la compra de diner en el mercat monetari aparellada amb l'augment, encara que lleu però si continu, de la població ha suposat un descens de l'endeutament per persona considerable. D'altra banda, el fet de no contraure, en els exercicis 2010, 2012 i 2015, crèdit nou, l'endeutament per persona es va situar en 0,00€ en aquestes anualitats esmentades. Més endavant ja parlarem del deute viu per persona que si recull tot el deute financer de l'ajuntament, l'endeutament que estem considerant aquí és el del capítol IX d'ingressos (quadre 1) que explica només el crèdit nou que es signa cada any.

QUADRE 18. EVOLUCIÓ ENDEUTAMENT € PER PERSONA

ANY	ENDEUTAMENT	
	ENDEUTAMENT	€ PER PERSONA
2005	583.066,09	43,28
2006	2.610.899,72	187,27
2007	790.482,00	55,73
2008	1.506.204,20	103,27
2009	2.082.101,42	138,89
2010	0,00	0,00
2011	404.450,86	26,55
2012	0,00	0,00
2013	300.000,00	19,25
2014	172.155,47	10,92
2015	0,00	0,00
2016	100.000,00	6,28

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, IDESCAT i elaboració pròpia*

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, IDESCAT i elaboració pròpia*

10. SALDO FINANCER

El saldo financer s'obté de sumar l'endeutament i la variació neta d'actius financers i representa els recursos de procedència financera que l'ajuntament té conjuntament amb els monetaris, procedents dels impostos, taxes, preus públics i transferències, per finançar-se. Un ràpida pinzellada al quadre 19 ens assenyala que el saldo financer és, pràcticament, igual a l'endeutament, és a dir, els recursos externs només s'originen per la formalització de crèdits ja que, tal com hem comentat, només al 2008 hi una variació neta d'actius financers.

QUADRE 19. EVOLUCIÓ SALDO FINANCER

ANY	VARIACIÓ		SALDO
	ENDEUTAMENT	NETA D'ACTIUS FINANCERS	
2005	583.066,09	0,00	583.066,09
2006	2.610.899,72	0,00	2.610.899,72
2007	790.482,00	0,00	790.482,00
2008	1.506.204,20	3.832,92	1.510.037,12
2009	2.082.101,42	0,00	2.082.101,42
2010	0,00	0,00	0,00
2011	404.450,86	0,00	404.450,86
2012	0,00	0,00	0,00
2013	300.000,00	0,00	300.000,00
2014	172.155,47	0,00	172.155,47
2015	0,00	0,00	0,00
2016	100.000,00	0,00	100.000,00

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

11. DÈFICIT O SUPERÀVIT PÚBLIC PRESSUPOSTARI

El dèficit o superàvit de l'exercici l'obtidrem de sumar el saldo financer, analitzat en el punt anterior, i la capacitat/necessitat de finançament extern que hem vist en l'apartat 7. Evidentment, aquesta magnitud ens assenyalarà si l'annualitat s'ha tancat amb dèficit o superàvit.

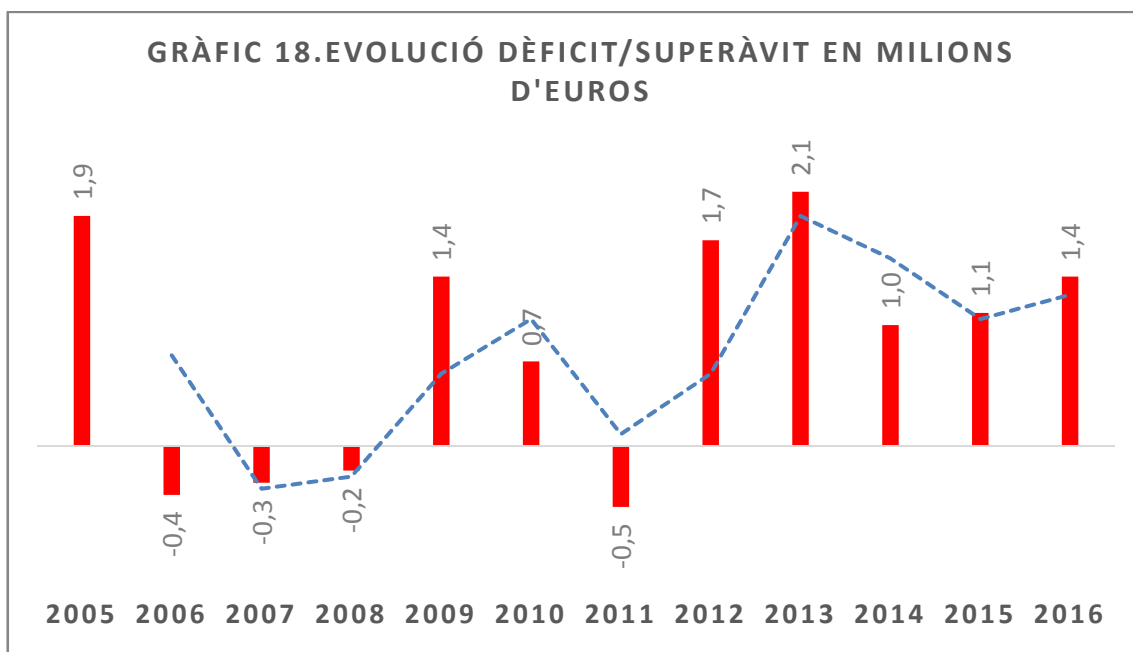
De l'anàlisi de les dades del quadre 20 i gràfic 18 és fàcil deduir que l'evolució del dèficit o superàvit és el resultat del comportament de les diferents magnituds fins ara estudiades. L'entrada a la crisi econòmica i financera i els primers anys d'aquesta, coincideixen amb els períodes de dèficit encara que tinguem que insistir, un cop més, de les fortes inversions que es van generar al 2006 i al 2007 (quadre 1). Superats el efectes d'aquella i una gestió molt eficient dels recursos propis, ingressos corrents, amb l'ajuda de les transferències també corrents (quadre 1), es porten ja cinc anys seguits de superàvit pressupostari.

Tanmateix, els límits imposats per la Unió Europea (UE) a la contenció del dèficit públic ha comportat que els ajuntaments, que no són responsables ni gens ni mica de les xifres del dèficit públic de l'Estat, s'han vist també perjudicats per aquesta necessitat de reduir aquest dèficit i se'ls ha imposat limitacions a l'hora de poder destinar aquests superàvits. La disposició addicional sexta de la LOEPSF va establir unes condicions que els ajuntaments estan obligats a seguir a l'hora de destinar els superàvits. Aquestes limitacions que es van començar a aplicar a l'exercici de 2014 han estat prorrogades any rere any. Per aquest exercici del 2018, la pròrroga es regula pel Reial Decret Llei 1/2018, de 23 de març, modificant-se, a la vegada, els apartats 1 i 2 de la disposició addicional 16 de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, establint el tipus d'inversió i a quin sector es podrà destinar. Desconeixem en quina mesura aquestes normes poden afectar a l'ajuntament de La Garriga però si podem assenyalar que resulta molt incomprensible que es penalitzi la bona gestió pressupostària en forma de limitar les futures inversions.

QUADRE 20. EVOLUCIÓ DEL DÈFICIT O SUPERÀVIT PÚBLIC

ANY	SALDO FINANCER	CAPACITAT/NECESSITAT DE FINANÇAMENT EXTERN	DÈFICIT O SUPERÀVIT PÚBLIC
2005	583.066,09	1.376.975,44	1.960.041,53
2006	2.610.899,72	-3.065.846,63	-454.946,91
2007	790.482,00	-1.119.485,68	-329.003,68
2008	1.510.037,12	-1.717.468,18	-207.431,06
2009	2.082.101,42	-722.153,73	1.359.947,69
2010	0,00	746.694,01	746.694,01
2011	404.450,86	-931.560,68	-527.109,82
2012	0,00	1.772.689,56	1.772.689,56
2013	300.000,00	1.812.756,40	2.112.756,40
2014	172.155,47	827.759,19	999.914,66
2015	0,00	1.151.354,75	1.151.354,75
2016	100.000,00	1.281.000,41	1.381.000,41

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia

Font: Ministeri d'Hisenda i Funció Pública i elaboració pròpia

12. COMPTE FINANCER MUNICIPAL

Un cop analitzades les magnituds pressupostaries més importants i fetes les reflexions pertinents que al final es recolliran en una mena de conclusions, el que farem ara és agrupar-les en un compte global, el compte financer municipal (quadre 21). De totes maneres, una advertència prèvia, com que després d'analitzar aquest compte parlarem del deute viu i de la ràtio d'endeutament i per a la seva elaboració haurem de restar les contribucions especials dels ingressos corrents ja restarem el seu valor dels ingressos corrents del compte per trobar l'estalvi net, cosa que no hem fet en l'apartat 3, quadre 7 i gràfic 10, tal com hem explicat i justificat. Com que, de fet, les contribucions especials només resten en el supòsit de la ràtio d'endeutament aquí si que les restarem, hi ho farem restant només els imports de Contribucions Especials que tenim, tal com ja explicat, a partir del 2011, no tenim informació del que hagi pogut passar del 2005 al 2010.

QUADRE 21. COMPTE FINANCER MUNICIPAL EN MILERS D'EUROS

AJUNTAMENT DE LA GARRIGA	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ingressos Corrents (IC)	13.578,2	12.593,1	13.928,3	13.444,4	14.092,1	15.108,1	14.026,4	14.755,5	15.317,0	15.720,8	15.690,3	17.588,4
Despeses Corrents (DC)	10.028,2	11.644,6	12.431,0	13.611,0	12.812,3	12.949,5	12.218,0	11.557,0	12.011,0	13.000,3	12.591,9	14.371,3
Contribucions Especials (CE)*	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	21,3	80,7	0,0	-8,1	0,0	0,0
Estalvi brut corrent (EBC)	3.550,0	948,5	1.497,3	-166,6	1.279,8	2.158,6	1.787,1	3.117,8	3.306,0	2.728,6	3.098,4	3.217,1
IC-DC-CE												
Passius Financers (PF)	681,7	842,1	1.008,5	997,7	1.125,7	1.174,0	1.437,1	1.329,5	1.591,0	1.134,6	1.010,5	669,8
Estalvi net corrent (ENC)	2.868,3	106,4	488,8	-1.164,3	154,1	984,6	350,0	1.788,3	1.715,0	1.594,0	2.087,9	2.547,3
EBC-PF												
Ingressos de capital no financer (ICNF)	139,5	1.951,1	2.070,2	228,8	2.606,3	2.004,6	958,8	303,2	951,3	655,4	183,4	288,7
Autofinançament (AF)	3.007,8	2.057,5	2.559,0	-935,5	2.760,4	2.989,2	1.308,8	2.091,5	2.666,3	2.249,4	2.271,3	2.836,0
ENC+ICNF												
Despeses de capital no financeres (DCNF)	1.630,8	5.123,3	3.678,5	782,0	3.482,5	2.242,6	2.261,7	399,6	853,6	1.413,6	1.120,0	1.555,0
Capacitat/necessitat de finançament (CNF)	1.377,0	-3.065,8	-1.119,5	-1.717,5	-722,1	746,6	-952,9	1.691,9	1.812,7	835,8	1.151,3	1.281,0
AF-DCNF												
Variació neta actius financers (VNAF)	0,0	0,0	0,0	3,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Endeutament (EN)	583,1	2.610,9	790,5	1.506,2	2.082,1	0,0	404,5	0,0	300,0	172,2	0,0	100,0
Saldo Financer (SF)	583,1	2.610,9	790,5	1.510,0	2.082,1	0,0	404,5	0,0	300,0	172,2	0,0	100,0
VNAF+EN												
Dèficit o Superàvit públic (D/SP)	1.960,1	-454,9	-329,0	-207,5	1.360,0	746,6	-548,4	1.691,9	2.112,7	1.008,0	1.151,3	1.381,0
CNF+SF												

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, Sindicatura de Comptes de la Generalitat i elaboració pròpia*

*No disposem d'informació de la possible existència de Contribucions Especials del 2005 al 2010

13. DEUTE VIU I RÀTIO D'ENDEUTAMENT

Hem de distingir entre l'endeutament que hem analitzat en l'apartat 9 i el deute viu. El deute viu és la totalitat de deute pendent de pagar que té l'Ajuntament procedent de préstecs a llarg termini amb entitats financeres inclòs el risc deduït dels avals. És a dir, és el capital pendent d'amortitzar més els interessos generats. L'evolució del deute viu i la ràtio d'endeutament és la que detalla el quadre 22 i el gràfic 19. La ràtio s'obté calculant el percentatge que els ingressos corrents, deduïdes les contribucions especials, les quotes d'amortització i els ingressos extraordinaris que s'hagin pogut produir en un any, representen del deute viu a trenta-u de desembre del any posterior.

QUADRE 22. EVOLUCIÓ DEUTE VIU I RÀTIO D'ENDEUTAMENT

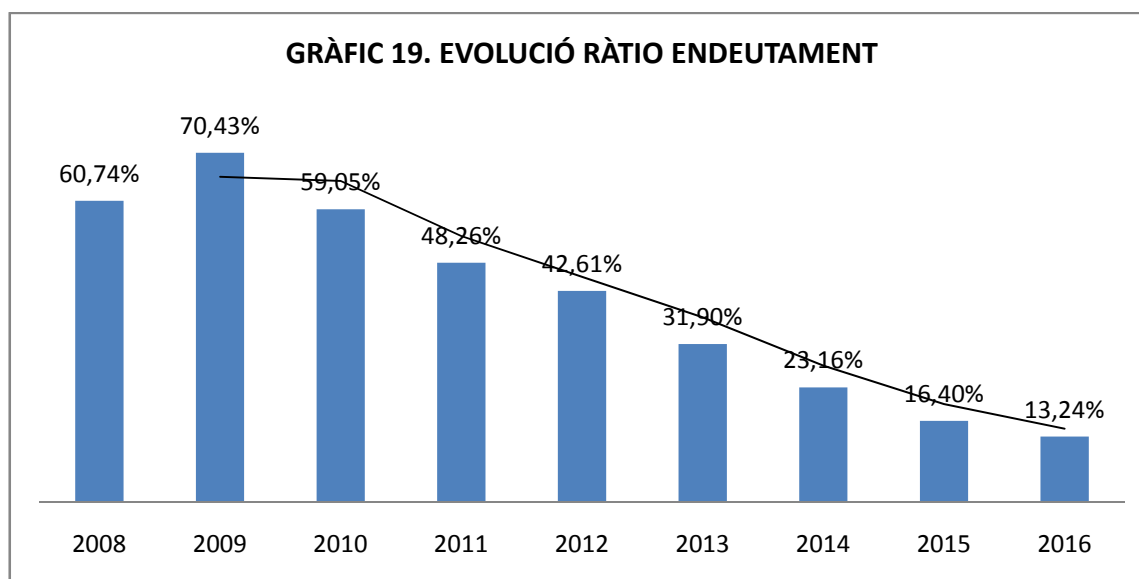
ANY	DEUTE VIU EN	
	MILERS D'EUROS	RÀTIO D'ENDEUTAMENT
2008	8.460	60,74%
2009	9.469	70,43%
2010	8.322	59,05%
2011	7.291	48,26%
2012	5.967	42,61%
2013	4.681	31,90%
2014	3.547	23,16%
2015	2.580	16,40%
2016	2.077	13,24%

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

L'article 53.2 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals marca com a límit d'endeutament el 110%, és a dir, el deute viu a trenta-u de desembre d'un any d'un ajuntament no podia superar aquell percentatge dels ingressos corrents de l'any anterior. Posteriorment, l'article 14 del Reial Decret 8/2010, de 20 de maig, estableix que aquest percentatge d'endeutament baixa al 75%, límit que és el que està en aquests moments en vigor.

En cap any de la sèrie, comença aquesta al 2008 perquè és el primer exercici en que es fan públiques les xifres del deute viu municipal, es va superar ja no el primer límit del 110%, sinó el segon del 75%, i els dos percentatges més alts, anys 2008 i 2009, coincideixen amb els primers anys de la crisi econòmica i financera amb una baixa molt important dels impostos indirectes (quadre 1), fonamentalment ICIO.

Cap problema, doncs, pel nivell d'endeutament de l'ajuntament de La Garriga, una ràtio del 13,24% al 2016 és un límit molt baix que permet poder afrontar les despeses, càrregues urbanístiques, inversions i expropiacions, del futur POUM amb moltes garanties. De totes maners, al llarg dels comentaris que hem fet de les principals magnituds ja hem deixat constància del descens important del deute des dels últims anys de la crisi.

Font: *Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, i elaboració pròpia*

14. ROMANENT DE TRESORERIA

Bàsicament, el romanent de tresoreria està format per trens grans blocs, els drets pendents de cobrament, les obligacions pendents de pagament i els fons líquids existents a 31 de desembre, data de tancament de cadascun dels exercicis.

La consideració d'aquest estat comptable en aquesta anàlisi de la capacitat econòmica i financera de l'ajuntament de La Garriga es justifica perquè no només marca el nivell de liquiditat acumulada de la hisenda municipal, constituint un indicador de la seva salut financera, sinó perquè té una semblança molt gran amb el capital circulant (working capital) o fons de maniobra de les empreses privades, i ens indica la diferència entre el finançament bàsic propi i extern i les inversions permanents o actius fixos. El capital circulant, i, per tant, el romanent de tresoreria, ha de ser positiu, cosa que ens assenyalava que amb els recursos propis es finança una part dels actius circulants, és a dir assegurem la marxa de l'activitat. La semblança esmentada es centra en què la suma dels drets pendents de cobrament i els fons líquids venen a ser el capital circulant de les empreses, i els passius circulants d'aquestes no són res més que les obligacions pendents de pagament de l'ajuntament. D'altra banda, un romanent de tresoreria alt significa que no hi haurà problema per fer front a les despeses generals, bàsicament capítols I i II del quadre 2, com poden ser, per exemple, els moments puntuals de les pagues extraordinàries del personal o el haver de front a la puja de preus de serveis bàsics com la telefonia o la llum o determinats béns de proveïdors. Per totes aquestes significacions estimem important la seva petita anàlisi en aquest treball.

En el quadre 23 i en el gràfic 20 s'observa l'evolució d'aquest romanent i la variació percentual interanual, respectivament. L'import que hem escollit és el del romanent que resta finalment per cobrir les despeses generals, aquesta xifra ja porta descomptats els recursos afectats a finançaments concrets, com són, per exemple, les subvencions que es reben com a transferències de capital que són diners finalistes i també rebuts o ingressos pendents de cobrament que es considerem de dubtosa realització pel seu grau de morositat. D'aquesta manera el romanent de tresoreria té un caràcter net i ens assenyalava, exactament, el nivell de liquiditat del que disposem lliure de qualsevol disminució o reducció, ja sigui per no haver cobrat un ingrés pendent o per comptabilitzar diners que no s'han gastat encara en l'obra prevista i que pel seu caràcter finalista no podem comptar amb ells per finançar qualsevol altra operació.

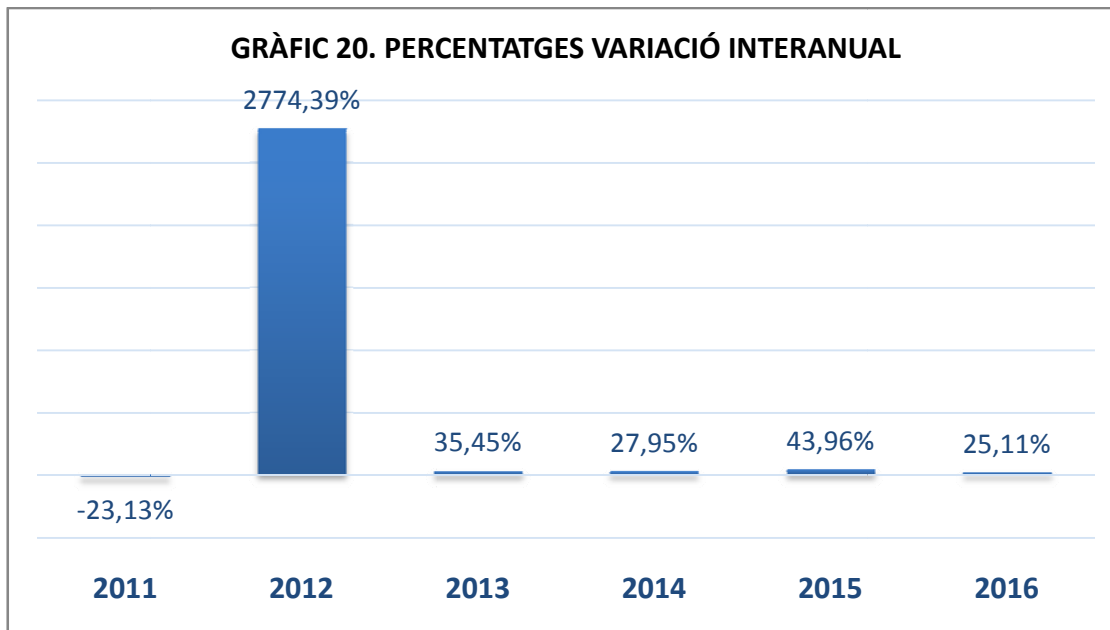
Insistim aquí en el que hem assenyalat en l'apartat 11 Dèficit o Superàvit Públic. Aquest romanent pot restar molt condicionat, en el moment de la seva disposició, per complir amb les obligacions que estableix el Reial Decret Llei 1/2018, de 23 de març, que prorroga les limitacions en el moment d'utilitzar aquesta liquiditat.

Les xifres del quadre 23 i l'evolució dels percentatges de la variació interanual del gràfic 20, són del tot demostratives del bon grau de sanejament de les finances municipals. Un cop més l'any 2012 és determinant, en la breu història d'aquests últims anys que estem analitzant, en l'evolució de la capacitat econòmica i financera de l'ajuntament de La Garriga. Aquest mateix any 2012 és l'any en el que comença la sèrie continua de superàvits públics i l'endeutament i el deute viu (encara que aquests dos amb una lleu millora ja el 2011) comencen també la seva tendència clara a la baixa. És l'any també en el que l'ajuntament adapta perfectament la seva gestió econòmica i financera als efectes de la crisi i a la nova utilització i protagonisme dels recursos propis.

QUADRE 23. EVOLUCIÓ DEL ROMANENT DE TRESORERIA

ANY	ROMANENT DE TRESORERIA PER A DESPESES GENERALS
2010	66.584,28
2011	51.185,84
2012	1.471.280,89
2013	1.992.893,58
2014	2.549.951,30
2015	3.670.852,77
2016	4.592.737,57

Font: Sindicatura de Comptes de la Generalitat

Font: Sindicatura de Compte de la Generalitat i elaboració pròpia

15. CONCLUSIONS

Recollim, finalment, en catorze punts, per una lectura més àgil, directa i breu de l'anàlisi efectuat, l'evolució de les principals magnituds que ens assenyalen la capacitat econòmica i financera de l'ajuntament de La Garriga de cara a afrontar el proper POUM:

- 1) La situació comptable de l'ajuntament de La Garriga, a la vista de l'evolució dels seus principals components, és francament positiva per poder encarar el POUM amb garanties que es podran assumir les inversions, despeses, càrregues urbanístiques i expropiacions, que la seva execució generarà, evidentment sempre i quan la dimensió del POUM s'adapti a la grandària, demografia i mercat, de les necessitats d'un municipi de les característiques i naturalesa del de La Garriga.
- 2) L'ajuntament ha adaptat perfectament la gestió pressupostària al nou marc estructural de la gestió pública que ha comportat la crisi econòmica i financera. És evident, que hi ha mercats que han canviat substancialment i un d'aquests, precisament, ha estat el financer. Si a aquest canvi sistemàtic hi afegim la política europea i central de contenció del dèficit públic, el protagonisme dels recursos propis ha passat a ser fonamental. Aquest canvi de paradigma l'ha assimilat l'ajuntament de La Garriga que a partir de 2012 presenta una evolució totalment, com hem ja dit, adaptada a la nova situació.
- 3) L'evolució dels ingressos i despeses corrents és molt homogènia i regular a partir de 2012, els primers creixent any rere any, excepte una baixada minúscula del -0,2% el 2015, mentre que les segones presenten descensos, bastant més alts, el 2012 i el 2015. Hi ha un increment de les despeses molt alt el 2016 que l'entenc com un augment conjuntural no estructural ja que tant l'estalvi brut com el net d'aquest 2016 va ser més gran que el 2015, el net, a més, el més gran de tota la sèrie de 12 anys.
- 4) La despesa corrent per habitant és manté molt regular al llarg dels setze anys, la qual cosa significa que els seus increments corren quasi parells a l'increment suau de la població. De totes maneres, el quocient més gran d'aquesta magnitud s'aconsegueix l'any 2008. Malgrat els 903,17€ per habitant del 2016, després de cinc anys amb quocients inferiors als dels primers anys, mantenim que la despesa per càpita no ha oscil·lat a l'alça perquè si calculéssim el valor net, per exemple, en funció del tipus d'interès del mercat, de 903,17€ del 2016 comparats, per exemple, amb els 876,47 del 2007, les diferències es reduirien notablement.
- 5) Cal destacar els percentatges alts que s'aconsegueixen en la recaptació dels impostos, taxes i preus públics. Normal que aquests percentatges siguin molt més alts en el cas dels impostos de padró que en els instantanis, en aquests últims, però, hem de tenir present els efectes de la reforma de l'IAE i la crisi econòmica i financera (aquesta és,

pràcticament, neutral en els impostos de padró però no en l'ICIO) i les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, ratificades finalment pel Tribunal Constitucional, anul·lant els articles de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals que determinava el càlcul de la base liquidable de l'IVTU. Tant en taxes com en preus públics els percentatges són molt alts, sense excepció. Aquesta eficiència recaptadora, respecte als drets liquidats, indica una bona gestió en la confecció de les liquidacions.

- 6) La pressió fiscal mesurada en funció de la renda familiar disponibles és molt moderada e inferior a la mitjana dels municipis de la província de Barcelona segons els informes del Servei d'Informació Econòmica Municipal (SIEM) de la Diputació de Barcelona. Esmentar també que la despesa per habitants és més alta que la pressió fiscal també per habitant, la qual cosa ens diu que l'habitant de la Garriga no cobreix amb els impostos que paga la despesa corrent, aquesta s'acaba finançant per altres vies, no directament del resident.
- 7) Molt favorable també la marxa de l'estalvi net a partir d'aquest repetit any 2012. La marxa positiva de l'estalvi net significa que s'ha pogut fer front als passius financers sense problema, és a dir, les amortitzacions dels crèdits no han suposat cap situació compromesa perquè l'estalvi net marxés positivament. Els recursos propis han pogut amortitzar el cost del diner comprat en les institucions financeres.
- 8) Les inversions en actius reals, capital urbà, es venen finançant sense desinversions, és a dir, la incorporació de nou patrimoni es fa sense vendre part del que ja es posseeix. Això ens porta a dues consideracions: 1) Hi ha liquiditat suficient per finançar-les 2) O pel contrari, hi ha ajuda de diner extern via crèdit, que com hem esmentat en el punt anterior no presenta cap problema la seva amortització. El canvi de tendència a partir del 2012 no es justifica per la inexistència de finançament, la qual cosa dona a entendre que si no hi hagut inversió, si comparem els sis últims anys amb els primers, és perquè no feia falta. Aquest serà un capítol amb importants increments amb la marxa del POUM.
- 9) L'autofinançament que ens indica la capacitat que tenim de finançar-nos i no tenir que acudir al finançament extern, ha tingut també una evolució favorable a partir del moment en que se superen els efectes de la crisi econòmica i financera, any 2012. A poc a poc l'autofinançament es va atansant al màxim que es va aconseguir l'any 2005, el primer dels dotze anys considerats. A partir del 2012 la necessitat de finançament extern desapareix i els recursos propis són suficients per cobrir les necessitats en despeses reals, financeres, noves inversions i reposicions. De acudir al crèdit la seva liquidació es cobriria sense cap mena d'estrangulament.
- 10) Destacable és la baixada de l'endeutament, és a dir, la subscripció anual de nous crèdits. Lògica total té aquesta baixada si tenim en compte la bona marxa tant de l'estalvi net com de l'autofinançament. En aquests moments no té necessitat d'acudir a l'endeutament l'ajuntament de La Garriga i només en moments molt puntuals d'una necessitat de liquiditat totalment temporal o de voler fer una inversió excepcional pel seu import, es podrà acudir a aquesta compra externa de diner amb totes les garanties de poder cobrir la seva liquidació. Rellevant és el percentatge tan baix que en aquests moments representa la part d'ingressos corrents que es destinen al pagament d'amortitzacions i interessos.
- 11) Des del canvi de política de gestió iniciat al 2012, el superàvit pressupostari ha estat constant any rere any, el dèficit d'anys anteriors sembla que a passat a millor vida i només té presència històrica. La importància del superàvit és que abarateix molt la gestió econòmica municipal al no tenir que acudir al finançament extern, les economies d'escala que s'aconsegueixen repercuteixen favorablement en tota l'estructura comptable i en tota política de despeses i inversions.
- 12) En el resum del compte financer municipal (pàgina 30) s'observa aquesta evolució favorable de les magnituds pressupostàries de l'ajuntament.
- 13) La ràtio d'endeutament, 13,24% dels ingressos corrents l'any 2016, és molt baixa, producte evidentment de la baixada del deute viu degut a l'evolució favorable de l'estalvi net, de l'autofinançament i dels superàvits pressupostaris. Recordem que el límit màxim d'endeutament fixat pel Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, és del 75% dels ingressos corrents, la qual cosa suposa que l'ajuntament té un coixí, en percentatge, de 61,76 punts. En valors absoluts, i treballant amb les dades de 2016, l'ajuntament es podria endeutar, dels 2.077.000€ d'ara, fins els 13.191.286,73€ per arribar a aquest màxim del 75% esmentat. Repetim, la capacitat econòmica i financera de l'ajuntament no presenta cap problema per acarar el nou POUM amb solvència i garanties econòmiques i financeres.

14) Hem fet finalment també referència al romanent de tresoreria que ens marca el nivell de liquiditat total acumulat al llarg dels diferents exercicis liquidats. La seva evolució és molt positiva amb uns increments percentuals, en els últims anys, molt importants. Un romanent alt, diferència entre el finançament bàsic propi i extern i les inversions permanents o actius fixos, permet que els recursos propis financin una part dels actius circulants, és a dir assegurem la marxa de l'activitat. Com més alt sigui el romanent més participació dels recursos propis en el finançament de l'activitat, aquest és el camí que ens assenyala la marxa d'aquest estat comptable de l'ajuntament de La Garriga que, repetim, pot encarar el nou POUM amb totes les garanties de capacitat econòmica i sostenibilitat financera.

Avanç POUM

La Garriga

AVANÇ POUM LA GARRIGA

FASE 2

2. ANÀLISI EVOLUCIÓ POBLACIÓ I NECESSITATS D'HABITATGE

[Anna B. Sánchez, *sociòloga urbana*]

Gener 2019

FERRAN NAVARRO ACEBES, arquitecte

Doc. 2 ANÀLISI EVOLUCIÓ POBLACIÓ I NECESSITATS D'HABITATGE

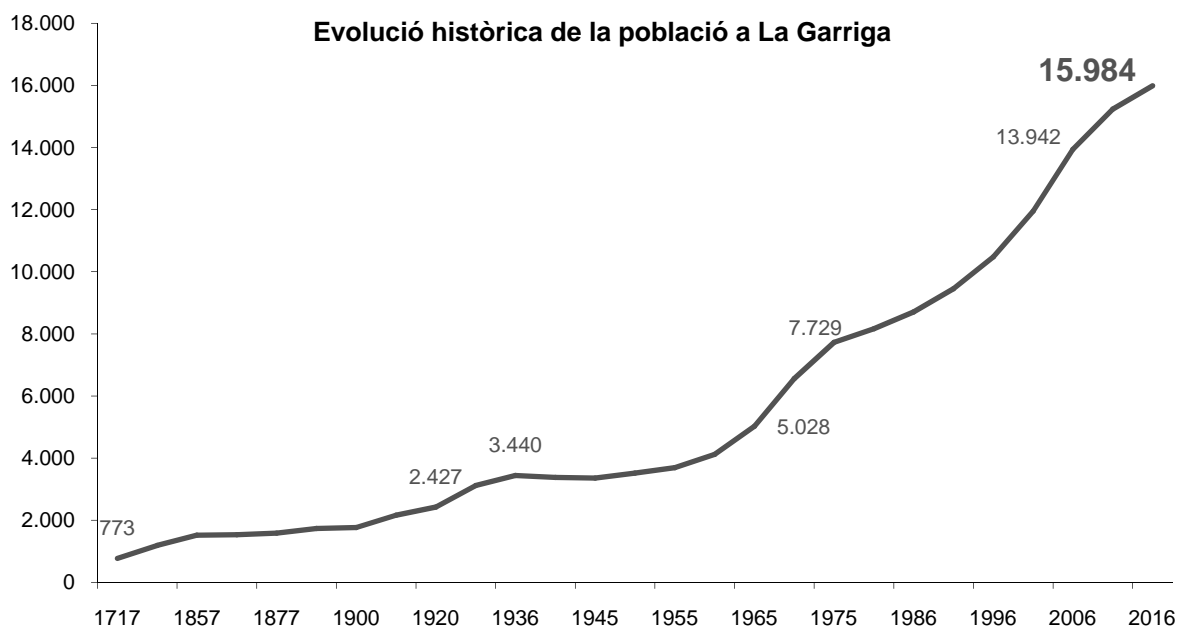
INDEX

0.1.	La dinàmica de la població.....	pàg. 1
1.1.	L'estructura i la dinàmica de les llars.....	pàg. 7
1.2.	Els moviments residencials.....	pàg. 9
1.3.	Les projeccions de població i llars.....	pàg. 11
1.4.	Aproximació a les possibilitats de la demanda.....	pàg. 14
1.5.	Quantificació i caracterització de les necessitats d'habitatge.....	pàg. 16

Doc 2. Anàlisi de la població i necessitats d'habitatge

0.1 La dinàmica de la població

El 2017 la població de La Garriga es va situar en els 15.984 habitants. L'evolució històrica de la població mostra com a partir de la dècada dels 60 del segle XX i fins als primers de 2010, La Garriga ha crescut de forma sostinguda, en alguns períodes amb especial intensitat: entre 1970 i 1980 i entre el 2001 i el 2006.

Font: Idescat . Elaboració pròpia.

L'evolució recent de la població, des del 2008, recull el darrer any de creixement important (2009) i la posterior reducció progressiva d'aquest fins a pràcticament ser zero o fins i tot una lleugera pèrdua de població com la que es dona entre 2014 i 2015. A partir d'aquest any i fins 2017 el creixement es recupera si bé a un ritme molt més lent.

Entre 2008 i 2017 el creixement total de població ha estat de 1.399 habitants, el que suposa un augment del 10% respecte la població de l'any 2008. La desacceleració és clara si el comparem amb el deseni anterior (1998-2007) quan el creixement va ser del 29,8% (3.254 habitants) i la població va passar de 10.929 a 14.183 habitants.

Evolució de la població de La Garriga 1996 - 2017

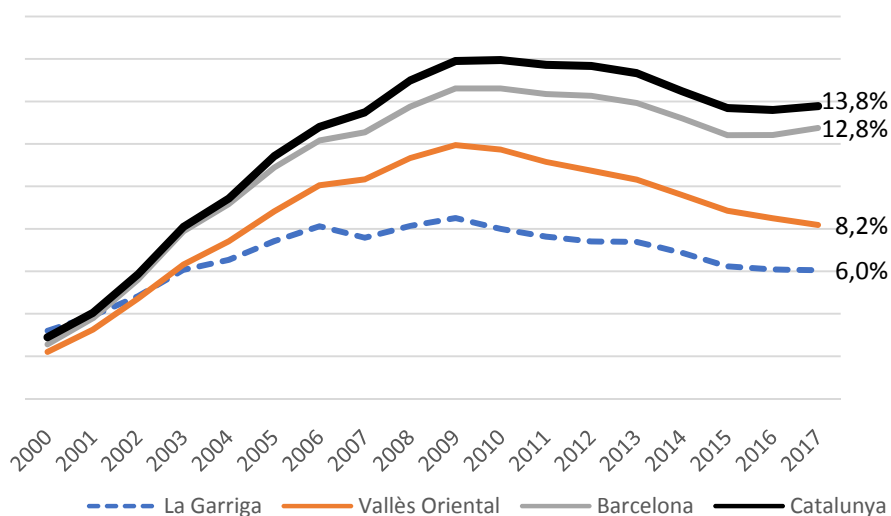
Any	Població	Var.	% var.
1996	10.476		
1998	10.929	453	4,3%
1999	11.274	345	3,2%
2000	11.547	273	2,4%
2001	11.953	406	3,5%
2002	12.333	380	3,2%
2003	12.634	301	2,4%
2004	12.923	289	2,3%
2005	13.472	549	4,2%
2006	13.942	470	3,5%
2007	14.183	241	1,7%
2008	14.585	402	2,8%
2009	14.991	406	2,8%
2010	15.069	78	0,5%
2011	15.236	167	1,1%
2012	15.472	236	1,5%
2013	15.586	114	0,7%
2014	15.762	176	1,1%
2015	15.752	-10	-0,1%
2016	15912	160	1,0%
2017	15984	72	0,5%

Font: Idescat

En el creixement de la població, l'arribada de població estrangera ha contribuït però el seu paper no ha estat determinant. El 2017, segons les dades del Padró continu de població hi havia 967 persones de nacionalitat estrangera (464 homes i 503 dones) que representen el 6% del total. Aquest mateix any, la població de nacionalitat estrangera tenia un pes de 8,2% al Vallès Oriental, del 12,8% a la demarcació de Barcelona i del 13,8% al conjunt de Catalunya.

A La Garriga, aquest col·lectiu va arribar al seu màxim l'any 2009 (1.275 persones, el 8,5% del total d'habitants) però sempre s'ha situat en nivells percentuals molt inferiors als de la comarca i el conjunt de Catalunya. Sembla que la presència d'una part d'aquest col·lectiu ha anat molt lligada al període d'expansió i posterior crisi econòmica però la seva evolució a partir de 2015, quan s'ha mantingut de forma estable i apunta a una consolidació de la seva presència a La Garriga al marge dels cicles econòmics.

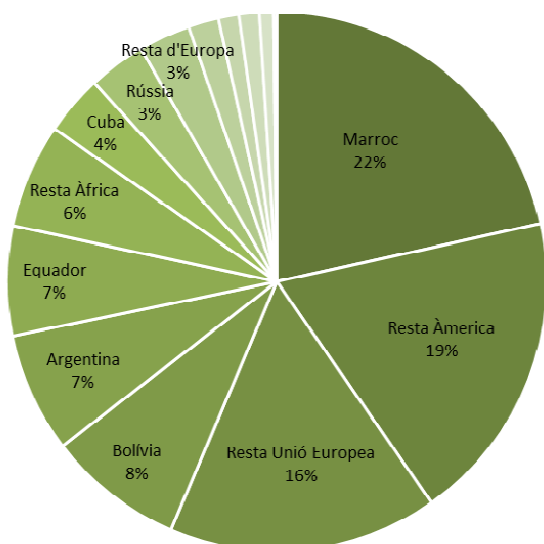
Evolució del pes de la població estrangera, 2000-2017

Font: Idescat

Si considerem la població nascuda a l'estranger que viu a La Garriga, és molt més nombrosa que la de nacionalitat estrangera. Segons la informació del padró continu, el 2017 hi ha 1.643 persones nascudes a l'estranger, que representen el 10,3% del total d'habitants. L'anàlisi dels **origens de la població estrangera** a partir de la informació del padró mostra la presència de 73 països de naixement diferents. D'aquests, el més important numèricament és el Marroc, on han nascut al 22% de les persones nascudes fóra d'Espanya (354). En segon lloc, es situen les persones nascudes a Bolívia, que representen el 8% del total de nascuts a l'estranger. La població nascuda a països de la Unió Europea (principalment França, Alemanya, Itàlia i el Regne Unit) representa el 16%. De les 73 nacionalitats, la majoria (42) tenen una representació molt baixa (menys de 10 persones).

Distribució dels habitants de La Garriga nascuts a l'estranger, 2017.

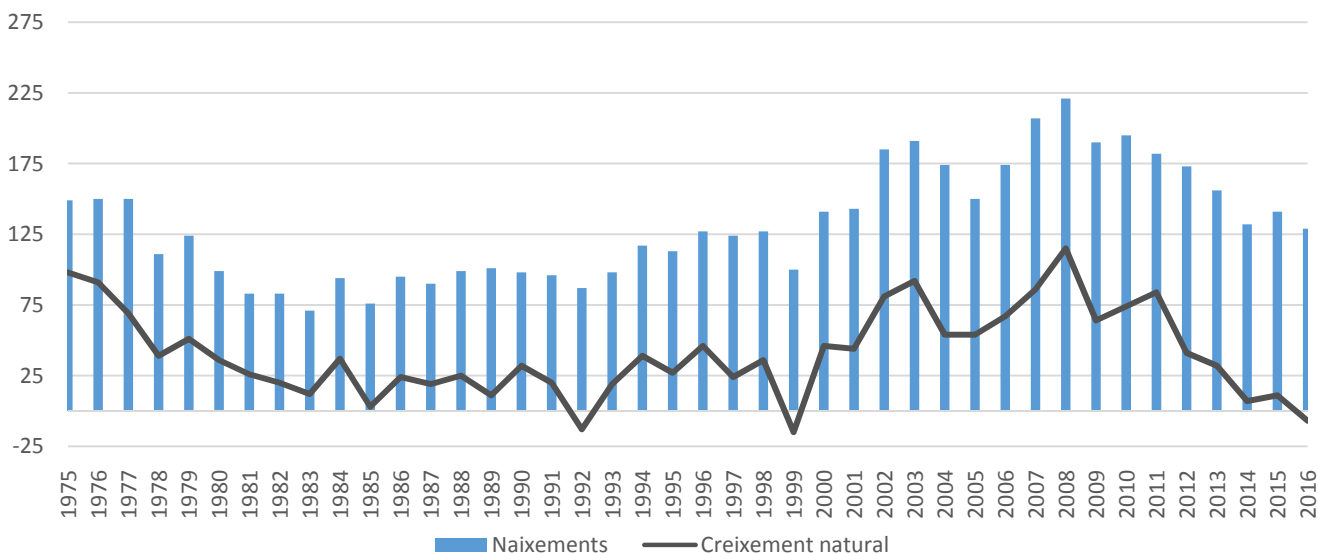

Font: Idescat.

	Homes	Dones	Total	Naix. estranger
Catalunya	5.947	6.042	11.989	
Resta d'Espanya	1.045	1.307	2.352	
Resta de països	760	883	1.643	100,0%
Marroc	191	163	354	21,5%
Resta Àmerica	116	192	308	18,7%
Resta Unió Europea	123	142	265	16,1%
Bolívia	49	85	134	8,2%
Argentina	53	65	118	7,2%
Equador	41	67	108	6,6%
Resta Àfrica	69	34	103	6,3%
Cuba	20	39	59	3,6%
Rússia	26	30	56	3,4%
Resta d'Europa	21	30	51	3,1%
Xina	15	15	30	1,8%
Filipines	8	12	20	1,2%
Pakistan	19	1	20	1,2%
Resta Àsia	7	7	14	0,9%
Oceania	2	1	3	0,2%
Total	7.752	8.232	15.984	10,3%

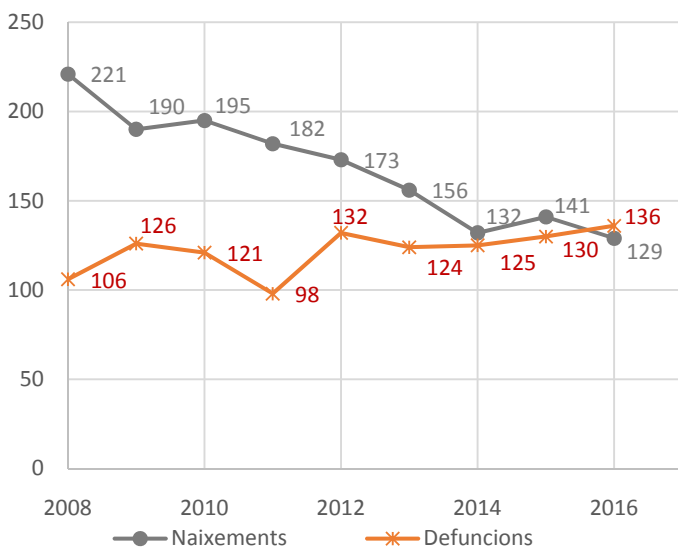
Un altre aspecte a considerar en l'anàlisi de l'evolució de la població és el creixement natural, és a dir, el saldo entre naixements i defuncions. A La Garriga, durant el període de creixement demogràfic més intens (2004-2013) tot i que els naixements van assolir màxims històrics (221 l'any 2008), el **creixement natural** (671 habitants) només va representar el 25% del creixement total de població (2.663 efectius en aquest període).

Naixements i creixement natural 1975-2016

Font: Idescat

Naixements i defuncions a La Garriga, 2008- 2016

Des del l'any 2011, especialment des del 2013, el creixement natural s'ha anat reduint fins a situar-se en valors mínims el 2015 (+11) i negatius el 2016 (-7).

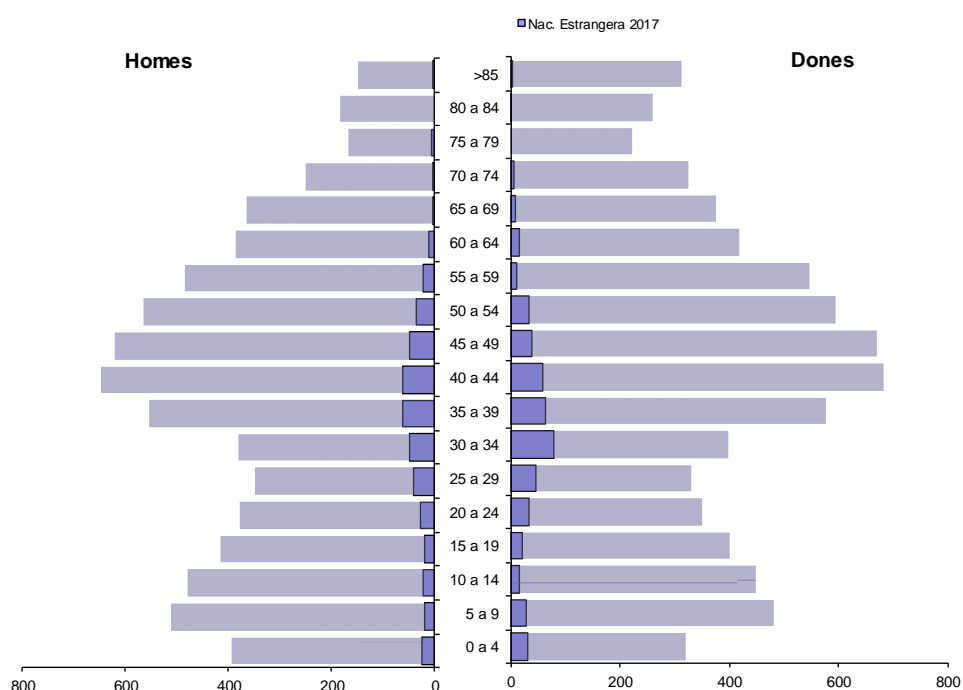
El nombre de naixements anuals s'ha anat reduint des del 2010 (quan es van registrar 195 naixements anuals) fins el 2014 (132 naixements) des de llavors es manté relativament estable (129 naixements el 2016). En canvi el nombre de defuncions, que s'havia mantingut en valors molt estables des del 2012 (amb 128 defuncions anuals de promig) a partir de 2015 i 2016 s'han incrementat de forma sostinguda i el 2016 han superat el nombre de naixements per primer cop des del 1999.

Font: Idescat

Estructura de la població

Pel que fa a la **distribució de la població per sexe i edat** a La Garriga, el pes d'homes i dones està força equilibrat (48,5% d'homes i 51,5% de dones). Aquesta proporció no és però la mateixa en tots els grups d'edat: en el grup de 0 a 14 anys, el homes superen en un punt percentual les dones. En canvi, en la resta d'edats, les dones són més nombroses que els homes: les dones de 15 a 64 anys representen el 34% de la població de La Garriga i els homes el 32%. Entre les persones de 65 anys i més, les dones també superen els homes en dos punts percentuals, ja que representen el 9% i el 7% de la població total.

Piràmide de població de La Garriga segons nacionalitat, 2017

Font: Web INE, Padró continu. Elaboració pròpia

En relació a les edats, La Garriga presenta una **estructura que tendeix a l'envelliment**, on els majors de 65 anys representen el 17% del total, el mateix pes que la població jove.

	Homes		Dones		Total	
Població jove (0-14 anys)	1.452	9%	1.332	8%	2.784	17%
Població adulta (15-64 anys)	5.173	32%	5.382	34%	10.555	66%
Població gran (65 anys o més)	1.127	7%	1.518	9%	2.645	17%
Total	7.752	48,50%	8.232	51,50%	15.984	100%

L'índex de dependència global, que mesura la relació entre la població depenent (no activa), és a dir, els majors de 65 anys i els menors de 15 anys, respecta la població activa (de 15 a 64 anys) és del 51%, dos punts inferior a l'índex de Catalunya pel mateix any, del 53%.

	La Garriga	Catalunya
Índex de dependència global	51%	53%
Índex d'envelliment	95%	118,6%
Índex de sobre envelliment	18%	16%

Font: Idescat, elaboració pròpia.

Així, l'índex d'envelliment es situa en el 95%,23 punts per sota del que es dona al conjunt de Catalunya. El tret més significatiu és el pes dels majors de 85 anys: el sobre envelliment se situa en el 18%, és a dir, gairebé 2 de cada 10 persones majors de 65 anys tenen 85 anys o més. Aquesta proporció és 2 punts més alta que la catalana.

Índex d'envelliment, 2017. La Garriga i àmbits territorials

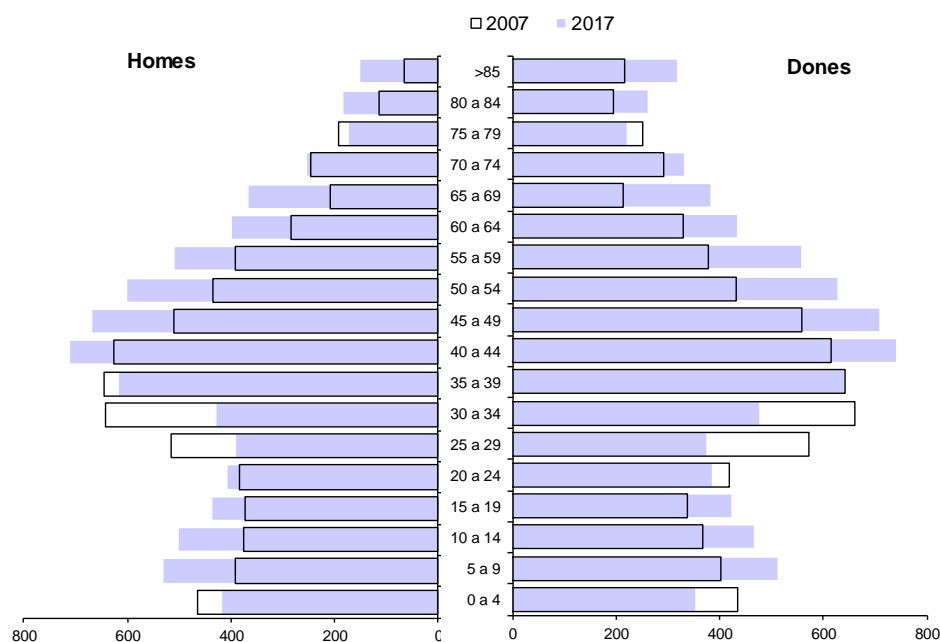
	Índex d'envelliment
Catalunya	118,6%
Província de Barcelona	120,6%
Vallès Oriental	94,4%
La Garriga	95,0%

Font: Idescat, elaboració pròpia.

Si comparem l'estructura de 2007 amb la de 2017, el primer que veiem és un augment molt significatiu de la població de més de 85 anys. En l'extrem oposat de la piràmide d'edats, la població infantil de 0 a 4 anys s'ha reduït (de 898 a 772 efectius) però la població de 5 a 19 anys del 2017 és més nombrosa que la del 2007 (ha passat de 709 a 860).

També han perdut un volum important d'efectius els grups de 25 a 34 anys, que han passat de 2.391 a 1.676. Un factor explicatiu d'aquesta reducció, que es dona també l'àmbit provincial al conjunt de Catalunya, és que la generació que es correspon amb aquest grup d'edat de 25-34 són els darrers fills del *baby boom* dels anys 70, el que suposa que les generacions posteriors van ser molt més reduïdes (es va passar de 150 naixements el 1976 a 71 el 1983, tot i el creixement de població).

Piràmide de població de La Garriga, 2007 - 2017

Font: Web INE. Elaboració pròpia

1.1 L'estructura i la dinàmica de les llars.¹

L'anàlisi de les dades sobre llars a partir del Padró municipal (1/1/2015) xifra el nombre de **llars en 5.828²**, el que suposa una reducció del -3,7% (-224) respecte les considerades el 2011³ mentre la població s'ha incrementat un 3,4% respecte la registrada aquell mateix any.

La seva grandària mitjana és de **2,7 persones per llar**. Aquesta grandària s'ha reduït, en la tendència general des dels anys 80 a tots els àmbits territorials superiors (comarcal, de província i de Catalunya). Les dades que ens proporciona el Padró, però, mostren un increment respecte les 2,53 persones/llar que registrava el Cens de 2011.

	1991	1996	2001	2011	2015*
La Garriga	3,2	3	2,84	2,53	2,70
Vallès Oriental	3,3	3,1	2,88	2,68	
Barcelona	3,1	2,9	2,72	2,53	
Catalunya	3,1	2,9	2,72	2,54	

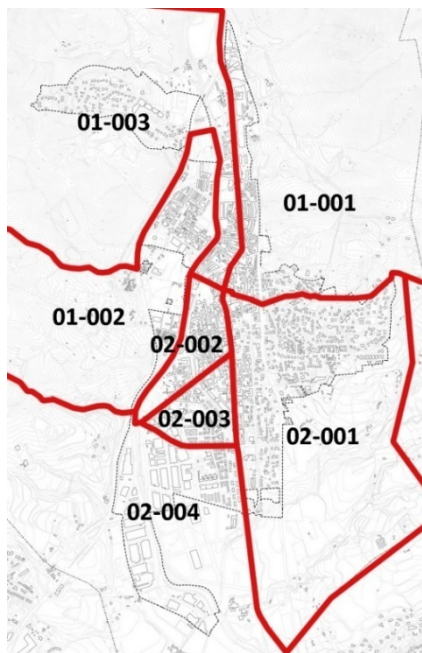
Font: Idescat i *PMH

¹Aquest apartat s'ha elaborat a partir de l'explotació del Padró Municipal de 2015 utilitzada en el treball *Estudi de necessitats d'habitatge de La Garriga per al planejament urbanístic*, redactat amb el suport de Diputació de Barcelona el 2016.

² Al Cens de 2011 es comptabilitzaven 6 habitatges col·lectius. D'acord amb el Padró municipal se n'han detectat 4.

³ Població 2011: 15.236 habitants (Idescat)

La **distribució territorial de les llars** al municipi de La Garriga es correspon en gran mesura amb la tipologia edificatòria i la densitat residencial dels diferents àmbits. Així, les seccions que concentren un major nombre de llars són la 02-002 (18%) que inclou els barris de Carretera Nova i Santa Rita; la 02-001 (17%) que inclou Centre i el Passeig; i la 02-003 (16%) que inclou el barri de Montserrat.

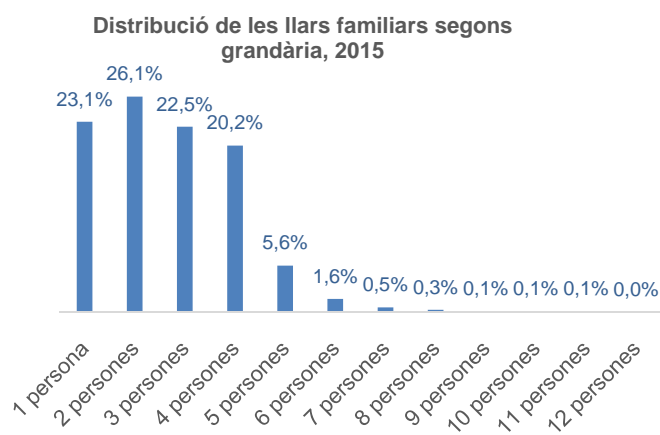
Font: PMH, 2015

Distribució de les llars per districtes i seccions, 2015

Districte 1	Secció 1	875	15%
	Secció 2	724	12%
	Secció 3	991	17%
		2.590	44%
Districte 2	Secció 1	992	17%
	Secció 2	1.047	18%
	Secció 3	917	16%
	Secció 4	282	5%
		3.238	56%
Total		5.828	100%

L'exploració del PMH ens permet també conèixer la distribució i característiques de les llars. Pel que fa a la grandària, **les llars més freqüents són les de 2 membres (26%) seguides de les unipersonals, amb un pes important del 23%**. Les llars de 3 i 4 membres representen respectivament el 22 i el 20% del total de llars familiars. Les llars més grans, de més de 6 membres suposen en conjunt menys del 3% de les llars familiars.

Llars segons grandària	
1 persona	1.343
2 persones	1.521
3 persones	1.308
4 persones	1.175
5 persones	327
6 persones	91
7 persones	32
8 persones	15
9 persones	5
10 persones	3
11 persones	3
12 persones	1
5.824	
Habitatges col·lectius (>60 anys)	
8 persones	1 Ronda Carril, 78
20 persones	1 Ronda Carril, 63
24 persones	1 C. Llerona, 2
46 persones	1 Pg. Til·lers, 29
4	
Total habitatges principals	5.828

Pel que fa als habitatges potencialment **sobreocupats**, d'acord amb el Padró municipal (1/1/2015) s'han detectat 59 habitatges familiars de més de 7 membres però només 7 de més de 10 que no es corresponguin amb residències o habitatges col·lectius similars.

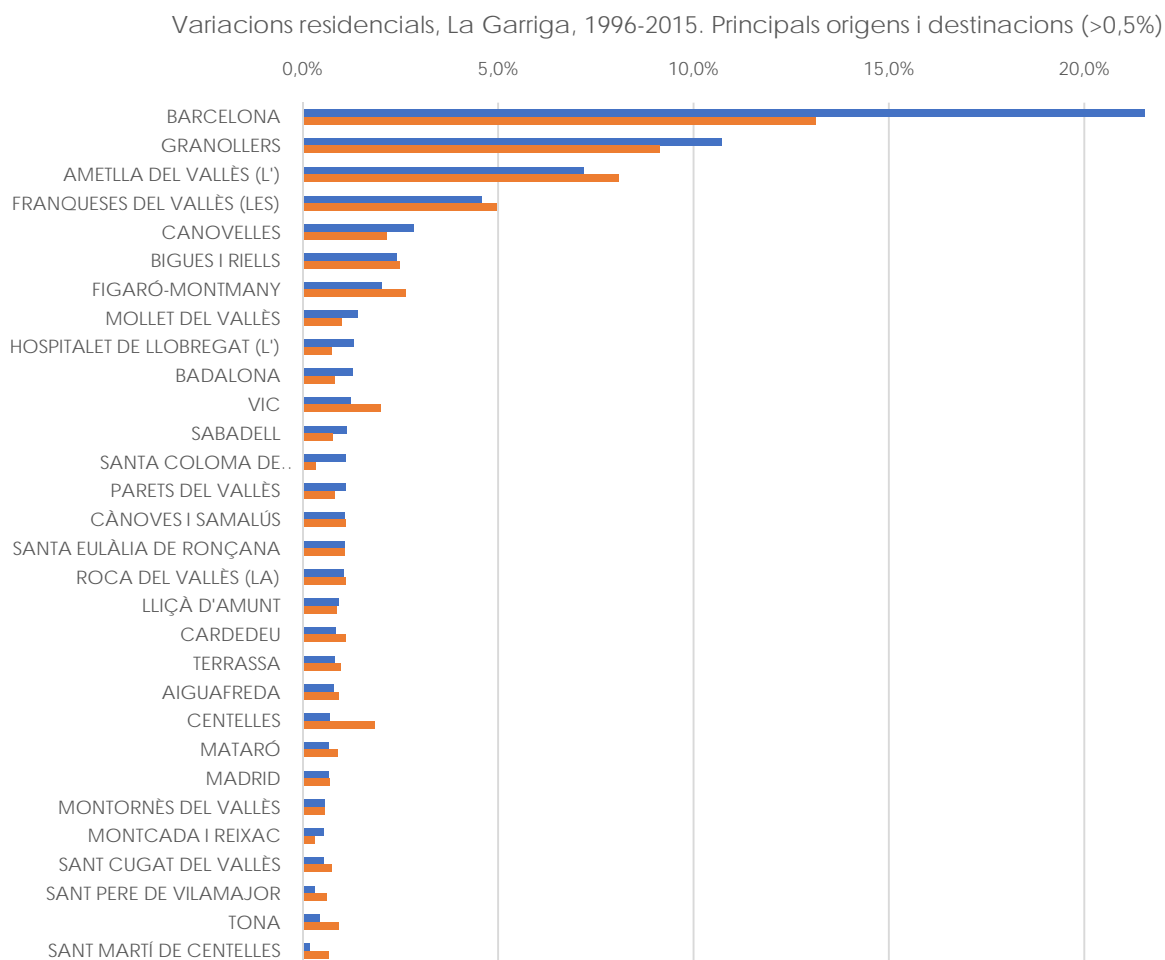
D'aquests, en dos tots els seus membres són de nacionalitat espanyola i als 5 restants hi consten empadronades persones de nacionalitat espanyola i de nacionalitat estrangera. D'acord amb la informació facilitada per l'equip de serveis socials municipals, **no s'han detectat casos d'amuntegaments** si bé hi ha algunes famílies que comparteixen habitatge.

1.2 Els moviments residencials⁴

Les dades disponibles del Padró municipal ens permeten consultar els origen i destinacions 20.086 moviments residencials registrats des de 1996 a 2015. D'aquests, 11.616 han estat altes i 8.470 baixes que impliquen, en ambdós casos canvi de municipi.

Els orígens (en blau) es refereixen al municipi de procedència mentre les destinacions (en taronja) indiquen el municipi al que marxen persones que abans vivien a La Garriga. El gràfic mostra la distribució percentual dels intercanvis amb els principals orígens i destinacions, aquells que registren més d'un 0,5% del total d'altes o de baixes al padró.

⁴Aquest apartat s'ha elaborat a partir de l'explotació del Padró Municipal de 2015 utilitzada en el treball *Estudi de necessitats d'habitatge de La Garriga per al planejament urbanístic*, redactat amb el suport de Diputació de Barcelona el 2016.

Font: PMH, 1996-2015

L'anàlisi dels intercanvis de residents, destaca en primer lloc que el **22% dels nous residents venen de la ciutat de Barcelona**. Barcelona també és la principal destinació dels les persones que marxen de La Garriga però en una proporció molt inferior, de només el 13%. El **segon origen i també la segona destinació és Granollers**, la capital comarcal, d'on provenen un 11% de les altes i cap on es dirigeixen un 9% de les baixes. Aquest saldo positiu (major nombre i proporció d'altres que de baixes) es dona també amb les ciutats més grans metropolitanes: L'Hospitalet, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sabadell i Montcada i Reixac.

En canvi, l'anàlisi de les destinacions apunta a que el saldo és negatiu (és a dir, la proporció de sortides és major que la d'arribades) amb aquells municipis veïns més petits, principalment L'Ametlla del Vallès però també Figaró-Montmany, Centelles o capitals comarcals no metropolitanes (Vic, Mataró). Les Franqueses del Vallès és l'únic municipi veí de La Garriga i més gran (19.170 habitants) amb el que la proporció de sortides és més gran que la d'arribades.

La superposició dels orígens i destins d'aquests intercanvis amb la xarxa viària de carreteres i ferrocarril mostra la importància determinant d'aquestes, tant pels orígens com especialment les destinacions que segueixen l'autovia C-17 (Barcelona- Vic- Ripoll) i la línia R3 (L'Hospitalet de Llobregat -Vic- Puigcerdà).

Per complementar els orígens de les moviments residencials s'ha consultat el municipi de naixement. Aquesta variable no ens permet determinar com les estadístiques de variacions residencials el municipi de residència abans d'arribar a La Garriga, però ens permet reforçar els resultats obtinguts de l'anàlisi de variacions residencials.

A banda de la ciutat de Barcelona, que ha estat des de la dècada dels 90 el principal emissor d'emigrants residencials (hi ha nascut el 19% dels garriguencs), destaca Granollers, on ha nascut l'11% dels actuals habitants de La Garriga.

D'altra banda, la capacitat d'atracció de La Garriga s'apunta també en el fet que actualment hi viuen persones nascudes a tots els municipis del Vallès Oriental excepte: Campins, Castellcir, Fogars de Montclús i Santa Maria de Martorelles.

1.3 Les projeccions de població i llars

Tenint en compte el canvi de tendència demogràfica dels darrers anys i els terminis temporals del planejament urbanístic, s'ha considerat que el més interessant seria plantejar dos moments de projecció: el primer, pel període dels 10 propers anys (2017-2026) en el què la inèrcia demogràfica i de pautes residencials actuals serà més determinant, i, d'altra banda, una projecció per un segon decenni (2027-2036) per esbossar els paràmetres d'escenaris demogràfics que permetin valorar actuacions menys immediates, a més llarg termini.

Per la projecció de població s'han utilitzat com a base les **projeccions de l'Idescat per la comarca del Vallès Oriental** (base 2013), partint de la població actual (2017) de La Garriga i aplicant el mètode de pesos, és a dir, una projecció del pes de La Garriga a la projecció de població de la comarca.

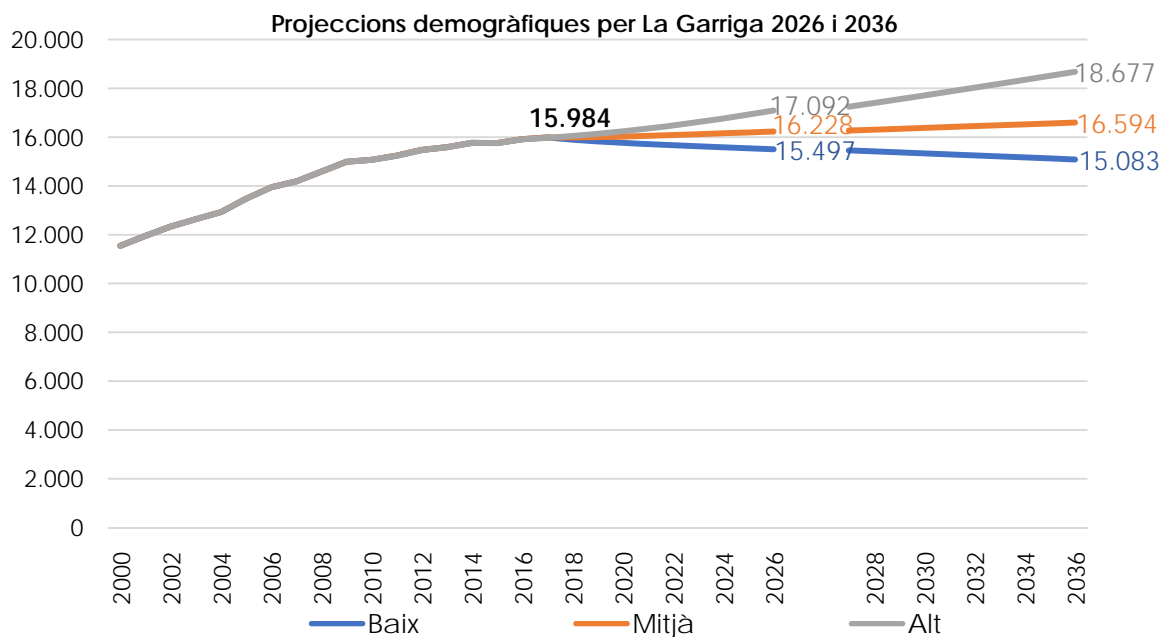
Pel que fa a la projecció de les llars, s'ha aplicat la relació estimada a partir del PMH de 2015 de **2,7 persones/llar** de manera que l'increment de llars previst és proporcional a l'increment de població. En la valoració posterior de les necessitats d'habitatge caldrà tenir en compte que no totes les noves llars que es formin necessitaran nous habitatges ja que, per exemple, una part podran ocupar els habitatges que quedin desocupats per efecte de la mortalitat.

1. Escenaris considerats per l'any 2026:

Escenari baix: es perpetua la tendència més recent de fre de l'arribada d'immigració econòmica i residencial i augment de l'emigració. La Garriga perdria un 3% de població (487 habitants) i se situaria en els 15.497 habitants. Es perdrien 181 llars (el que suposa una reducció del 3% respecte les actuals) i se situarien en les 5.739.

Escenari mitjà: el creixement demogràfic es recupera lleugerament, sense arribar en cap cas als nivells de la primera meitat de la dècada del 2000. La Garriga mantindria doncs capacitat d'atracció d'immigració, especialment residencial però no econòmica. La població arribaria així als 16.228 habitants, el que suposaria un augment de l'1,5% (244 habitants) en aquest període (entre 1996 i 2005 el creixement va ser del 29%). En aquest escenari, les llars se situarien en les 6.010, el que suposa 90 noves llars, un creixement de l'1,5% respecte les actuals.

Escenari alt: es manté la tendència demogràfica més recent i el creixement es recupera de forma sostinguda. Tot i que La Garriga millora la seva capacitat per atraure nous residents i l'emigració es redueix tampoc es recuperen els nivells de creixement del període anterior. La població creixeria un 6,9% (+1.108) i se situaria en els 17.092 habitants. Es crearien 410 noves llars, fins arribar a les 6.330.

2. Escenaris per l'any 2036

Donat que per aquest horitzó de població no disposem de projeccions comarcals, l'estimació de la població per 2036 s'ha elaborat com una prolongació de les tendències demogràfiques del període anterior projectat, aplicant el promig de creixement registrat el darrer quinquenni (2021-2026) en cadascun dels escenaris. Tal com mostra el gràfic anterior això suposa una accentuació de les tendències de creixement i ens permet estimar 3 escenaris diferenciats:

Escenari baix: La població es segueix reduint. La tendència a l'estancament demogràfic no canvia i no es recupera el creixement ni el nivells de població i llars anteriors. En el període 2027-2036 la població decreix un 2,67% (-414 habitants) i es situa en els 15.083 habitants. Les llars es redueixen en la mateixa proporció (-153) fins les 5.586.

Escenari mitjà: Població i llars creixerien un 2% en aquest període situant-se el 2036 en els 16.594 habitants i 6.146 llars respectivament, el que significa 366 persones més i 136 noves llars.

Escenari alt: El creixement s'intensifica i arriba al 9,27% pel conjunt del període. La població es situa en els 18.677 habitants (amb un increment de 1.585 persones) i les llars en les 6.917, 587 llars més que les estimades per 2027.

POBLACIÓ				LLARS			
	Baix	Mitjà	Alt		Baix	Mitjà	Alt
2017	15.984	15.984	15.984	2017	5.920	5.920	5.920
2018	15.896	15.986	16.045	2018	5.887	5.921	5.943
2019	15.821	15.998	16.131	2019	5.860	5.925	5.974
2020	15.759	16.020	16.234	2020	5.837	5.933	6.013
2021	15.708	16.048	16.350	2021	5.818	5.944	6.056
2022	15.663	16.080	16.478	2022	5.801	5.956	6.103
2023	15.621	16.115	16.616	2023	5.786	5.969	6.154
2024	15.580	16.152	16.764	2024	5.770	5.982	6.209
2025	15.539	16.190	16.923	2025	5.755	5.996	6.268
2026	15.497	16.228	17.092	2026	5.739	6.010	6.330
Increment 2017- 2026				Increment 2017- 2026			
	-487	244	1.108		-181	90	410
	-3,00%	1,50%	6,90%		-3,00%	1,50%	6,90%

POBLACIÓ				LLARS			
	Baix	Mitjà	Alt		Baix	Mitjà	Alt
2027	15.455	16.264	17.244	2027	5.724	6.024	6.387
2028	15.413	16.301	17.398	2028	5.708	6.037	6.444
2029	15.371	16.337	17.553	2029	5.693	6.051	6.501
2030	15.330	16.374	17.709	2030	5.678	6.064	6.559
2031	15.288	16.410	17.867	2031	5.662	6.078	6.617
2032	15.247	16.447	18.026	2032	5.647	6.091	6.676
2033	15.206	16.484	18.187	2033	5.632	6.105	6.736
2034	15.165	16.520	18.349	2034	5.617	6.119	6.796
2035	15.124	16.557	18.512	2035	5.601	6.132	6.856
2036	15.083	16.594	18.677	2036	5.586	6.146	6.917
Increment 2027- 2036				Increment 2027- 2036			
	-414	366	1.585		-153	136	587
	-2,67%	2,26%	9,27%		-2,67%	2,26%	9,27%

D'acord amb els resultats obtinguts i el context socioeconòmic i demogràfic actual, l'escenari de referència que sembla més adequat adoptar és un que se situï a prop de l'escenari alt, ja que aquest és el que més s'ajusta a l'evolució de la població entre 2013 i 2017. En aquest escenari, es donaria un increment fins el 2026 de 1.108 habitants i 410 llars i fins el 2036, de 1.433 habitants i 587 llars. **En total, respecte les xifres de població i llars de 2017, en l'escenari alt hi hauria un augment de 2.693 habitants i 997 llars.**

	Actual	Projeccions 2036		
		E. Baix	E. Mitjà	E. Alt
Població	15.984	15.083	16.594	18.677
<i>Increment 2017-2036</i>		-901	610	2.693
Llars	5.920	5.586	6.146	6.917
<i>Increment 2017-2036</i>		-334	226	997

1.4 Aproximació a les possibilitats de la demanda

Per emmarcar la capacitat econòmica de la població de La Garriga en relació a l'habitatge s'ha comparat la informació disponible sobre renda i activitat amb els àmbits superiors de la província de Barcelona i el conjunt de Catalunya.

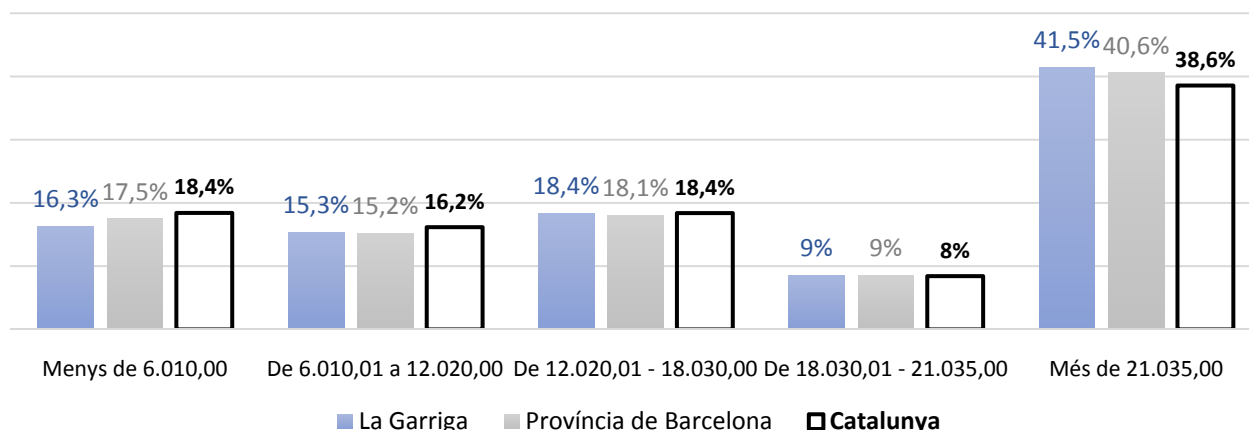
En primer lloc, pel que fa al **nivell de renda**, s'ha considerat la distribució de les declaracions d'IRPF per trams⁵. Aquesta distribució és molt similar a la que es dona al conjunt de la província de Barcelona i a Catalunya, si bé la proporció de declaracions al tram més baix és dos punts inferior a La Garriga que a conjunt de Catalunya i la proporció de declaracions al tram més alt (més 21.035€) és 3 punts més alta a La Garriga.

Declaracions IRPF per trams. La Garriga, 2014

La Garriga	Número total declaracions, 2014	
Menys de 6.010,00	1.219	16,3%
De 6.010,01 a 12.020,00	1.147	15,3%
De 12.020,01 - 18.030,00	1.376	18,4%
De 18.030,01 - 21.035,00	643	8,6%
Més de 21.035,00	3.107	41,5%
Total	7.492	100,0%

Font: Agencia Tributaria.

Declaracions IRPF per trams. La Garriga, Província de Barcelona i Catalunya, 2014

Font: Agencia Tributaria.

Així doncs, la distribució de la renda per trams a La Garriga és equiparable a la Catalunya si bé més favorable en els grups de menys ingressos (menys de 12.020€) tenen un pes inferior: 31,6% a la Garriga enfront el 34,6% a Catalunya.

Una altre aspecte a considerar en l'avaluació de la capacitat econòmica dels demandant d'habitatge és l'activitat i l'atur. En aquest cas, els indicadors són positius respecte els àmbits superiors: a La Garriga, la taxa d'atur el 2018 se situava en el 8,53%, 3 punts per sota de registrada a la comarca, a la província de Barcelona i al conjunt de Catalunya.

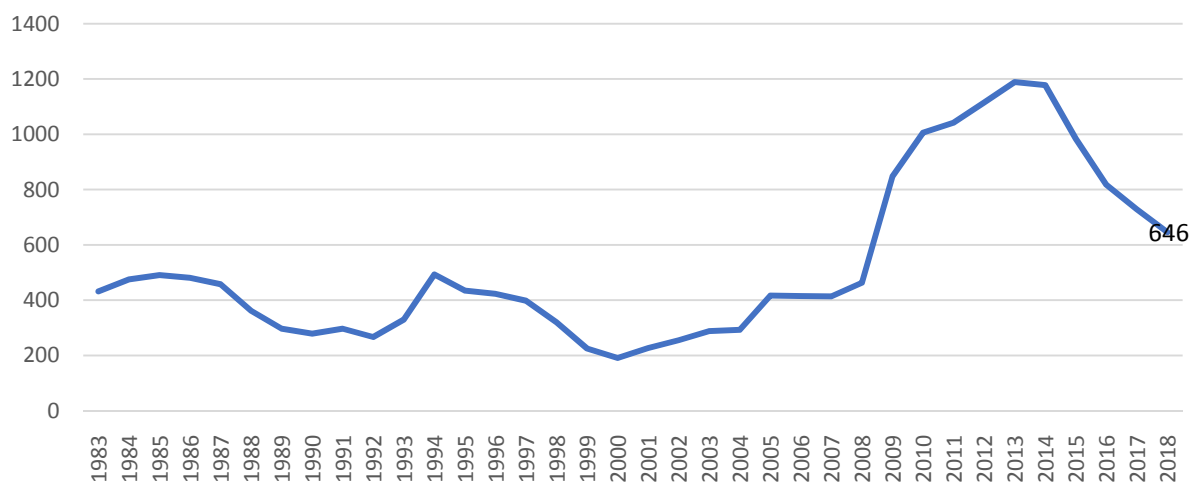
⁵ El 2018, les darreres dades publicades per l'Agencia Tributaria eren les de 2014. https://www.agenciatributaria.es/AEAT/Contenidos_Comunes/La_Agencia_Tributaria/Estadisticas/Publicaciones/sit/es/irpfmunicipios_ccaa/2014/jrubikf1a69e832b7c163c7d7c912fbf3af09a9f5640bf5.html

Taxa d'atur, 2018

La Garriga	8,53%
Vallès Oriental	11,67%
Prov. Barcelona	11,19%
Catalunya	11,44%

Font: Observatori d'empresa i ocupació. Atur per comarques i municipis. Dades març 2018.

Així mateix, l'evolució de l'atur registrat, després d'arribar a màxim històric el 2013 amb 1.189 aturats, és positiva i el 2018 se situa en 646 aturats.

Evolució de l'atur registrat a La Garriga, 1983- 2018

Font: Idescat.

Per avaluar la capacitat econòmica de la demanda d'habitatge també s'han tingut en compte les dades provinents dels serveis socials municipals relacionada amb els ajuts i l'atenció en matèria d'habitatge. Les dades disponibles mostren un increment significatiu els darrers anys de la demanda d'ajuts al lloguer i de l'atenció al Punt d'Informació d'habitatge. En detall, les dades disponibles són les següents:

Tramitació ajuts al lloguer Agència de l'Habitatge de Catalunya.

- 2015. 34 ajuts concedits.
- 2016. 164 sol·licituds tramitades.
 - 24 sol·licituds denegades.
 - 115 resolucions favorables. 231.498,00 €.
 - 25 renovacions d'ajuts anteriors.
- 2017. 24 sol·licituds de renovacions anys anteriors.
 - 2 denegades.
 - 22 resolucions favorables. 45.903,24 €.
 158 sol·licituds tramitades.
 - 46 sol·licituds denegades.
 - 112 resolucions favorables. 220.961,35 €

Servei d'intermediació en habitatge.

- 2016. 42 persones ateses.
- 2017. 35 persones ateses.
- 2018. 31 persones ateses (12/11/2018)

Ajuts econòmics municipals per nou contracte de lloguer

- 2017. 4 ajuts concedits.
- 2018. 22 ajuts concedits.

Persones ateses al Punt d'Informació d'Habitatge.

- 2015. 93 visites.
- 2016. 372 visites.
- 2017. 403 visites.
- 2018. (fins 12/11/2018) 413 visites.

1.5 Quantificació i caracterització de les necessitats d'habitatge**1.5.1 Estimació del creixement del parc d'habitatge.**

Per tal de quantificar, de manera aproximada, les necessitats de nou habitatges pels propers anys s'ha considerat que es mantindrà la proporció actual de principalitat. Així, en el darrer de Cens de població i habitatge elaborat per l'INE el 2011, el 87% del parc d'habitatge eren habitatges principals, és a dir, residències habituals o llars. El 13% restant eren segones residències o estaven vacants. Si s'aplica aquesta proporció a les 997 llars que, d'acord amb l'escenari de les projeccions demogràfiques es crearan fins l'any 2036, **el parc residencial augmentarà en 1.146 habitatges.**

En el marc dels treballs del POUM, es diagnosticarà el potencial del planejament per tal de donar resposta, a través de diferents actuacions, a aquest increment del nombre d'habitatges.

1.5.2 Estimació de la demanda amb dificultats per accedir a l'habitatge a través del mercat

Per calcular la demanda d'habitatge que queda exclosa del mercat s'ha partit de la mateixa metodologia que s'ha utilitzat en els treballs del Pla Territorial Sectorial de l'Habitatge de Catalunya (PTSH). En el PTSH la demanda exclosa es calcula relacionant els preus mitjans de l'habitatge al conjunt de Catalunya segons el règim de tinença (lloguer, compravenda d'obra nova i compravenda de segona mà) amb els ingressos nets de les llars. En aquesta relació es considera que el màxim que una llar hauria de dedicar al pagament de la tinença de l'habitatge (el lloguer o la quota hipotecària mensual) és el **30% dels seus ingressos.**

En primer lloc doncs, es calcula el preu mitjà mensual per la tinença de l'habitatge. En el cas del **lloguer**, com a preu mensual de referència s'utilitza el darrer preu mitjà anual publicat per la Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de les fiances de contractes de lloguer dipositades a l'Incasòl. A La Garriga aquest preu mitjà es va situar el **2017 en els 651,76€.**

Per calcular la quota hipotecària per la compravenda d'habitatges d'obra nova i de segona mà es prenen els preus mitjans unitaris dels **habitatges venuts el 2017 que, a La Garriga, van ser de 205.029,53 € pels habitatges d'obra nova i**

207.561,37€ pels habitatges de segona mà. La quota mensual del crèdit es calcula pel 80% del preu total, aplicant el tipus d'interès mitjà per adquisició d'habitatges lliures a més de 3 anys del darrer any (1,91%) amb el termini d'amortització mitjà publicat per l'Asociación Hipotecaria que el 2017 es va situar en 23,4 anys. D'acord amb aquests paràmetres, la quota d'hipotecària per l'adquisició d'un habitatge d'obra nova és de 726€ i per un habitatge de segona mà és de 734€.

Despeses mensuals d'accés a l'habitatge a La Garriga, 2017.

Tipologia	Import mensual estimat	Ingressos mensuals mínims necessaris
Quota hipoteca habitatge obra nova	726 €	2.420 €
Quota hipoteca habitatge segona mà	734 €	2.447 €
Quota lloguer	652 €	2.173 €

Font: Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de fiances dipositades a Incasòl i Registradors, Asociación Hipotecaria i Banco de España. Estimació de les quotes hipotecàries a partir dels preus Registradors 2017 a La Garriga, per un 80% capital a un termini de 23,4 anys.

Per tal que aquestes despeses mensuals en habitatge no superin el 30% dels ingressos, les llars han de disposar com a mínim de 2.173€ en el cas del lloguer, de 2.447 € per la compra d'un habitatge de segona mà i de 2.420 € per compra d'un habitatge d'obra nova.

El següent pas per calcular la demanda d'habitatge amb dificultats és comparar aquests ingressos mínims necessaris amb els ingressos de les llars. Per fer-ho, s'utilitzen les dades que proporciona l'Enquesta de condicions de vida de 2016, la darrera disponible, sobre la distribució de les llars segons l'edat de la persona de referència (que encapçala la llar) i els ingressos nets anuals a Catalunya (l'àmbit utilitzat en els treballs del PTSH).

Distribució de les llars per trams d'ingressos, despesa mensual màxima i percentatge de llars amb ingressos insuficients segons tipus de tinença.

	Menys de 9.000€	Entre 9.000 i 13.999€	Entre 14.000 i 18.999€	Entre 19.000 i 24.999€	Entre 25.000 i 34.999€	35.000€ i més	% respecte el total
% Persones de referència de la llar segons ingressos (Total)	7,7	11,5	15,4	14,8	19,1	31,4	100
Despesa mensual màxima 30%	Fins 225€	De 225 a 349€	De 350 a 474€	De 475 a 624€	De 625 a 874€	Més de 875€	
Quota mensual 2017	% ingressos insuficients						
Lloguer: 651,76 €	100	100	100	100	10	0	51,31
Compravenda Obra nova: 726€	100	100	100	100	40	0	57,04
Compravenda Segona mà: 734 €	100	100	100	100	40	0	57,04

Font: Pla Territorial Sectorial d'Habitatge de Catalunya. Avantprojecte.

http://habitatge.gencat.cat/web/.content/home/Pla_territorial/Avantprojecte_doc-2.pdf

D'acord amb aquesta relació entre el cost d'accés a un habitatge i els ingressos de les llars es pot fer una estimació de les llars que, amb les condicions actuals, tindran dificultats per accedir a un habitatge a través del mercat. Aquestes llars representarien entre el 51% i el 57%.

Aplicant aquesta proporció a les llars que es formaran fins el 2036 segons les projeccions demogràfiques (997), entre 512 i 569 no disposarien d'ingressos suficients per accedir a un habitatge a La Garriga a través del mercat.

En aquest punt però, seguint la metodologia del PTSH, es considera que un que un 15% de la demanda amb ingressos insuficients accedirà a l'habitatge amb el suport familiar (a través de transmissions de familiars, herències o altres tipus de suports). **D'acord amb el això, les llars amb dificultats per accedir a l'habitatge seran entre 435 i 483, el que significaria entre el 44% i el 48% de les noves llars que es formin fins el 2036.**

Aquesta demanda d'habitatge amb ingressos insuficients s'haurà d'atendre no només amb HPO de nova construcció sinó també amb altres tipus d'actuacions i instruments per ampliar el parc d'habitatge assequiblecom, per exemple, ajuts al pagament de l'habitatge, adquisicions, mobilització del parc existent i cessions. Tot i això, en el marc dels treballs del POUM i, donat el fet que des del 1992 a La Garriga només s'han construït 3 habitatges amb protecció oficial⁶, **com a mínim entre entre 229 i 344 llars** s'haurien d'atendre amb nous habitatges amb protecció ja que d'aquesta manera el 20%⁷ dels nous habitatges previstos (1.146) serien assequibles.

1.5.3 Estimació de la demanda d'habitatge relacionada amb les dificultats de permanència

Per dimensionar el volum de llars amb dificultats per fer front al pagament mensual de l'habitatge, s'ha tingut en compte també l'evolució de les sol·licituds d'ajuts al lloguer de la Generalitat dels darrers anys⁸. Aquests van passar de només 34 el 2015, a 140 el 2016, i 134 el 2017. D'acord amb això podríem dir que actualment hi ha un promig 130 sol·licituds d'ajuts anuals per pagar l'habitatge. En relació al total de llars familiars estimades per l'any 2017 (5.920) aquestes sol·licituds d'ajuts representen el 2,2%.

Si la proporció de llars que necessiten ajuts per fer front al pagament del lloguer es manté en els escenaris demogràfics projectats, el 2026 serien 139 de promig anual i el 2036, 152.

També és interessant considerar la xifra de casos d'intermediació (hipotecària) atesos els darrers anys al Punt d'Informació d'habitatge. En aquest cas, els casos atesos han passat de 42 el 2016, 35 el 2017 i 31 a novembre de 2018, 31. Tot i que la tendència és decreixent, podem estimar en una forquilla d'entre 30 i 35 llars les que han tingut dificultats per fer front al préstec hipotecari de l'habitatge. Si en els propers anys aquestes llars continuen representant 0,55% del total de llars com actualment, el 2026 hi hauria 32 les llars de promig anual amb dificultats per fer front a la hipoteca, i el 2036, 35.

D'aquestes llars, la majoria no necessiten un nou habitatge, però donada la mancança actual d'oferta d'habitatge amb protecció o assequible, sembla que disposar **d'entre 15 i 20 habitatges** (que representarien el 10% de llars amb més dificultats per fer front als pagaments de l'habitatge) podria ser una alternativa d'allotjament o reallotjament en els casos més extrems.

Les tipologies d'habitatge social que es consideren més adequades per a atendre les necessitats d'aquestes llars són les **d'habitatge protegit de lloguer en les modalitats més accessibles** (amb un cost inferior als 400€ mensuals).

⁶Font: Idescat, Habitatges construïts de nova planta. La Garriga, 1992-2017.

⁷El 20% Article 57. Plans d'ordenació urbanística municipal. [...]Els plans d'ordenació urbanística municipal i llurs modificacions i revisions han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública sòl suficient per al compliment dels objectius definits en la memòria social i, com a mínim, el sòl corresponent al 30% del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, tant en sòl urbà no consolidat com en sòl urbanitzable, un 20% del qual, com a mínim, s'ha de destinar a habitatges amb protecció oficial de règim general, de règim especial, o d'ambdós règims, o els règims que determini com a equivalents la normativa en matèria d'habitatge, destinats a la venda, al lloguer o a altres formes de cessió d'ús.

⁸Malauradament, dades més explícites en relació al risc de pèrdua de l'habitatge per impagament, com les de desnonaments, no es publiquen a nivell municipal sinó per Partits Judicials.

1.5.4 Les necessitats d'habitatge de la gent gran.

Finalment, es fa una estimació de les necessitats d'habitatge de la gent gran a partir de les estadístiques oficials disponibles sobre llars, règim de tinença i risc de pobresa. Segons el Cens de 2011, a La Garriga hi ha 565 llars unipersonals de majors de 65 anys⁹. Aquestes llars representen el 9,3% de les llars considerades en aquell Cens. D'altra banda, actualment, la taxa del risc a la pobresa a Catalunya se situa en el 15,5% entre la població de més de 65 anys.

Podem considerar que es poden trobar en una situació de vulnerabilitat en l'habitatge aquelles llars unipersonals de majors de 65 anys que no són propietàries de l'habitatge, un 25% segons les dades del Cens de 2011 (145). Si a aquestes apliquem la taxa de risc a la pobresa per aquest grup d'edat en resulta que entorn unes 22 llars de majors de 65 anys podrien tenir necessitats d'habitatge social, és a dir, el 4% de les llars unipersonals de majors de 65 anys.

Per estimar el nombre d'habitatges que caldrien per atendre aquest col·lectiu en l'horitzó de 2036, es poden aplicar les proporcions que es donen en el present. Així, si el 9,3% de les 6.917 llars estimades pel 2036 són de gent gran, seran un total de 646, de les que 25 (el 4%) es podran trobar en situació de vulnerabilitat residencial.

D'acord amb aquestes aproximacions, caldrien entre **22 i 25 habitatges per atendre les necessitats residencials de la gent gran**. La modalitat més interessant per aquest col·lectiu seria la d'habitatges tutelats, que també podrien servir per altres col·lectius, com persones amb discapacitats.

⁹ S'utilitza en aquest cas la font del Cens de l'INE de 2011 i no la del PMH perquè ofereix informació sobre el règim de tinença.

Avanç POUM

La Garriga

AVANÇ POUM LA GARRIGA

FASE 2

3. INFORME PARTICIPACIÓ CIUTADANA

[EDAS Espai d'Anàlisi Social]

Gener 2019

FERRAN NAVARRO ACEBES, arquitecte

Realitzat per:

Direcció tècnica del procés participatiu i redacció de l'informe:

Manel Gil

Equip redactor:

FNA. Ferran Navarro Arquitectes

Direcció facultativa:

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	2
2. ORGANITZACIÓ I COMUNICACIÓ DEL PROCÉS	3
3. PRESENTACIÓ DE L'INICI DELS TREBALLS TÈCNICS I DEL PROCÉS PARTICIPATIU	5
4. ENTREVISTES DE CONTEXT A REPRESENTANTS DEL TEIXIT ASSOCIATIU.....	6
5. ENQUESTA CIUTADANA DE PERCEPCIÓ SOBRE URBANISME. RESULTATS ENQUESTA ON LINE	11
6. JORNADA PARTICIPATIVA DE DIAGNOSI: FEM UN VOLT!	27
7. PRINCIPALS IDEES FORÇA I POSICIONAMENTS DE LA POBLACIÓ.....	32

1. INTRODUCCIÓ

La primera fase dels treballs de l'Avanç del POUM implica una anàlisi del territori i de la seva població a partir de la qual l'equip redactor pot elaborar els criteris i objectius de l'Avanç del Pla.

El procés participatiu en aquesta fase té com a finalitzat principal incorporar els diferents posicionaments que puguin existir al municipi sobre la seva realitat urbanística, així com per identificar algunes necessitats de la població que puguin ser afavorides pel desenvolupament de l'instrument de planificació territorial.

El procés participatiu en aquesta fase ha tingut els següents objectius:

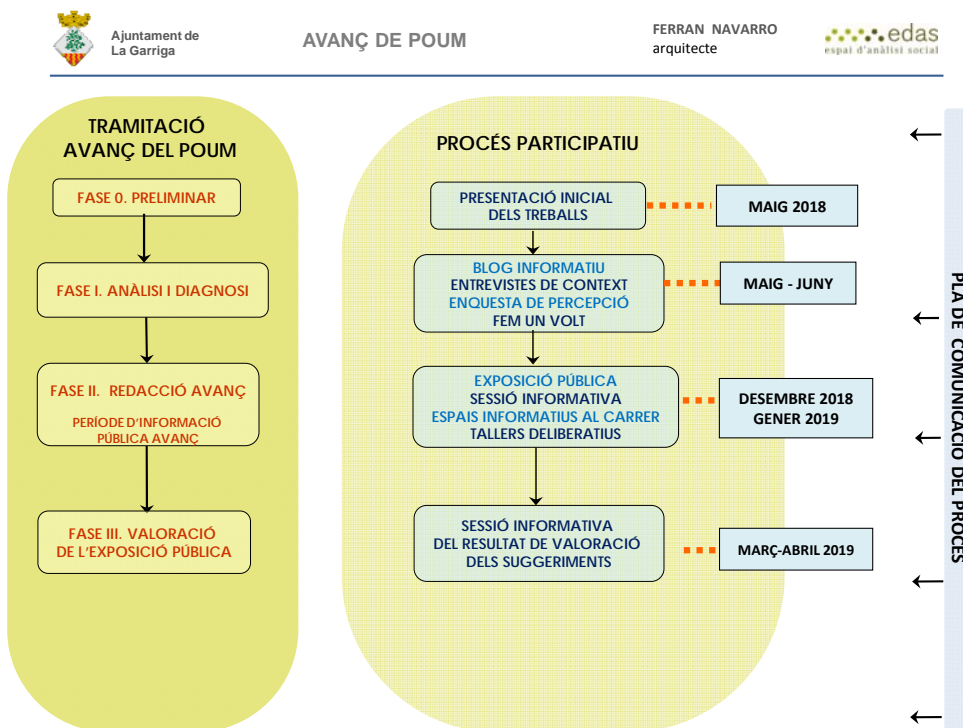
- Identificar els diferents posicionaments que puguin existir al municipi respecte la realitat urbanística actual i de futur del municipi,
- identificar voluntats de desenvolupament futur del municipi,
- identificar i preveure necessitats actuals i de futur de la població que hagin de ser tingudes en compte per l'instrument de planificació territorial.

Per assolir aquesta fita, s'han desenvolupat diferents espais comunicatius i mecanismes de metodologia qualitativa i quantitativa per tal de copsar la percepció de la població sobre aquestes qüestions.

Val a dir que la utilització de mecanismes de diferents metodologies s'ha plantejat amb la intenció de complementar els resultats obtinguts i disposar d'elements que permetin reforçar, o si s'escau qüestionar, els resultats obtinguts amb uns i altres. En aquest sentit, val a dir que el valor de l'anàlisi sociològica és la identificació de discursos diversos, els quals no tenen perquè ser totalment coherents i en ocasions poden presentar aspectes contradictoris, com trobem a la realitat. En cap cas, s'ha realitzat una mostra estadísticament representativa de la població, de manera que els resultats obtinguts no poden inferir-se al conjunt de la població. Són discursos i aportacions existents en l'imaginari col·lectiu de la població, i que cal ser tinguts en compte com a indicadors de la percepció general de la població en relació a les qüestions plantejades, a mode de termòmetre social.

2. ORGANITZACIÓ I COMUNICACIÓ DEL PROCÉS

Les fases i el pla de treball a desenvolupar es presenten de forma resumida en el següent esquema:

Els diferents mecanismes de comunicació i participació posats a l'abast dels ciutadans i ciutadanes de La Garriga en la fase inicial, han estat els següents:

1. **Espais de difusió** de la informació sobre el procés, prioritzant els mitjans de comunicació municipals, especialment la pàgina web municipal:
 - o **Bloc del procés.** Dedicació d'un espai específic a Internet amb la documentació relativa als treballs tècnics i al procés participatiu <https://poumgarriga.com/>

- o **Altres mitjans de comunicació locals:** butlletí municipal, ràdio, premsa local,...

- **Cartells informatius** sobre el procés participatiu i el contingut del PMUS. Com a part de la difusió del procés participatiu, l'Ajuntament ha encarregat el disseny d'una imatge gràfica específica que ha permès fer difusió del mateix i de la jornada en suport paper (cartells)

2. Presentació del procés el dia 9 de maig a la Sala de Plens de l'Ajuntament.
3. Correu electrònic poum@ajlagarriga.cat
4. Entrevistes grupals de caràcter exploratori amb representants d'entitats del teixit associatiu del municipi.
5. Fem un volt!: Itinerari per diferents carrers del poble, visitant els principals espais de futur desenvolupament a l'entorn de nucli, per tal de identificar possibilitats d'actuació a les mateixes.
6. Qüestionari on line a la pàgina web municipal. El qüestionari també ha estat distribuït entre les llars del municipi en suport paper.

3. PRESENTACIÓ DE L'INICI DELS TREBALLS TÈCNICS I DEL PROCÉS PARTICIPATIU

El procés participatiu per definir l'avanç del POUM es va presentar el passat 9 de maig a la Sala de Plens de l'Ajuntament de La Garriga amb la presència de més de 60 persones del municipi.

La presentació inicial va córrer a càrrec de l'Alcaldessa Meritxell Budó i de la Regidora d'Urbanisme Neus Marrodán, que va fer una introducció a la necessitat i oportunitat del desenvolupament dels treballs d'Avanç del Pla.

Posteriorment en Ferran Navarro, arquitecte i responsable de l'equip redactor de l'Avanç del POUM, va fer una introducció centrada en explicar que és i per a què serveix un POUM, indicant quines són les seves fases i períodes de tramitació, i continuant amb una exposició dels principals condicionants existents al municipi a partir dels quals s'inicien els treballs de redacció de l'Avanç del Pla.

En darrer terme, en Manel Gil, sociòleg i tècnic de participació ciutadana integrat a l'equip redactor, va fer una presentació del procés participatiu lligat als treballs de redacció, els seus espais i mecanismes i el calendari previst.

4. ENTREVISTES DE CONTEXT A REPRESENTANTS DEL TEIXIT ASSOCIATIU

La primera fase dels treballs de l'Avanç del POUM implica una anàlisi del territori i de la seva població a partir de la qual l'equip redactor pot elaborar els criteris i objectius de l'Avanç del Pla.

El procés participatiu en aquesta fase té com a finalitzat principal incorporar els diferents posicionaments que puguin existir al municipi sobre la seva realitat urbanística, així com per identificar algunes necessitats de la població que puguin ser afavorides pel desenvolupament de l'instrument de planificació territorial. Per assolir aquesta fita, s'han dut a terme un seguit d'entrevistes grupals amb persones representants del teixit associatiu de La Garriga.

S'ha convidat a participar en aquesta fase a totes les entitats del municipi, mitjançant correu electrònic i amb reforç de trucades telefòniques, havent-ne participat a les entrevistes un total de 28 persones representants de 16 entitats.

Les entitats que han col·laborat aportant la informació recollida en aquest document han estat:

ASIC La Garriga - Agrupació serveis i comerciants de la Garriga
C.F. Olímpic La Garriga
Tennis taula Els 8
Associació d'Afectats per Productes Químics i Radiacions Ambientals (APQUIRA)
Plataforma antiincineradora del Congost
Associació El Far
Associació Agrària la Garriga
Club d'Atletisme les tortugues
Associació de Puntaires de la Garriga
Escola Sant Lluís
Escola Tagamanent
Escola Giroi
Escola Puigraciós
SEK Catalunya
ISCAT
Fundació Universitària Martí l'Humà

4.1. DISCURSOS I IDEES FORÇA EXTRETS DE LES ENTREVISTES

Aquest apartat recull les aportacions més destacables aparegudes durant la realització de les entrevistes a persones representants de diferents entitats de La Garriga. Val a dir, però, que les opinions expressades són, en general, de caràcter particular. No s'ha facilitat prèviament el guió d'entrevista a les entitats, i per tant aquestes no han elaborat un discurs propi d'entitat en relació a les qüestions plantejades. Tot i així, l'elaboració d'entrevistes grupals han permès que en el cas d'existir diferents sensibilitats envers a les qüestions plantejades, aquestes poguessin aparèixer.

Les diferents aportacions recollides a través de les entrevistes han estat distribuïdes segons diferents temàtiques i han donat lloc als següents discursos i propostes en cada un dels temes tractats:

CREIXEMENT URBANÍSTIC I POBLACIONAL

En general, el posicionament copsat en relació a la possibilitat de creixement poblacional i urbanístic de La Garriga en el futur és més aviat conservador, amb l'excepció d'algun posicionament particular, principalment per part de les persones representants del comerç.

En general, es recull rebuig a la planificació vigent que preveia creixements residencials molt elevats i que afectaven a zones naturals que s'haurien de preservar (Bosc Malhivern, la Bòbila, Can Poi o Can Violí).

Algunes de les persones representants de les entitats entrevistades manifesten que abans de créixer residencialment i en nombre d'habitants caldria consolidar la situació present i millorar en relació a la disponibilitat d'equipaments i serveis, doncs es considera que no són suficients per la grandària poblacional actual. Es manifesta que es tracta d'un municipi amb 16.000 habitants que manté els equipaments i serveis de quan eren 5.000 habitants.

Es valora que el creixement, en cas que s'hagi de produir, ha de ser de manera planificada i sostenible, sense que el municipi esdevingui un poble dormitori com ha passat amb altres poblacions.

Com a possibles zones de desenvolupament es considera que s'ha de completar possibles buits existents en el casc urbà consolidat i també al barri Querol. També es valora que caldria aprofitar sòl disponible a antigues zones industrials, com la Sati. Per últim, una altra zona de desenvolupament podria ser la Doma.

En aquest sentit, es considera que el potencial creixement no hauria de ser de caràcter només residencial. Caldria tenir en compte la necessitat de disposar d'equipaments serveis i comerços, promovent la barreja d'usos. La major part de les zones d'expansió que s'han desenvolupat en els darrers anys al municipi estan mancades de serveis i comerç. En el futur caldria evitar aquesta situació i es recullen propostes de fer centres d'atracció a les potencials zones de creixement residencial, ubicant-hi nous equipaments. Un exemple d'aquest desenvolupament s'ha produït a la zona de Can Noguera, on s'ha ubicat un equipament, la Torre del Fanal, que fa aquest paper estructurador en el territori.

HABITATGE

Es valora que el preu del sòl és elevat el que fa que la gent jove hagi de buscar alternatives a l'habitatge a d'altres indrets.

Es considera que caldria destinar habitatge social destinat a gent jove, i gent gran.

També es valora que cada vegada hi ha més gent dependent per edat o per qüestions de salut i es considera que moltes d'aquestes persones, en funció del grau de dependència, poden tenir una millor qualitat de vida si resideixen en pisos tutelats i no pas a residències. En aquest sentit es considera necessari que part de l'habitatge social pugui anar destinat a aquestes persones.

EQUIPAMENTS

A l'hora de parlar sobre quins equipaments serien necessaris o caldria redimensionar per a la Garriga del futur principalment es desataquen els següents:

- **Equipaments per a entitats**

Tot i que hi ha prevista la construcció d'un centre cívic a Can Luna, es considera que aquest equipament no cobrirà les necessitats de les entitats i de la població en general pel que fa a disponibilitat d'espais per a realitzar activitats. En aquest sentit es valora que hi ha un gran nombre d'entitats al municipi i la majoria concentra les seves activitats en la mateixa franja horària, de manera que els espais disponibles es saturen fàcilment.

En aquest sentit es reclamen un major nombre d'espais per a entitats, com per exemple un hotel d'entitats.

També s'apunta la possibilitat que l'Ajuntament pugui negociar amb la propietat de naus industrials en desús ubicades al municipi, per destinar-les a espais per ser utilitzats per les entitats. En aquest sentit es proposa que l'Ajuntament pugui negociar el manteniment d'alguns d'aquests espais a canvi d'una cessió per a ús de les entitats.

També es valora que cal aprofitar bé els espais disponibles (Can Violí i El Patronat) fent que estiguin oberts a les entitats i a les escoles.

- **Equipaments educatius i per a joves**

Les persones representants de les Ampes consideren que a La Garriga es va registrar un augment de naixements al voltant de l'any 2008, i que d'aquí a tres anys hi haurà una elevada demanda de places als IES del municipi, que no podrà ser suportada amb l'oferta actual.

També s'apunta que caldria pensar en disposar de serveis que hauran d'utilitzar els joves, el nombre dels quals es veurà augmentat d'aquí a tres anys, i tenir-ho en compte per preveure la necessitats de casal de Joves, biblioteca, equipaments esportius,...

En relació a la biblioteca es valora que caldria que disposés de servei d'aula d'estudi, sobretot per treballar en grups, o un espai alternatiu, doncs a la biblioteca no està permès parlar.

- **Equipaments esportius**

Es valora que cal una modernització dels equipaments esportius existents (Can Violí , pistes poliesportives) i també es considera necessari disposar de noves perquè hi ha entitats esportives amb molts infants (karate i tennis taula) que no disposen d'espais.

- **Equipaments socials**

L'augment de persones amb dependència faria recomanable disposar d'una residència per a gent gran i també una residència per a persones amb trastorn mental

- **Equipaments funeraris (tanatori)**

Es considera necessari que la població compti amb un tanatori en condicions perquè el que hi ha actualment no compleix les necessitats i és privat.

ESPAIS PÚBLICS I DE LLEURE

Es troben a faltar zones verdes, parcs i espais de jocs infantils a la zona centre. Des de les entitats de comerciants es valora que fomentant zones verdes i de jocs infantils al centre també es fomentaria el comerç.

Es proposa obrir el mur de Can Mora per disposar de més espai verd urbà.

L'AMPA de l'escola Puigraciós reivindica una part de l'aparcament que hi ha davant de la pista poliesportiva nº1, com a lloc on desenvolupar un espai de jocs infantils.

Es manifesta que el Passeig és un espai amb molt de potencial per desenvolupar un eix cívic i de trobada. Es considera que es podria millorar amb el seu arranjament i la ubicació de parterres, flors, bancs. Seria un espai que si es potenciés també ajudaria a fer més atractiva la ciutat per al turisme i per a la gent que hi resideix. També es valora que aquest passeig podria ser una via urbana verda que fes de connexió i transició entre la part urbana i el bosc de Malhivern.

ESPAIS NATURALS

L'espai natural que tenen s'ha de cuidar moltíssim i la connexió amb el parc s'ha de cuidar. Es reclama mantenir la riquesa del Montseny. Es considera que cal mirar bé on s'edifica perquè hi ha zones que ara són edificables i que suposen la urbanització de l'entorn natural i de zones amb terrenys fèrtils.

El passeig fluvial hauria d'estar arreglat i tenir continuïtat, hi hauria d'haver un pont més al riu. Seria un accés més fàcil al poble. Es reclama que el camí fluvial es recuperi, donant-li continuïtat de nord a sud, però fent un arranjament naturalitzat, que permeti absorbir les possibles crescudes del riu, però que a la vegada permeti recuperar la llera del riu com a zona de lleure del municipi. També es considera necessari arranjament dels ponts i crear-ne de nous per facilitar l'accés entre les dues lleres del riu Congost, per exemple a la zona del polígon industrial de Can Terrers.

MOBILITAT

- **Vehicle privat**

Es considera que principalment la mobilitat en vehicle privat seria un aspecte a millorar, sobretot en hores punta, com per exemple, a l'hora d'entrada i sortida de les escoles, o al vespre quan bona part de la població torna al municipi perquè treballa a fora.

Es valora la necessitat de millorar els accessos al municipi. Com a propostes per millorar la vialitat i l'accés al municipi en vehicle s'apunta a la possibilitat de recuperar una antiga entrada de la C-17 a l'alçada de la Doma.

Es manifesta preocupació pel recorregut que podria tenir el traçat de la variant de la Carretera de Samalús (BP-5107) per tal que no afecti a zones rurals. També es considera necessari que si es fa aquesta variant caldria tenir en compte la seguretat en l'accés a les escoles i a l'institut.

- **Aparcament**

L'opinió generalitzada és que la disponibilitat d'aparcaments al municipi és insuficient.

Les persones representants del comerç manifesten la necessitat d'augmentar els aparcaments per facilitar l'accés a la zona comercial del centre.

També les persones representants de la resta d'entitats consideren necessari disposar d'aparcaments dissuasius que permetin un accés senzill al centre, de manera que es limiti l'accés al mateix en vehicle privat. En aquest sentit, es recull el testimoni d'una entitat que es veu obligada a realitzar part de les seves activitats a altres municipis perquè hi ha dificultats per aparcar al centre del poble.

També es manifesta necessitat d'aparcament a la zona propera a l'estació de tren.

- **Transport públic**

En relació al transport públic, es manifesta que caldria millorar el servei de tren augmentant freqüències. En aquest sentit, existeix el projecte de desdoblament de la via fèrria, que seria positiu, tot i que cal preveure l'impacte que pot tenir en l'augment poblacional, donat que apropiaria la zona metropolitana al municipi i el faria més atractiu per viure-hi a moltes persones.

La proposta de desdoblament de via es valora positivament, però el que no es consideraria adient seria que la Garriga fos un final de via, com s'havia arribat a comentar. En relació a la ubicació de l'estació del tren, hi ha diferents posicionaments, alguns a favor que es mantingui al centre i d'altres de la seva possible ubicació a la zona sud.

Pel que fa a la via del tren es recull que s'hauria de millorar la seva permeabilitat per travessar-la i es reclama eliminar passos a nivell per raó de seguretat i crear-ne de nous soterrats i per sobre de les vies. En algun cas es valora que ampliar el pas soterrat de l'estació comportaria un augment del trànsit al centre, aspecte que suposaria una incongruència amb un centre peatonalitzat. Per això es valora que podria ser millor ampliar-lo, però també crear nous passos soterrats a altres indrets. També s'apunta a la possibilitat que les vies estiguin soterrades.

- **Accessibilitat a les escoles**

En relació a aquest aspecte les persones representants d'escoles i Ampes manifesten deficiències en els accessos a algunes de les escoles.

En aquest sentit, per exemple les persones representants de l'Escola Giroi identifiquen mancances en l'accés a peu, en patinet i bicicleta des de la vessant del Mercadona, una zona de descampats, per la qual els alumnes transiten i que no està habilitada. Es reclama ubicar un carril bici i el condicionament d'un costat de la carretera per accedir a peu a l'escola i també a l'institut.

Les persones representants de l'Escola Puigraciós indiquen que el seu gran problema és la via del tren i el pas d'una banda a l'altra. Els passos a nivell de vianants a una banda i l'altra es consideren clarament escassos i perillosos. També tenen dificultats d'accessibilitat perquè els carrers són empinats i molta gent hi accedeix en cotxe.

Les escoles veurien positiu fer camins escolars per accedir a les escoles.

Els representants del SEK manifesten que el vial d'accés des de la C-17 està mancat d'una millora o substitució del carril de desacceleració, on s'acumula molt de transit. També consideren que es podria millorar l'accés en bicicleta, recuperant un accés per sota de la C-17. També indiquen que hi ha una zona de desenvolupament de l'escola on existeixen un camps esportius, però caldria millorar l'accessibilitat en vehicle privat i l'aparcament de vehicles, per evitar molèsties al veïnat.

L'accés a l'escola Sant Lluís no és especialment complicat però manifesten que existeix un problema de seguretat en l'accés de la Ronda del Carril, on la velocitat dels vehicles és molt elevada.

ACTIVITATS ECONÒMIQUES

• **Comerç**

En relació a aquest punt s'ha comptat amb diferents testimonis, entre els que destaca la presència de representants del comerç. Per aquestes persones la Garriga hauria de recuperar el seu antic atractiu comercial que l'havia fet ser punt de referència a la comarca. Abans la gent dels pobles del voltant es nodrien del comerç de la Garriga, i ara ja no passa tant. Per a les persones representants del comerç, hi ha diferents elements que poden explicar aquesta davallada que afecta al comerç del nucli, però segons expliquen el principal seria la manca d'aparcament, que dificulta que la gent s'apropi al centre de la ciutat i al teixit comercial existent. També influeixen altres causes, com l'augment d'oferta comercial a altres municipis, però el canvi d'hàbits comercials de la població, provoca que les famílies es desplacin a comprar allà on tenen facilitats per aparcar, i la manca de zones d'aparcament al centre del poble provoca que vagin a altres llocs. Manifesten que el nou aparcament a Les Roques és insuficient i proposen que l'aparcament de la Sínia es pugui ampliar amb una construcció que dediqui plantes en superfície a aparcament i que la coberta pugui ser un parc per a la ciutadania.

Per altra banda també consideren que l'oferta de locals comercials al centre del poble és baixa i elevada en el preu dels lloguers, el que provoca que hi hagi molts locals buits i sigui menys atractiu.

El comerç està molt concentrat a la zona del centre i es destaca la manca de comerç a les zones perifèriques.

• **Quina podria ser una activitat econòmica futur motor econòmic de La Garriga?**

En relació a l'activitat econòmica, s'apunta que La Garriga ha esdevingut en bona part un poble dormitori, doncs la major part de la seva població treballa fora. Es valora que seria important desenvolupar activitat econòmica que permetés treballar-hi a la gent que hi resideix.

Es valora que bona part de les naus dels polígons estan tancades, principalment perquè els lloguers de les naus són molt cars en relació a altres municipis de l'entorn on es concentren les empreses. Es valora que l'Ajuntament hauria d'oferir incentius per instal·lar noves empreses, ocupant els polígons existents i estimular l'economia. Hi ha potencial d'atreure empreses de fora, perquè hi ha empreses que s'haurien instal·lat al municipi però no ho han fet perquè els preus són cars.

Com a possibles activitats a desenvolupar al municipi s'aposta per activitats industrials no contaminants i també la celebració de congressos i esdeveniments.

També consideren que caldria fer oferta d'oci i lleure lligat al comerç (bolera, parcs infantils –happy parc-)

També s'apunta que caldria aprofitar el recurs que suposa l'entorn natural i el termalisme com a activitat econòmica a desenvolupar. El municipi és Reserva de la Biosfera, però el municipi no viu del turisme venent Montseny, Cingles o Congost. Es valora que hi ha una oportunitat per desenvolupar empreses que puguin explotar aquest recurs.

5. ENQUESTA CIUTADANA DE PERCEPCIÓ SOBRE URBANISME. RESULTATS ENQUESTA ON LINE

La distribució d'una enquesta ha estat un més dels mecanismes de participació posats a l'abast de la ciutadania com a part del procés de participació en la fase preliminar del procés de redacció de l'Avanç del POUM de La Garriga.

L'objectiu general de l'enquesta ha estat incorporar als treballs de l'equip redactor la percepció general dels ciutadans i ciutadanes, sobre quin és el present i quin hauria de ser el futur de diferents elements de la realitat urbanística del municipi. Aquesta informació esdevé un element més dels analitzats per l'equip redactor a l'hora de elaborar el document d'Avanç del Pla en el qual s'especifiquen els criteris, objectius i alternatives per a la planificació. Les persones enquestades han estat consultades sobre aspectes com les formes i nivell de creixement a assolir, sobre els usos del sòl, en relació a la necessitat d'equipaments, així com al respecte de l'organització de la mobilitat, l'aparcament o l'habitatge. L'enquesta ha estat dissenyada per copsar també informació sobre els béns arquitectònics, culturals, ambientals i paisatgístics que cal preservar, segons la perspectiva ciutadana.

5.1. Fitxa tècnica de l'enquesta

Tipus d'enquesta Qüestionari amb preguntes precodificades i preguntes obertes.

Realització del treball de camp El treball de camp s'ha desenvolupat entre el 14 de maig i el 22 de juny de 2018.

Àmbit Municipi de La Garriga.

Univers Població resident i altres persones vinculades al municipi.

Mostra No s'ha realitzat una selecció probabilística de la mostra de la població a entrevistar, sinó que s'ha prioritzat el fet que tot l'univers tingués oportunitat de donar resposta a l'enquesta. En aquest cas, els resultats obtinguts són indicatius del parer general de la població, a mode de termòmetre social.

Sistemes de distribució i recollida de l'enquesta El qüestionari ha estat distribuït a través del bloc del procés (<https://poumgarriga.com/>) i també en format paper a les llars del municipi. Així doncs, els qüestionaris es podien respondre online o dipositar-los en format paper a diferents bústies ubicades a equipaments municipals.

Nivell de resposta assolit Un cop finalitzat el període per respondre l'enquesta s'han comptabilitzat un total de 538 qüestionaris amb respostes vàlides.

Anàlisi de dades L'informe es basa en l'anàlisi univariada dels resultats assolits, que es complementa amb una anàlisi relacional en funció de les relatives al perfil de les persones enquestades. L'anàlisi s'ha realitzat de manera global per al conjunt de respostes assolides, independentment de la via de resposta.

Guia per a la lectura de taules i gràfics Com a guia de lectura de les dades que apareixen a les diferents taules i gràfics de l'informe, cal tenir present el següent:

- Totes les taules i gràfics han estat elaborats a partir de les dades recollides amb l'enquesta.
- A les taules i gràfics s'especifica amb la indicació (*base=*) el nombre total de respostes vàlides, sobre les quals s'han calculat els percentatges que hi apareixen.
- Les dades de les taules i els gràfics es donen en percentatges sobre el número total de respostes vàlides. Les no respostes (*No sap i No contesta*) s'han desestimat, i no s'inclouen a l'anàlisi.
- La lectura de les taules s'ha de realitzar en vertical, és a dir que la suma dels percentatges de cada categoria fa el 100% en la vertical.
- Aquells casos en que la relació resulta estadísticament significativa, estan ressaltats en color diferent.
- En el cas de preguntes multiresposta, on la resposta es basa en l'elecció d'una o més opcions de resposta, la suma dels percentatges és superior al 100%, degut a que es reflecteix el percentatge de resposta assolit per a cada opció, no pel total de participants.

5.2. Resultats de l'enquesta

ESTRUCTURA URBANA

Posicionament envers el creixement del municipi

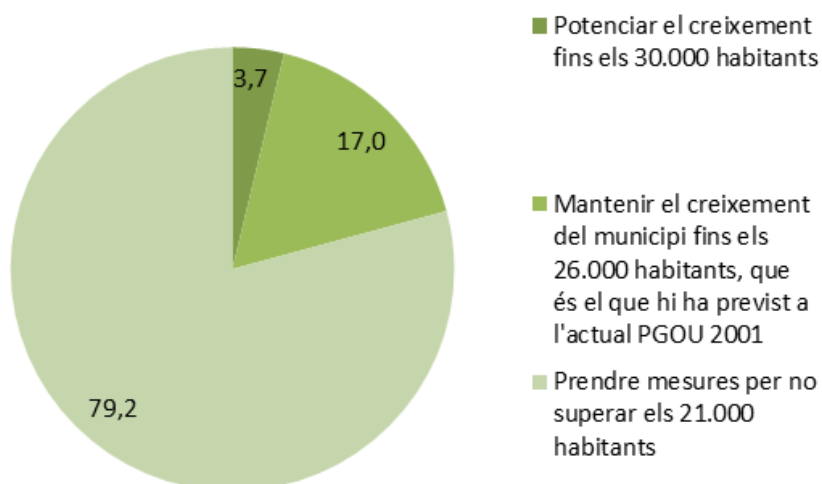
El qüestionari plantejava dues qüestions directes per tal de conèixer el posicionament de les persones enquestades respecte al potencial creixement del municipi.

En la primera d'elles es feia referència al **potencial creixement de la població** i es plantejaven tres possibles escenaris, per tal que poguessin escollir aquell amb el que inicialment estarien més d'acord per al futur de La Garriga, tenint en compte la població actual que està al voltant dels 16.000 habitants:

- Potenciar el creixement fins els 30.000 habitants
- Mantenir el creixement del municipi fins els 26.000 habitants, que és el que hi ha previst a l'actual PGOU 2001
- Prendre mesures per no superar els 21.000 habitants

La resposta recollida ens indica la voluntat de la població de ser restrictius pel que fa al creixement de la població, doncs gairebé vuit de cada deu persones (79,2%) han escollit l'opció que indica que caldria prendre mesures per no superar els 21.000 habitants.

Gràfic 1–Preferència respecte l'escenari poblacional potencial per al municipi en el futur

Base: 532 persones

Respecte a la distribució en funció al sexe, s'observa com els homes són més conservadors que les dones en la preferència del creixement poblacional de La Garriga, de manera que respecte la mitjana són més el homes que prefereixen no superar els 21.000 habitants, mentre que existeix una lleugera tendència entre el col·lectiu de dones a assenyalar el creixement poblacional fins els 26.000 habitants com a preferible.

Taula 1– Preferència respecte l'escenari poblacional potencial per al municipi en el futur, segons sexe

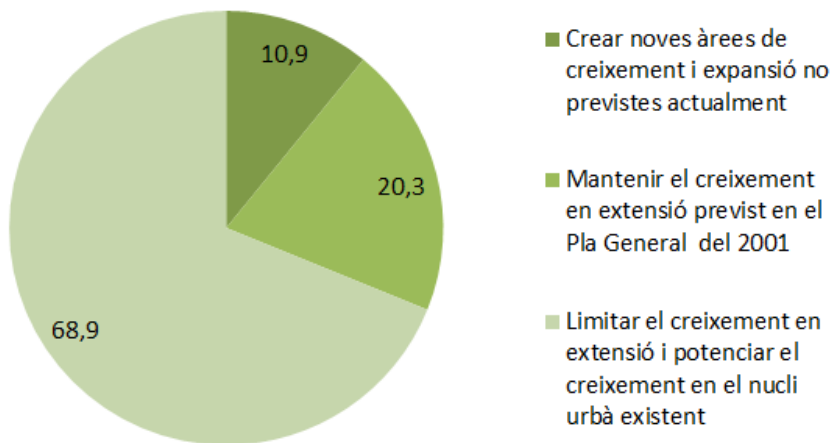
			Sexe	
			Home	Dona
Quin potencial escenari poblacional prefereix pel municipi en el futur	Potenciar el creixement fins els 30.000 habitants	Recompte	13	7
		% dins de Sexe	5,4%	2,4%
	Mantenir el creixement del municipi fins els 26.000 habitants, previsió de l'actual PGOU 2001	Recompte	33	57
		% dins de Sexe	13,6%	19,8%
	Prendre mesures per no superar els 21.000 habitants	Recompte	196	224
		% dins de Sexe	81,0%	77,8%

Pel que la distribució en franges d'edat, cap destacar que els joves (fins a 34 anys) tenen major preferència pel creixement poblacional del municipi que la resta de grups d'edat, mentre que els majors de 35, però sobretot els majors de 65, són més conservadors en aquest sentit.

Taula 2– Preferència respecte l'escenari poblacional potencial per al municipi en el futur, segons franges d'edat

			Edat		
			Fins a 34 anys	De 35 a 64 anys	65 anys i més
Quin potencial escenari poblacional prefereix pel municipi en el futur	Potenciar el creixement fins els 30.000 habitants	Recompte	8	8	0
		% dins d'edat	5,5%	2,5%	0,0%
	Mantenir el creixement del municipi fins els 26.000 habitants, que és el que hi ha previst a l'actual PGOU 2001	Recompte	33	48	5
		% dins d'edat	22,8%	15,0%	17,2%
	Prendre mesures per no superar els 21.000 habitants	Recompte	104	263	24
		% dins d'edat	71,7%	82,4%	82,8%

La segona qüestió plantejada al qüestionari en relació al futur creixement del municipi, ha volgut identificar la **preferència de les persones enquestades en relació a les característiques del potencial creixement residencial**. En aquest sentit, es reitera la voluntat de contenció del creixement, doncs 2 de cada 3 persones enquestades (68,9%) manifesten que el sòl urbà hauria de créixer en densitat, és a dir, limitant el creixement en extensió i promovent el creixement en el nucli urbà existent. Per altra banda, un 20,3% de les persones que han donat resposta a l'enquesta estarien a favor de transformar en espais urbans zones com Can Violí o Can Poi, i un 10,9% consideren que caldria crear noves àrees de creixement i expansió no previstes actualment.

Gràfic 2 - Opinió sobre el tipus de creixement residencial del futur

Base: 532 persones

Respecte a la distribució en funció al sexe, s'observa que d'una manera molt lleugera, les dones prefereixen limitar el creixement o mantenir-lo en les previsions, mentre que hi ha més homes que opinen que s'haurien de crear noves àrees d'expansió i creixement.

Taula 3– Opinió sobre el tipus de creixement residencial del futur, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
Opinió sobre el tipus de creixement residencial del futur	Crear noves àrees de creixement i expansió no previstes actualment	Recoppte	30	28
		% dins de Sexe	12,4%	9,7%
	Mantenir el creixement en extensió previst en el Pla General del 2001	Recoppte	46	61
		% dins de Sexe	19,1%	21,2%
	Limitar el creixement en extensió i potenciar el creixement en el nucli urbà existent	Recoppte	165	199
		% dins de Sexe	68,5%	69,1%

Usos del territori

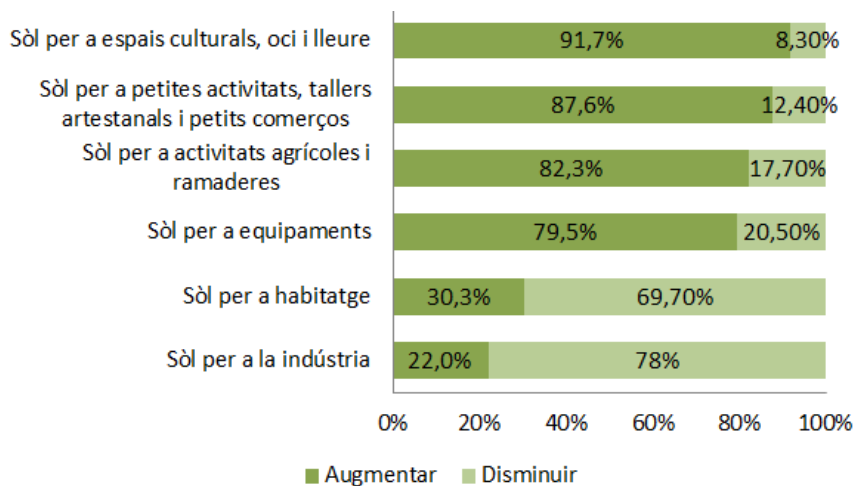
En relació a quins usos caldria destinar les reserves de sòl disponible, el qüestionari ha permès recollir les preferències de la població enquestada respecte quins caldria augmentar i quins caldria limitar en el futur.

Segons els resultats obtinguts en relació a aquesta qüestió, les persones enquestades manifesten la seva preferència per augmentar els usos del sòl destinats a **petites activitats industrials, tallers artesanals i petits comerços**, els destinats a **espais culturals, d'oci i lleure**, sòl per a **usos agrícoles i ramaders** i els reservats per a **equipaments**.

Per altra banda, segons les persones enquestades, les activitats a les que caldria destinar una menor reserva del sòl disponible serien les relacionades a la **ubicació de mitjana i gran indústria** i al **nou habitatge**.

El següent gràfic permet observar els resultats obtinguts per a cada una de les opcions plantejades, en relació a quins usos del sòl seria preferible augmentar i quins es podrien limitar en el futur en el territori.

Gràfic 31 – Posicionament respecte augmentar o limitar diferents usos del sòl disponible

Base: 532 persones

En relació als diferents usos del sòl, la distribució en funció al sexe ens permet observar que, tot i que no hi ha diferències significatives, els homes prefereixen augmentar el sòl dedicat a espais urbans (habitatge, equipaments, comerç, indústria i espais culturals), mentre les dones tenen preferència per ampliar-ne el dedicat a activitats agrícoles i ramaderes.

Taula 4– Posicionament respecte augmentar diferents usos del sòl disponible, segons sexe

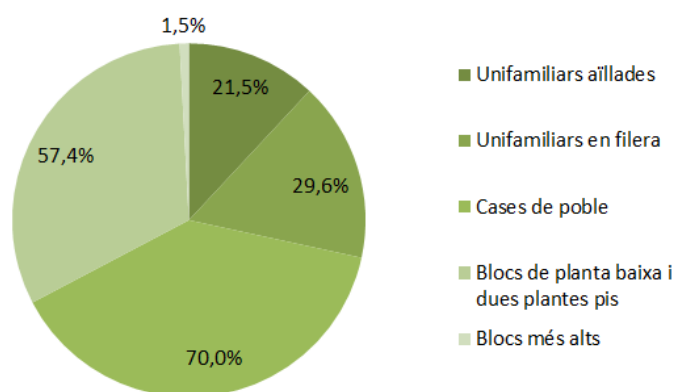
			Sexe	
			Home	Dona
Posicionament respecte augmentar diferents usos del sòl disponible	Sòl per a habitatge	Recompte	76	83
		% dins de Sexe	31,5%	28,9%
	Sòl per a equipaments	Recompte	201	218
		% dins de Sexe	83,4%	76,0%
	Sòl per a petites activitats, tallers artesanals i petits comerços	Recompte	212	250
		% dins de Sexe	88,0%	87,1%
	Sòl per a la indústria	Recompte	58	58
		% dins de Sexe	24,1%	20,2%
	Sòl per a activitats agrícoles i ramaderes	Recompte	196	239
		% dins de Sexe	81,3%	83,3%
	Sòl per a espais culturals, oci i lleure	Recompte	221	263
		% dins de Sexe	91,7%	91,6%

Pregunta multiresposta

Tipologia d'habitatges

En relació a la tipologia d'habitatge en nova construcció, les preferències de la població enquestada són dispars amb preferència per la construcció de cases amb tipologia de cases de poble i edificis de planta baixa més dos pisos d'alçada, abans que cases unifamiliars aïllades o en filera. S'observa un rebuig per la construcció de més de dos plantes d'alçada.

Gràfic 4II – Habitatges que cal fomentar

Base: 526 persones

En funció al sexe, els homes prefereixen (en major grau que les dones) les unifamiliars aïllades i els blocs més alts, que són també les tipologies que elles menys han votat. Les categories més votades, que són les cases de poble i els blocs de planta baixa i dues plantes més com a màxim, són més populars entre les dones que entre els homes.

Taula 5– Habitatges que cal fomentar, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
Habitatges que cal fomentar	Unifamiliars aïllades	Recompte	52	62
		% dins de Sexe	21,8%	21,5%
	Unifamiliars en filera	Recompte	60	95
		% dins de Sexe	25,2%	33,0%
	Cases de poble	Recompte	162	206
		% dins de Sexe	68,1%	71,5%
	Blocs de planta baixa i dues plantes pis	Recompte	130	172
		% dins de Sexe	54,6%	59,7%
	Blocs més alts	Recompte	4	4
		% dins de Sexe	1,7%	1,4%

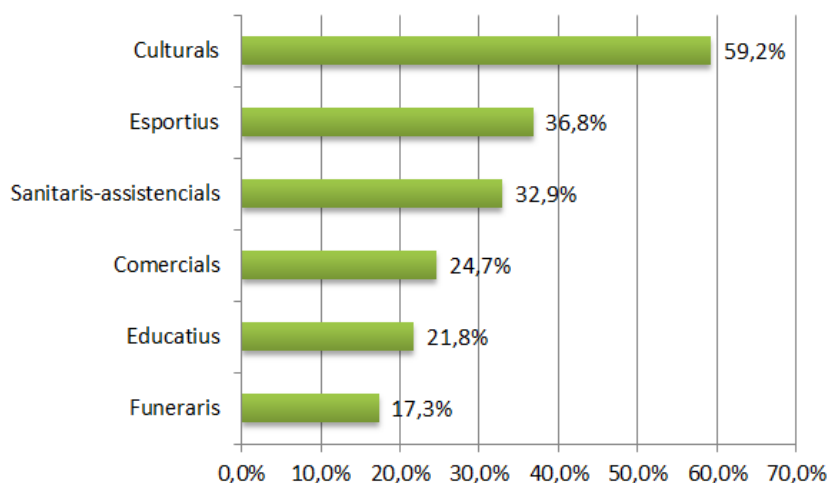
EQUIPAMENTS, ESPAIS VERDS, ENTORN NATURALS

Equipaments

El qüestionari plantejava una pregunta de resposta espontània per tal de determinar quina tipologia d'equipaments serien el que podrien generar major demanda en un escenari futur de creixement urbanístic i poblacional. D'aquesta manera es disposa d'informació complementària a la recollida per l'equip redactor, per tal de plantejar possibles reserves de sòl per aquests usos en l'Avanç del Pla.

Davant d'aquesta pregunta, les persones enquestades han assenyalat que principalment caldria poder disposar d'equipaments de caràcter cultural i cívic (59,2% de les persones enquestades), equipaments de caire esportiu (36,8% dels casos), de caràcter sanitari-assistencial (32,9% dels casos), comercials (24,7% dels casos), educatius (21,8% dels casos) i funeraris (17,3% dels casos).

Gràfic 5- Equipaments més necessaris

Pregunta multirresposta

En relació al sexe, és rellevant que els homes demanen en major grau equipaments funeraris i esportius, mentre que les dones prioritzen els educatius. A la resta de categories les diferències no són significatives.

Taula 6– Equipaments més necessaris, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
Equipaments més necessaris	Culturals	Recompte	138	166
		% dins de Sexe	59,0%	59,1%
	Sanitaris-assistencials	Recompte	77	92
		% dins de Sexe	32,9%	32,7%
	Educatius	Recompte	47	64
		% dins de Sexe	20,1%	22,8%
	Esportius	Recompte	91	100
		% dins de Sexe	38,9%	35,6%
	Comercials	Recompte	58	70
		% dins de Sexe	24,8%	24,9%
	Funeraris	Recompte	45	45
		% dins de Sexe	19,2%	16,0%

Segons les franges d'edat, la distribució presenta característiques a destacar:

- Les persones majors de 65 anys destaquen en major grau la necessitat d'equipaments funeraris i sanitaris-assistencials al municipi.
- Les persones menors de 34 anys demanen equipaments educatius, esportius i comercials amb més intensitat que la resta de grups d'edat.
- Les persones de 35 a 64 anys tenen preferència pels equipaments culturals, esportius i sanitaris-assistencials, en aquest ordre.

Taula 7– Equipaments més necessaris, segons franges d'edat

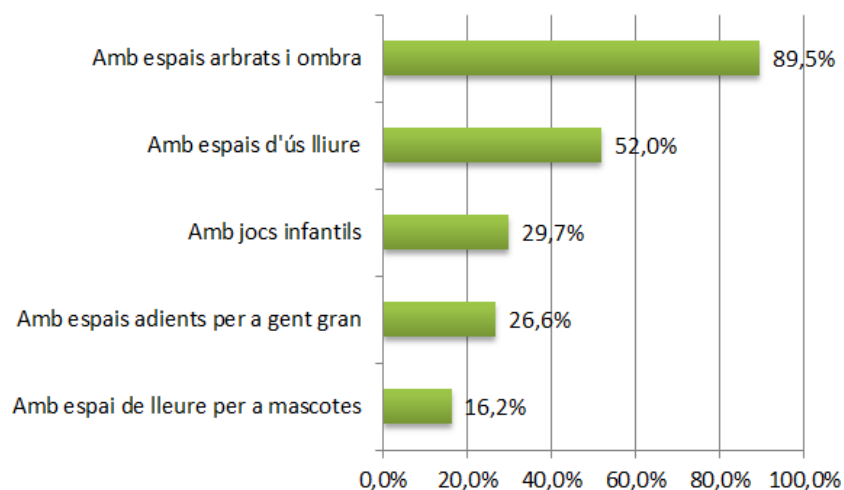
			edat		
			Fins a 34 anys	De 35 a 64 anys	65 anys i més
Equipaments més necessaris	Culturals	Recompte	83	189	11
		% dins d'edat	57,6%	61,4%	39,3%
	Sanitaris-assistencials	Recompte	42	97	14
		% dins d'edat	29,2%	31,5%	50,0%
	Educatius	Recompte	50	56	4
		% dins d'edat	34,7%	18,2%	14,3%
	Esportius	Recompte	59	110	2
		% dins d'edat	41,0%	35,7%	7,1%
	Comercials	Recompte	51	58	8
		% dins d'edat	35,4%	18,8%	28,6%
	Funeraris	Recompte	12	64	11
		% dins d'edat	8,3%	20,8%	39,3%

Espais verds i espais naturals

Al voltant de dos de cada tres persones enquestades (65,4%) manifesten que troben a faltar zones verdes al municipi, especialment al centre.

El següent gràfic indica les preferències sobre com haurien de ser aquestes zones verdes.

Gràfic 6- Com haurien de ser les noves zones verdes?

Pregunta multirresposta. Base: 512 persones

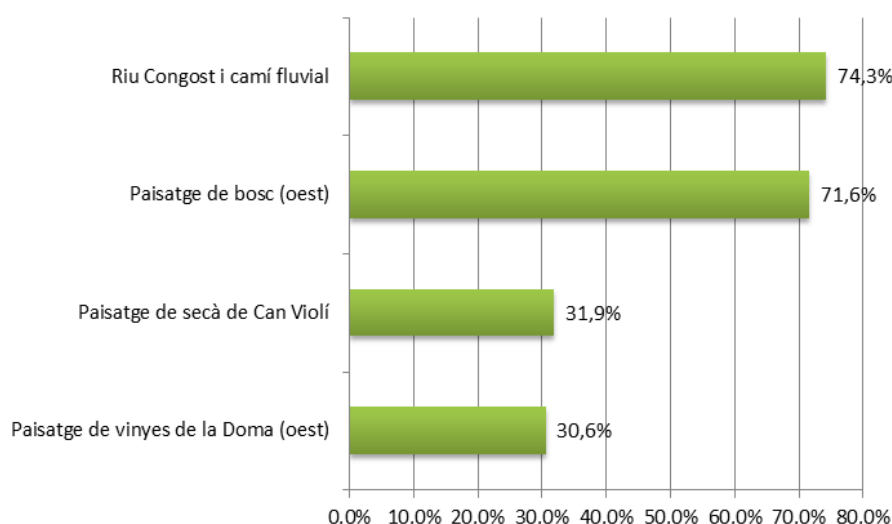
En funció a sexe és rellevants que les dones demanen, en major grau que els homes, que les noves zones verdes haurien de tenir jocs infantils i espai de lleure per a mascotes. També demanen en major grau que tinguin espais adients per a gent gran, però no de forma tan significativa.

Taula 8– Com haurien de ser les noves zones verdes, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
Com haurien de ser les zones verdes?	Amb espais arbrats i ombra	Recompte	206	248
		% dins de Sexe	89,2%	89,5%
	Amb jocs infantils	Recompte	63	87
		% dins de Sexe	27,3%	31,4%
	Amb espais d'ús lliure	Recompte	123	141
		% dins de Sexe	53,2%	50,9%
	Amb espais adients per a gent gran	Recompte	58	78
		% dins de Sexe	25,1%	28,2%
	Amb espai de lleure per a mascotes	Recompte	27	56
		% dins de Sexe	11,7%	20,2%

Pel que fa als espais naturals a preservar les persones entrevistades ens han indicat les seves preferències de quins serien els principals a preservar, destacant el riu Congost i el camí fluvial, i el paisatge de bosc de la zona est del municipi.

Gràfic 7- Quin és el principal espai natural que cal preservar a La Garriga?

Pregunta multirresposta. Base: 517 persones

En funció a sexe, les dones donen prioritats a preservar el Riu Congost i el camí fluvial, el paisatge de vinyes de la Doma i el paisatge de bosc, en major grau que els homes. L'únic espai que els homes valoren més que les dones, en termes relatius, és el paisatge de secà de Can Violí.

Taula 9– Quin és el principal espai natural que cal preservar a La Garriga, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
Espai natural a preservar	Riu Congost i camí fluvial	Recompte	170	210
		% dins de Sexe	72,0%	75,8%
	Paisatge de vinyes de la Doma (oest)	Recompte	64	92
		% dins de Sexe	27,1%	33,2%
	Paisatge de bosc (oest)	Recompte	158	208
		% dins de Sexe	66,9%	75,1%
	Paisatge de secà de Can Violí	Recompte	76	87
		% dins de Sexe	32,2%	31,4%

Les diferències són més rellevants segons les franges d'edat. Els majors de 65 anys valoren més preservar l'espai del Riu Congost i el camí fluvial. Els menors de 34 anys, el paisatge de vinyes de la Doma. D'altra banda, les persones de 35 a 64 anys han valorat més preservar el paisatge de bosc i el de secà de Can Violí.

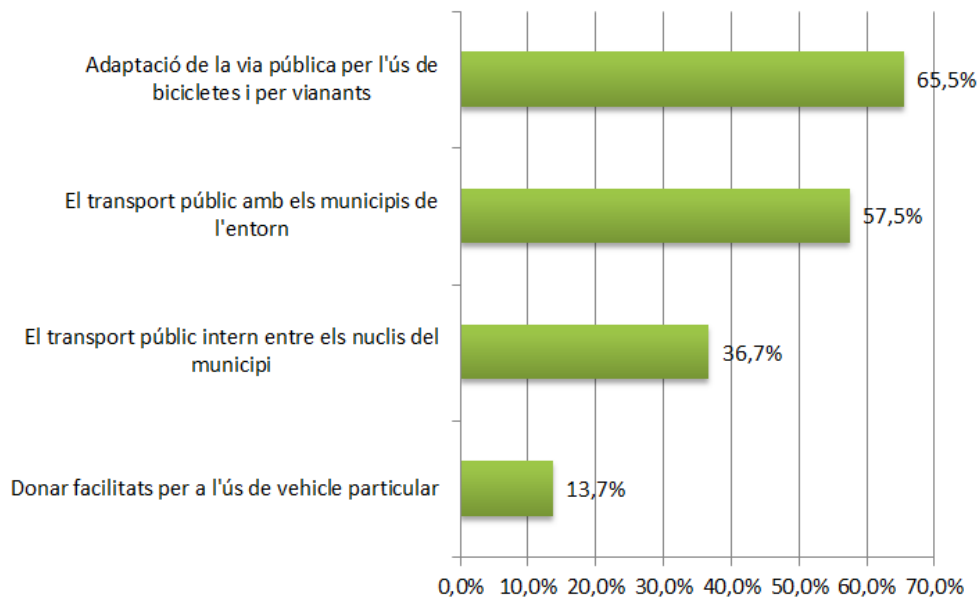
Taula 10– Quin és el principal espai natural que cal preservar a La Garriga, segons franges d'edat

			Edat		
			Fins a 34 anys	De 35 a 64 anys	65 anys i més
Espai natural a preservar	Riu Congost i camí fluvial	Recompte	106	228	26
		% dins d'edat	76,3%	73,5%	89,7%
	Paisatge de vinyes de la Doma (oest)	Recompte	43	88	8
		% dins d'edat	30,9%	28,4%	27,6%
	Paisatge de bosc (oest)	Recompte	95	228	18
		% dins d'edat	68,3%	73,5%	62,1%
	Paisatge de secà de Can Violí	Recompte	42	101	3
		% dins d'edat	30,2%	32,6%	10,3%

MOBILITAT

Mobilitat

En relació a quin tipus de mobilitat caldria afavorir en el futur del municipi, les persones enquestades es decanten principalment per afavorir la mobilitat dels vianants i la connectivitat en transport públic amb els municipis de l'entorn, abans que fer actuacions per facilitar l'ús del vehicle privat.

Gràfic 8 - Opinió sobre actuacions necessàries per garantir la mobilitat en el futur

Pregunta multiresposta. Base: 534 persones

Segons sexe, hi ha unes tendències marcades en l'ús del transport públic i privat. Mentre que les dones prioritzen en major grau el foment del transport públic, sigui fora del municipi o dins del mateix, els homes prioritzen l'ús del vehicle privat.

Taula 11– Opinió sobre actuacions necessàries per garantir la mobilitat en el futur, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
Aspecte a millorar en la mobilitat	El transport públic amb els municipis de l'entorn	Recompte	131	172
		% dins de Sexe	54,1%	59,7%
	El transport públic intern entre els nuclis del municipi	Recompte	77	118
		% dins de Sexe	31,8%	41,0%
	Donar facilitats per a l'ús de vehicle particular	Recompte	40	33
		% dins de Sexe	16,5%	11,5%
	Adaptació de la via pública per l'ús de bicicletes i per vianants	Recompte	161	186
		% dins de Sexe	66,5%	64,6%

També es poden destacar diferències entre les franges d'edat. El grup poblacional de fins a 34 anys prioritza el transport públic amb els municipis de l'entorn. També és important per aquest col·lectiu l'adaptació de la via pública per l'ús de les bicicletes i vianants, encara que és més important pel grup de 35 a 64 anys. Les persones de 65 anys o majors marquen com a prioritats millorar el transport públic intern entre els nuclis del municipi i facilitar l'ús del vehicle particular.

Taula 12– Opinió sobre actuacions necessàries per garantir la mobilitat en el futur, segons franges d'edat

			Edat		
			Fins a 34 anys	De 35 a 64 anys	65 anys i més
Aspecte a millorar en la mobilitat	El transport públic amb els municipis de l'entorn	Recompte	98	177	16
		% dins d'edat	67,6%	55,7%	55,2%
	El transport públic intern entre els nuclis del municipi	Recompte	39	136	13
		% dins d'edat	26,9%	42,8%	44,8%
	Donar facilitats per a l'ús de vehicle particular	Recompte	28	28	8
		% dins d'edat	19,3%	8,8%	27,6%
	Adaptació de la via pública per l'ús de bicicletes i per vianants	Recompte	95	214	14
		% dins d'edat	65,5%	67,3%	48,3%

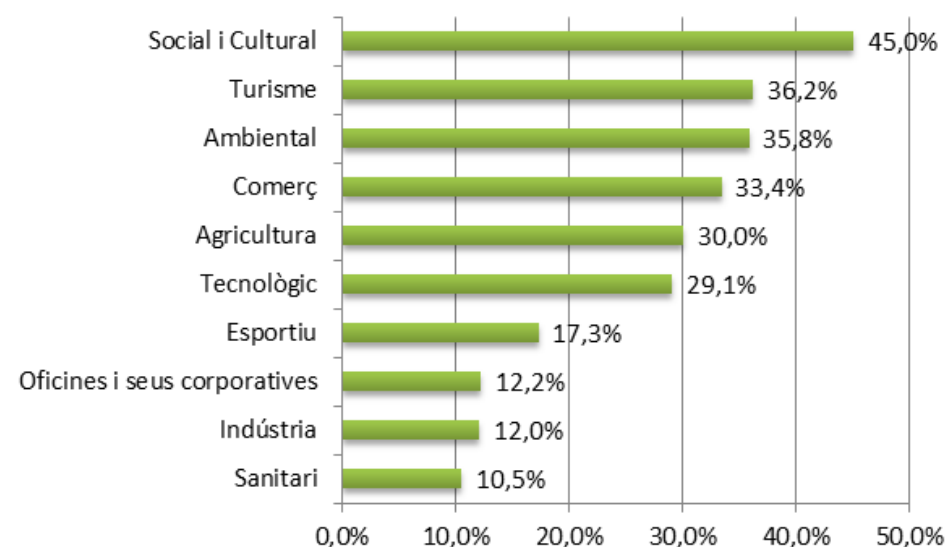
DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC I SOCIAL

Activitat econòmica

El qüestionari també ha plantejat diferents preguntes relacionades amb l'activitat econòmica a desenvolupar en La Garriga del futur.

En relació a aquesta qüestió es cospa la voluntat de les persones enquestades per facilitar l'activitat econòmica, però alhora d'establir certes limitacions, de manera que el creixement econòmic també sigui quelcom controlat i planificat i que no suposi una transformació radical del poble.

Així doncs, en relació a quins sectors productius caldria potenciar com a futur motor econòmic del municipi, segons les persones enquestades caldria apostar per activitats relacionades amb la prestació de serveis socials, culturals, turístics, ambientals i comercials, com es pot observar al següent gràfic.

Gràfic 9III - Opinió sobre quins sectors productius cal potenciar

Pregunta multiresposta. Base: 533 persones

En funció del sexe, cal destacar que les dones prioritzen en major grau que els homes els sectors productius de l'agricultura, el turisme, el comerç, el social i cultural, l'ambiental i l'esportiu. D'altra banda, els homes donen més importància als sectors tecnològic, industrial i a les oficines i seus corporatives.

Taula 13– Opinió sobre quins sectors productius cal potenciar, segons sexe

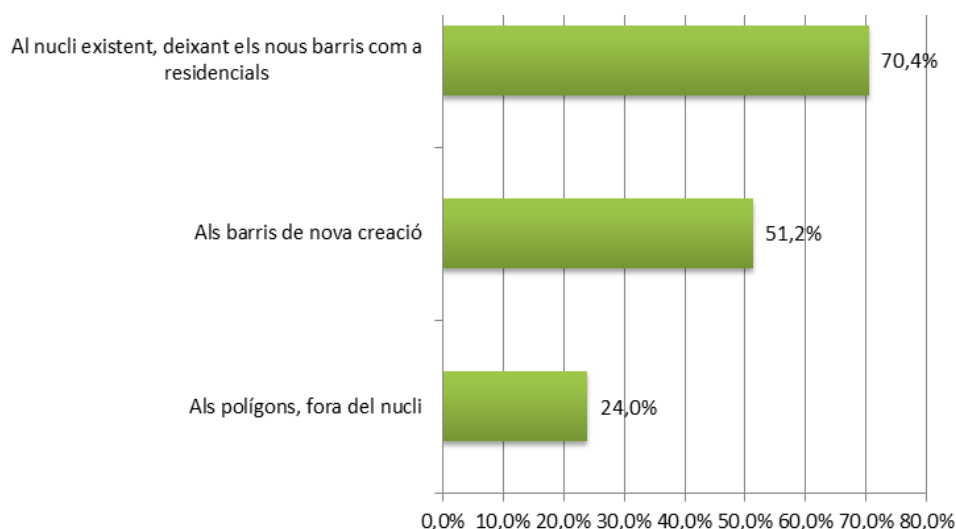
			Sexe	
			Home	Dona
Sectors productius a potenciar	Sanitari	Recompte	25	29
		% dins de Sexe	10,4%	10,1%
	Tecnològic	Recompte	96	59
		% dins de Sexe	39,8%	20,5%
	Agricultura	Recompte	71	88
		% dins de Sexe	29,5%	30,6%
	Turisme	Recompte	85	107
		% dins de Sexe	35,3%	37,2%
	Comerç	Recompte	75	101
		% dins de Sexe	31,1%	35,1%
	Indústria	Recompte	38	26
		% dins de Sexe	15,8%	9,0%
	Oficines i seus corporatives	Recompte	36	28
		% dins de Sexe	14,9%	9,7%
	Social i Cultural	Recompte	98	138
		% dins de Sexe	40,7%	47,9%
	Ambiental	Recompte	85	105
		% dins de Sexe	35,3%	36,5%
	Esportiu	Recompte	39	53
		% dins de Sexe	16,2%	18,4%

En funció de l'edat, la població més jove prioritza potenciar els sectors sanitari, agrari, comercial, social i cultural i esportiu. La franja de 35 a 64 anys, en canvi, tenen més en compte els sectors turístic i ambiental. Els de 65 anys o més destaquen els sectors tecnològics i industrial, mentre que donen la mateixa importància que el grup poblacional intermediari a les oficines i seus corporatives (13,8%).

Taula 14– Opinió sobre quins sectors productius cal potenciar, segons franges d'edat

			Edat		
			Fins a 34 anys	De 35 a 64 anys	65 anys i més
Sectors productius a potenciar	Sanitari	Recompte	17	33	3
		% dins d'edat	11,7%	10,4%	10,3%
	Tecnològic	Recompte	37	93	15
		% dins d'edat	25,5%	29,2%	51,7%
	Agricultura	Recompte	46	89	8
		% dins d'edat	31,7%	28,0%	27,6%
	Turisme	Recompte	44	123	6
		% dins d'edat	30,3%	38,7%	20,7%
	Comerç	Recompte	62	95	6
		% dins d'edat	42,8%	29,9%	20,7%
	Indústria	Recompte	9	45	8
		% dins d'edat	6,2%	14,2%	27,6%
	Oficines i seus corporatives	Recompte	15	44	4
		% dins d'edat	10,3%	13,8%	13,8%
	Social i Cultural	Recompte	71	142	10
		% dins d'edat	49,0%	44,7%	34,5%
	Ambiental	Recompte	53	117	5
		% dins d'edat	36,6%	36,8%	17,2%
	Esportiu	Recompte	38	47	1
		% dins d'edat	26,2%	14,8%	3,4%

En relació a quins llocs del municipi caldria potenciar el comerç i els serveis, la major part de les persones enquestades manifesten que caldria fer-ho principalment al nucli existent i en menor mesura als barris de nova creació.

Gràfic 10IV - On cal potenciar el comerç i els serveis en el futur a la Garriga?

Pregunta multiresposta. Base: 533 persones

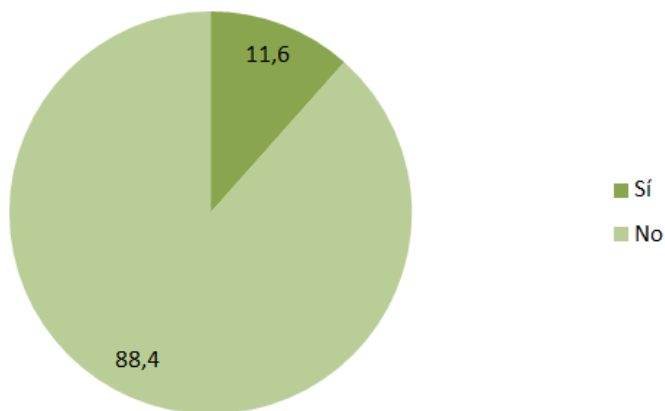
En funció del sexe, els homes han votat en major grau que el comerç i els serveis s'haurien de desenvolupar al nucli existent, deixant els nous barris com a residencials. Contràriament, les dones han prioritzat que el nou comerç i els serveis s'han de desenvolupar als barris de nova creació.

Taula 15– On cal potenciar el comerç i els serveis en el futur a La Garriga, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
On cal potenciar el comerç?	Al nucli existent, deixant els nous barris com a residencials	Recompte	179	193
		% dins de Sexe	74,3%	67,0%
	Als barris de nova creació	Recompte	110	160
		% dins de Sexe	45,6%	55,6%
	Als polígons, fora del nucli	Recompte	62	65
		% dins de Sexe	25,7%	22,6%

La darrera pregunta del qüestionari en relació a l'activitat econòmica feia referència a la possibilitat d'ampliar l'espai destinat a polígons industrials al municipi. En aquest sentit, la major part de les persones enquestades es manifesten contràries a destinar més espai a les zones industrials al municipi, com s'observa en el gràfic.

Gràfic 11V - La Garriga ha d'ampliar l'espai destinat als polígons industrials?

Base: 536 persones

Segons sexe, no hi ha diferències significatives en aquesta qüestió.

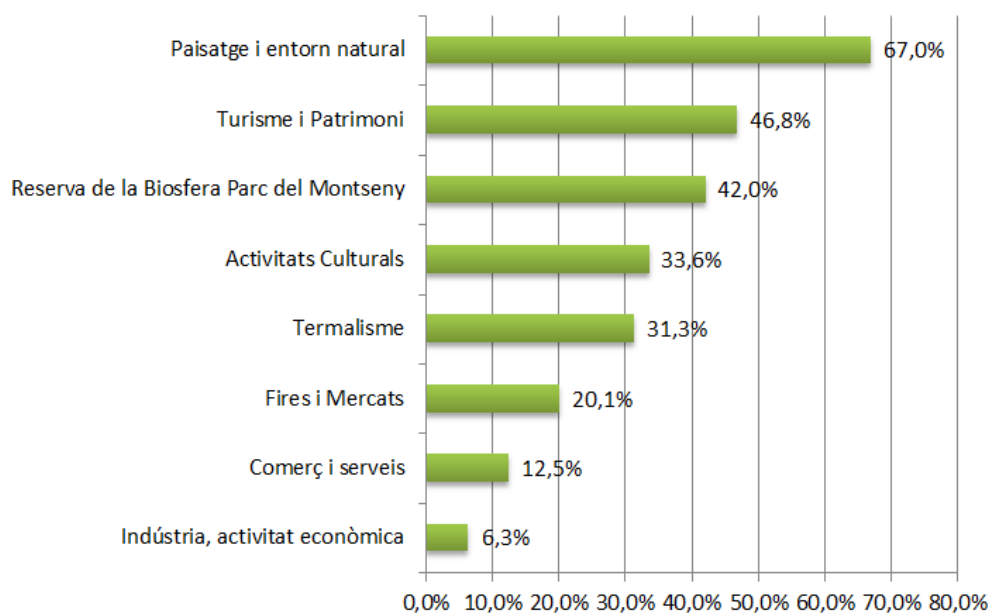
Taula 16– La Garriga ha d'ampliar l'espai destinat als polígons industrials, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
La Garriga ha d'ampliar els seus espais industrials?	Sí	Recompte	30	32
		% dins de Sexe	12,3%	11,1%
	No	Recompte	213	257
		% dins de Sexe	87,7%	88,9%

QUALITAT DE VIDA I COHESIÓ SOCIAL

Elements identificadors de La Garriga

Els principals elements pels quals les persones participants a l'enquesta manifesten que voldrien que fos conegut el municipi són el paisatge i l'entorn natural, el turisme i el patrimoni i la reserva de la biosfera del Parc del Montseny.

Gràfic 12VI -Per quins motius t'agradaria que fos conegut el teu municipi?

Pregunta multiresposta. Base: 536 persones

Les dones prefereixen, en major grau que els homes, que La Garriga sigui coneguda pel seu turisme, patrimoni, fires i mercats, activitats culturals i termalisme. D'altra banda, els homes prioritzen com a símbols del municipi el paisatge i l'entorn natural, el comerç i els serveis, la reserva de la Biosfera del Parc del Montseny i la indústria.

Taula 17– Per quins motius t'agradaria que fos conegut el teu municipi, segons sexe

			Sexe	
			Home	Dona
Per quin motiu s'hauria de conèixer el teu municipi	Turisme i Patrimoni	Recompte	107	143
		% dins de Sexe	44,0%	49,5%
	Fires i Mercats	Recompte	41	67
		% dins de Sexe	16,9%	23,2%
	Paisatge i entorn natural	Recompte	165	191
		% dins de Sexe	67,9%	66,1%
	Activitats Culturals	Recompte	74	103
		% dins de Sexe	30,5%	35,6%
	Comerç i serveis	Recompte	32	34
		% dins de Sexe	13,2%	11,8%
	Termalisme	Recompte	68	100
		% dins de Sexe	28,0%	34,6%
	Reserva de la Biosfera Parc del Montseny	Recompte	103	120
		% dins de Sexe	42,4%	41,5%
	Indústria, activitat econòmica	Recompte	21	13
		% dins de Sexe	8,6%	4,5%

6. JORNADA PARTICIPATIVA DE DIAGNOSI: FEM UN VOLT!

L'itinerari participatiu pel municipi ha tingut lloc el passat dissabte 9 de juny de 2018.

En el mateix han pres part més d'una vintena de veïns i veïnes interessades en el desenvolupament urbanístic del municipi.

El grup ha estat acompanyat per l'Alcaldessa Meritxell Budó, la Regidora d'Urbanisme Neus Marrodán i l'arquitecta municipal Esther Lara, a més d'en Llorenç Torres de l'equip redactor de l'Estudi Ferran Navarro Arquitectes.

Els objectius de la sessió han estat:

- 1) Donar a conèixer diferents aspectes relacionats amb l'urbanisme actual del municipi i del planejament vigent que es preveuen revisar.
- 2) Identificar necessitats futures del municipi que puguin ser resoltes a partir de la planificació i desenvolupament urbanístic.
- 3) Plantejar possibilitats de futur per als espais de desenvolupament del municipi.

El següent plànol recull de manera aproximada l'itinerari seguit, marcat en color vermell:

Aspectes a destacar de la sessió

La celebració de la jornada ha permès realitzar una tasca divulgadora d'aspectes relacionats amb l'urbanisme actual del municipi, aportant visions sobre possibilitats de modificació del mateix i contrastant-les amb les persones que han assistit.

També ha permès recollir informació complementària a la recollida a través d'altres canals en la fase de diagnosi urbanística, principalment les entrevistes a entitats i les enquestes on line.

Les valoracions recollides han estat generalment de caràcter diagnòstic, centrades en la identificació de necessitats actuals, i també en algun cas de caràcter propositiu per tal de donar resposta a les mateixes.

L'itinerari realitzat ha permès visitar diferents espais que responen a diferents expressions de l'urbanisme al municipi:

1. Plaça del Silenci, lloc de sortida de l'itinerari passant pel casc antic

2. Seguidament s'ha visitat la zona de desenvolupament del primer eixample on s'han identificat construccions característiques com les cases amb jardí

En aquest punt es recullen valoracions que apunten a la conservació i rehabilitació de les edificacions mantenint els paràmetres actuals.

També es valora que caldria poder mantenir els jardins de les cases del nucli antic per garantir disposar d'espais verds al casc antic, encara que siguin de titularitat privada.

3. S'ha baixat pel carrer de la Doma per veure el desenvolupament dels habitatges i explicar la transformació que va patir el 2001

En aquesta part del recorregut es destaca que els carrers del centre són molt incòmodes per anar amb els cotxets i les cadires de rodes, de manera que es considera que caldria millora l'accessibilitat amb la creació d'àrees pacificades i de plataforma única.

4. S'ha passat a visitar la carretera nova on s'ha parlat d'un altre tipus de desenvolupament residencial amb planta baixa més pisos en alçada

Varies de les persones del grup expressen el seu acord amb que les noves edificacions siguin de tipologia planta baixa més dos pisos d'alçada. Als carrers comercials caldria assegurar la possibilitat que les plantes baixes poguessin ser destinats a locals comercials i activitats professionals.

En relació a l'aparcament es demana que els nous habitatges disposin d'aparcament propi i que no impedeixi ubicar davant dels habitatges els contenidors d'escombraries.

Es recull interès per conèixer si es preveu la construcció d'habitatge social, doncs es considera necessari.

També es demana no concentrar l'habitatge a zones de desenvolupament a les afores del municipi (polígons industrials).

5. S'ha travessat el Pont del Ferro per passar a visitar la Doma com a potencial espai de nous desenvolupaments residencials

En aquesta zona es reflexiona sobre quin tipus de desenvolupament seria convenient per al municipi, doncs el planejament vigent la contempla com una zona de creixement prioritari (nou creixement) i amb reserves de sòl per habitatge protegit.

Es recullen diferents valoracions, tant a favor del desenvolupament de la zona segons està previst, però també hi ha testimonis que defensen destinar algun àmbit a usos comunitaris com per exemple horts comunitaris. També es considera que podria ser un espai adient per a ubicar equipaments i serveis, com l'ampliació del CAP o la ubicació d'una piscina descoberta.

En relació al nou pont es demana que disposi de vial per a vianants i per a bicicletes.

També es comenta la necessitat que el planejament permeti la multiplicitat d'usos a les zones residencials per tal de facilitar l'activitat econòmica de professionals i també de caràcter comercial, sobretot tenint en compte les noves dinàmiques laborals de teletreball, així com la normativa d'activitat comercial i industrial a les plantes baixes de les zones residencials.

6. En darrer terme ens hem aturat al Passeig del Congost on s'ha parlat de les possibilitats de desenvolupament del passeig fluvial i per últim s'ha parlat de la potencialitat de les zones industrials properes

En aquest punt es comenta que el planejament vigent preveu diferents zones de desenvolupament residencial, principalment a Can Poi i a Can Violí.

Per part de les persones participants es valora que això s'hauria de poder revertir per tal de preservar aquests entorns naturals, perquè respon a voluntats i expectatives de períodes anteriors de caràcter expansiu. Tècnicament es comenta que amb la revisió del planejament això es podria revertir. Es valora que hi ha altres zones de creixement que estan més properes al nucli i que el permetrien completar.

En relació a les zones d'activitat econòmica es comenta que hi ha diferents zones de polígons amb diferents usos (industrial, tallers, comercial,...) que estan en desús i que caldria definir que es pot fer-hi. Hi ha sectors, com el de de Can Tarrés als quals no hi ha activitat i s'han urbanitzat per desenvolupar-se. També es comenta que caldria pensar que fer amb la zona de l'antiga Sati. En relació als espais en desús a prop del nucli es manifesta que el Polígon de Can Tarrés hauria de ser un lloc on es puguin reubicar amb un sistema de compensacions, de manera que els espais que queden es puguin transformar en usos d'equipaments o residencials.

En relació a la Sati es recullen diferents propostes de desenvolupament d'usos no industrials ni residencials:

- Piscina municipal
- Magatzem intel·ligent
- Horts urbans
- Espais comercials (supermercat, Consorci del moble)
- Tanatori
- També es planteja que es puguin reconvertir usos industrials en usos culturals i residencials, ubicant tallers artístics amb residència tipus La Troca, el Matadero a Madrid o la Nau Bostik a Barcelona. Es valora que aquesta proposta té la dificultat que els edificis actuals no es poden reutilitzar el que suposa una despesa per a l'Ajuntament. També es planteja que aquesta idea es podria desenvolupar a Can Luna, que és un terreny de titularitat pública.
- També es valora que podria ser un espai on desenvolupar equipaments amb usos assistencials sanitaris (residències per a gent gran, habitatges tutelats, habitatges amb serveis,...)
- Per últim es planteja que cal pensar també la gestió de la mobilitat d'aquest àmbit per transformar-la en la nova ronda i evitant que sigui un coll d'ampolla.

7. PRINCIPALS IDEES FORÇA I POSICIONAMENTS DE LA POBLACIÓ

CREIXEMENT URBANÍSTIC I POBLACIONAL

El discurs copsat en relació a la possibilitat de creixement poblacional i urbanístic de La Garriga en el futur és conservador, donat que si bé es valora positivament el creixement, es considera que aquest ha de ser pausat i moderat. Així es constata en el resultat obtingut tant pel que fa referència a les enquestes online, com en el cas de les entrevistes exploratòries:

Resultats mecanismes qualitius (entrevistes exploratòries i Fem un volt!)	Resultats qüestionari online
<ul style="list-style-type: none"> - Es considera que si ha de produir-se creixement residencial ha de ser planificat i moderat. En general, es recull rebuig a la planificació vigent que preveia creixements residencials molt elevats i que afectaven a zones naturals que s'haurien de preservar (Bosc Malhivern, la Bòbila, Can Poi o Can Violí). - Les persones participants en el Fem un volt també es manifesten en aquest sentit. 	<ul style="list-style-type: none"> - Un 79,2% consideren que el nou planejament hauria de reduir la previsió de creixement poblacional del planejament vigent, i no superar els 21.000 habitants.
<ul style="list-style-type: none"> - Com a possibles zones de desenvolupament es considera que s'ha de completar possibles buits existents en el casc urbà consolidat i també al barri Querol. També es valora que caldria aprofitar sòl disponible a antigues zones industrials, com la Sati. Per últim, una altra zona de desenvolupament podria ser la Doma. 	<ul style="list-style-type: none"> - Es reitera la voluntat de contenció del creixement, doncs 2 de cada 3 persones enquestades (68,9%) manifesten que el sòl urbà hauria de créixer en densitat, és a dir, limitant el creixement en extensió i promovent el creixement en el nucli urbà existent. Per altra banda, un 20,3% de les persones que han donat resposta a l'enquesta estarien a favor de transformar en espais urbans zones com Can Violí o Can Poi, i un 10,9% consideren que caldria crear noves àrees de creixement i expansió no previstes actualment.

HABITATGE

Les valoracions respecte al desenvolupament de nous àmbits residencials han estat conseqüents amb aquest esperit conservador envers el creixement poblacional. De tota manera, les entrevistes han permès distingir alguns aspectes de detall respecte a la necessitat d'habitatge actual i futura.

Resultats mecanismes qualitius

(entrevistes exploratòries i Fem un volt!)

- Es considera que caldria destinar habitatge social destinat a gent jove, i gent gran.
- També es valora que cada vegada hi ha més gent dependent per edat o per qüestions de salut i es considera que moltes d'aquestes persones, en funció del grau de dependència, poden tenir una millor qualitat de vida si resideixen en pisos tutelats i no pas a residències. En aquest sentit es considera necessari que part de l'habitatge social pugui anar destinat a aquestes persones.
- Varies de les persones del grup del Fem un Volt!, expressen el seu acord amb que les noves edificacions siguin de tipologia planta baixa més dos pisos d'alçada. Als carrers comercials caldria assegurar la possibilitat que les plantes baixes poguessin ser destinats a locals comercials i activitats professionals.

Resultats qüestionari online

- En relació als usos del territori, un 31,38% de les persones enquestades consideren que caldria augmentar el seu ús per a habitatges, per un 68,62% que consideren que caldria limitar-ne aquest ús.
- Pel que fa a la tipologia d'habitatge en nova construcció, les preferències de la població enquestada són dispars amb preferència per la construcció de cases amb tipologia de pobles i edificis de planta baixa més dos pisos d'alçada, abans que cases unifamiliars aïllades o en filera.

EQUIPAMENTS, COMERÇ I SERVEIS DE PROXIMITAT

A l'hora de parlar sobre quins equipaments serien necessaris o caldria redimensionar per a La Garriga del futur, principalment es destaquen els relacionats amb espais culturals, esportius i espais verds.

Resultats mecanismes qualitius (entrevistes exploratòries i Fem un volt!)	Resultats qüestionari online
<ul style="list-style-type: none"> - Es valora que abans de créixer residencialment i en nombre d'habitants caldria millorar la disponibilitat d'equipaments i serveis, doncs es considera que actualment no són suficients per la grandària poblacional actual. - A partir de la informació còpsada a les entrevistes, es considera que La Garriga hauria d'augmentar l'oferta dels següents tipus d'equipaments i serveis, per cobrir les necessitats de la població, sobretot en un escenari de creixement de la població: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Equipaments per a entitats. Es valora que hi ha un gran nombre d'entitats al municipi i la majoria concentra les seves activitats en la mateixa franja horària, de manera que els espais disponibles i els previstos no seran suficients. Demanda d'hotel d'entitats i negociar l'ús de naus industrials en desús per a les entitats. ▪ Equipaments educatius i per a joves S'identifica un augment de naixements al voltant de l'any 2008, el que augmentarà la demanda de places als IES del municipi en tres anys i també d'equipaments i serveis per a joves. ▪ Equipaments esportius Es valora que cal una modernització dels equipaments esportius existents (Can Violí , pistes poliesportives) i també es considera necessari disposar de noves perquè hi ha entitats esportives amb molts infants (karate i tennis taula) que no disposen d'espais. ▪ Equipaments socials i sanitaris L'augment de persones amb dependència faria recomanable disposar d'una residència per a gent gran i també una residència per a persones amb trastorn mental ▪ Equipaments funeraris (tanatori) Es considera necessari que la població compti amb un tanatori en condicions perquè el que hi ha actualment no compleix les necessitats i és privat. 	<ul style="list-style-type: none"> - En relació als usos del territori, de l'enquesta s'extreu que la major part de les persones que han donat resposta a la mateixa, prioritzarien els usos del territori a: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Petites activitats, tallers artesanals i petits comerços: Un 89,44% manifesten el seu acord amb augmentar aquest tipus d'usos. ▪ Espais culturals, oci i lleure: Un 92,6% de les persones enquestades manifesten que caldria augmentar aquest tipus d'usos. ▪ Equipaments: Un 81,50% dels enquestats consideren que caldria augmentar aquest tipus d'usos al territori. - Pel que fa als equipaments, les persones enquestades han assenyalat que principalment caldria poder disposar d'equipaments de caràcter cultural i cívic (58,0% de les persones enquestades), equipaments de caire esportiu (36,2% dels casos), de caràcter sanitari-assistencial (32,4% dels casos), comercials (24,2% dels casos), educatius (21,4% dels casos) i funeraris (17,0% dels casos).

ESPAIS VERDS I ESPAIS NATURALS

A l'hora de parlar sobre quins equipaments serien necessaris o caldria redimensionar per a La Garriga del futur, principalment es destaquen els relacionats amb espais culturals, esportius i espais verds.

Resultats mecanismes qualitius (entrevistes exploratòries i Fem un volt!)	Resultats qüestionari online
<ul style="list-style-type: none"> - Es troben a faltar zones verdes, parcs i espais de jocs infantils a la zona centre. Des de les entitats de comerciants es valora que fomentant zones verdes i de jocs infantils al centre també es fomentaria el comerç. Les persones que han participat al Fem un volt! Consideren que caldria poder mantenir els jardins de les cases del nucli antic per garantir disposar d'espais verds al casc antic, encara que siguin de titularitat privada. - Es reivindica una part de l'aparcament que hi ha davant de la pista poliesportiva nº1, com a lloc on desenvolupar un espai de jocs infantils. - Es manifesta que el Passeig és un espai amb molt de potencial per desenvolupar un eix cívic i de trobada. També es valora que aquest passeig podria ser una via urbana verda que fes de connexió i transició entre la part urbana i el bosc de Malhivern. - Es reclama mantenir la riquesa del Montseny. Es considera que cal mirar bé on s'edifica perquè hi ha zones que ara són edificables i que suposen la urbanització de l'entorn natural i de zones amb terrenys fèrtils. - El passeig fluvial hauria d'estar arreglat i tenir continuïtat de nord a sud, però fent un arranjament naturalitzat, que permeti absorbir les possibles crescudes del riu, però que a la vegada permeti recuperar la llera del riu com a zona de lleure del municipi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Al voltant de dos de cada tres persones enquestades manifesten que troben a faltar zones verdes al municipi, especialment al centre. - Pel que fa als espais naturals a preservar les persones entrevistades ens han indicat que els principals a preservar són el riu Congost i el camí fluvial, i el paisatge de bosc de la zona est del municipi.

MOBILITAT I TRAMA URBANA**Resultats mecanismes qualitatius***(entrevistes exploratòries i Fem un volt!)***Resultats qüestionari online****1. Vehicle privat**

Es valora la necessitat de millorar els accessos al municipi. Com a propostes per millorar la vialitat i l'accés al municipi en vehicle s'apunta a la possibilitat de recuperar una antiga entrada de la C-17 a l'alçada de la Doma.

Es manifesta preocupació pel recorregut que podria tenir el traçat de la variant de la Carretera de Samalús (BP-5107) per tal que no afecti a zones rurals. També es considera necessari que si es fa aquesta variant caldria tenir en compte la seguretat en l'accés a les escoles i a l'institut.

2. Aparcament

L'opinió generalitzada és que la disponibilitat d'aparcaments al municipi és insuficient. Es recull la necessitat d'augmentar l'oferta amb aparcament dissuasius que permetin un accés senzill al centre, de manera que es limiti l'accés al mateix en vehicle privat. Es recull la proposta que l'aparcament de la Sínia es pugui ampliar amb una construcció que dediqui plantes en superfície a aparcament i que la coberta pugui ser un parc per a la ciutadania.

També es manifesta necessitat d'aparcament a la zona propera a l'estació de tren.

3. Transport públic

En relació al transport públic, es manifesta que caldria millorar el servei de tren augmentant freqüències. La proposta de desdoblament de via es valora positivament, però el que no es consideraria adient seria que la Garriga fos un final de via, com s'havia arribat a comentar.

Pel que fa a la via del tren es recull que s'hauria de millorar la seva permeabilitat per travessar-la i es reclama eliminar passos a nivell per raó de seguretat i crear-ne de nous soterrats i per sobre de les vies.

4. Accessibilitat a les escoles

En relació a aquest aspecte les persones representants d'escoles i Ampes manifesten deficiències en els accessos a algunes de les escoles:

- Escola Giroi s'identifiquen mancances en l'accés a peu, en patinet i bicicleta des de la vessant del Mercadona;

- En relació a quin tipus de mobilitat caldria afavorir en el futur del municipi, les persones enquestades es decanten principalment per afavorir la mobilitat dels vianants i la connectivitat en transport públic amb els municipis de l'entorn, abans que fer actuacions per facilitar l'ús del vehicle privat.

- Escola Puigraciós s'indica que els passos a nivell de vianants a una banda i l'altra es consideren clarament escassos i perillosos;
- SEK manifesta que el vial d'accés des de la C-17 està mancat d'una millora o substitució del carril de desacceleració, on s'acumula molt de transit. També consideren que es podria millorar l'accés en bicicleta, recuperant un accés per sota de la C-17. Caldria millorar l'accessibilitat en vehicle privat i l'aparcament de vehicles als camps esportius, per evitar molèsties al veïnat.
- Escola Sant Lluís manifesta que existeix un problema de seguretat en l'accés de la Ronda del Carril, on la velocitat dels vehicles és molt elevada.

Les escoles veurien positiu fer camins escolars per accedir-hi.

ACTIVITAT ECONÒMICA

En relació a l'activitat econòmica en el La Garriga del futur es cospa de nou un discurs conservador que vol cercar un equilibri entre disposar d'oportunitats que assegurin el creixement econòmic necessari per mantenir uns estàndards de benestar adients, i la voluntat de mantenir i conservar el patrimoni natural, cultural i convivencial que fan de La Garriga un lloc agradable per viure-hi.

Resultats mecanismes qualitatius

(entrevistes exploratòries i Fem un volt!)

Resultats qüestionari online

- Les persones representants del comerç aposten per recuperar l'atractiu comercial de La Garriga que l'havia fet ser punt de referència a la comarca, provocat per canvis en els hàbits dels consumidors i la manca d'aparcament, que dificulta que la gent s'apropi al centre de la ciutat i al teixit comercial existent.
 - El comerç està molt concentrat a la zona del centre i es destaca la manca de comerç a les zones perifèriques.
 - En relació a l'activitat econòmica, s'apunta que La Garriga ha esdevingut en bona part un poble dormitori, doncs la major part de la seva població treballa fora. Es valora que seria important desenvolupar activitat econòmica que permetés treballar-hi a la gent que hi resideix.
 - Es valora que bona part de les naus dels polígons estan tancades, principalment perquè els lloguers de les naus són molt cars en relació a altres municipis de l'entorn on es concentren les empreses. Es proposa que l'Ajuntament ofereixi incentius per instal·lar noves empreses, ocupant els polígons existents i estimular l'economia.
 - Com a possibles activitats a desenvolupar al municipi s'aposta per activitats industrials no contaminants i també la celebració de congressos i esdeveniments. També consideren que caldria fer oferta d'oci i lleure lligat al comerç (bolera, parcs infantils –happy parc-). També s'apunta que caldria aprofitar el recurs que suposa l'entorn natural i el termalisme com a activitat econòmica a desenvolupar. El municipi és Reserva de la Biosfera, però el municipi no viu del turisme venent Montseny, Cingles o Congost. Es valora que hi ha una oportunitat per desenvolupar empreses que puguin explotar aquest recurs.
- Es cospa la voluntat de les persones enquestades per facilitar l'activitat econòmica, però alhora d'establir certes limitacions, de manera que el creixement econòmic també sigui quelcom controlat i planificat i que no suposi una transformació radical del poble.
 - Així doncs, en relació a quins sectors productius caldria potenciar com a futur motor econòmic del municipi, segons les persones enquestades caldria apostar per activitats relacionades amb la prestació de serveis socials, culturals, turístics, ambientals i comercials.
 - En relació a quins llocs del municipi caldria potenciar el comerç i els serveis, la major part de les persones enquestades manifesten que caldria fer-ho principalment al nucli existent i en menor mesura als barris de nova creació.
 - La major part de les persones enquestades es manifesten contràries a destinar més espai a les zones industrials al municipi, com s'observa en el gràfic.

- Les persones participants en el Fem un volt! Consideren que el Polígon de Can Tarrés hauria de ser un lloc on es puguin reubicar l'antiga activitat industrial al nucli amb un sistema de compensacions, de manera que els espais que queden es puguin transformar en usos d'equipaments o residencials.
- En relació a la Sati es recullen diferents propostes de desenvolupament d'usos no industrials ni residencials:
 - Piscina municipal
 - Magatzem intel·ligent
 - Horts urbans
 - Espais comercials (supermercat, Consorci del moble)
 - Tanatori
 - També es planteja que es puguin reconvertir usos industrials en usos culturals i residencials, ubicant tallers artístics amb residència tipus La Troca, el Matadero a Madrid o la Nau Bostik a Barcelona. Es valora que aquesta proposta té la dificultat que els edificis actuals no es poden reutilitzar el que suposa una despesa per a l'Ajuntament. També es planteja que aquesta idea es podria desenvolupar a Can Luna, que és un terreny de titularitat pública.
 - També es valora que podria ser un espai on desenvolupar equipaments amb usos assistencials sanitaris (residències per a gent gran, habitatges tutelats, habitatges amb serveis,...)
 - Per últim es planteja que cal pensar també la gestió de la mobilitat d'aquest àmbit per transformar-la en la nova ronda i evitant que sigui un coll d'ampolla.